

OSREDNJA
KNJIŽNICA

Šentjurske NOVICE

šentjurski lokalni časopis

letnik XI, št. 2

24. februar 2004

cena: 300 sit

Franc Zupanc, s.p., AKVONIJ, C. Kozjanskega odreda
Šentjur, tel.: 03/ 749 16 00

AKVONIJ

TRGOVINA ZA
RAZVAJANJE OBČUTKOV

*Aranžiranje
daril!*

Delovni čas AKVONIJ
pon.-pet.: 7.00 - 20.00
sob.: 7.00 - 18.00

V ŽIVLJENJU
IZ ŽIVLJENJA
ZA ŽIVLJENJE

Pride trenutek,
ko človek brez izgovorjene
besede pove mnogo več
kot na drobno
popisana debela knjiga.
Ime mu je LJUBEZEN.

Branko - Franc Zupanc

O plačah
na občini

Stran 10

Kako so
zapravili
šolo

Stran 13

XIV. spet
jurišala

Stran 18

RESEVNA

Trgovina in storitve d.d.

Mestni trg 3, 3230 Šentjur,
tel.: 03 747 14 00

Papir za
laserski
printer
A4/80g

950.- kos

Brisače **699.-** kos

AKCIJA!

Moška obleka
24.900.- kos

Moške hlače
5.990.- kos

Slike so simbolne.

Živeti z nami je ceneje

Vse cene so v SIT!

Željko Kosaber s.p.,
Kozjanskega odreda 87a,
3230 Šentjur

20 vrst pizz

jedi na žaru

**NOVO
PIVO ZANZIBAR**

VSAK DAN DOSTAVA NA **gsm: 051/ 413 590,**
DOM od 10. do 22. ure **tel.: 03/ 749 19 36**

Jani AVT

- avtokleparstvo
- avtoličarstvo
- prodaja rabljenih vozil

**UGODNO
PREPISI VOZIL**

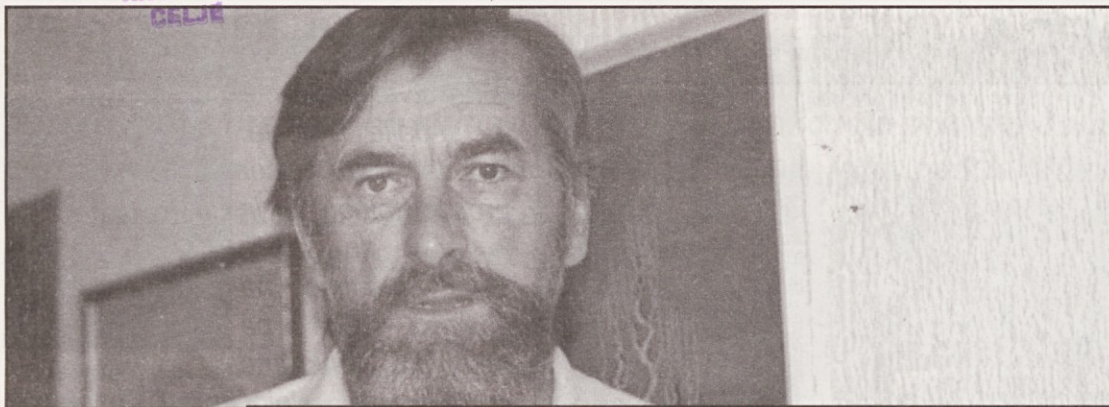
tel.: 03 749 10 00, fax: 03 749 10 01,
gsm: 041 627 924, gsm: 031 627 924

**PESTRA PONUDBA
RABLJENIH VOZIL!**

BT - BIRO

- računovodstvo in knjigovodstvo
- tajniška in pisarniška dela
- tipkanje seminarskih nalog

V znamenju kulture

Čas okrog 8. februarja se spodobi posvetiti kulturi. Že pri razumevanju pojma kultura, če bi ga hoteli spraviti na skupni imenovalce, bi se verjetno nekulturno spopadli, kajti vsak čas, vsaka civilizacija in vsak človek nosijo s seboj svojo kulturo. Po Slovarju slovenskega knjižnega jezika je kultura skupek dosežkov, vrednot človeške družbe, rezultat človekovega delovanja, ustvarjanja, ampak za vse te močne besede ni objektivnih meril, zato jih vsak čas, vsaka civilizacija meri s svojim vatlom. Samo pogledjmo Prešerna, danes še nesmrtni ikone naše kulture, toda ko je pred dobrim stoletjem in pol, potem ko je slovenski rod že lahko prebiral njegove nesmrtni poezije, ves zapit in zanemarjen kolovratil in kvantal po Kranju, je bil prej spotika za slehernega spodobnega meščana, ki se je v primerjavi z njim imel za visoko kulturnega. In je to dejansko tudi bil. Šele pol stoletja kasneje, v času prebujanja slovenske narodne zavesti, je postalo očitno, da je Prešeren v svojem bistvu in v svojem času krepko prehiteval takratno kulturo na Slovenskem. Če jo tako sploh lahko poimenujemo z ozirom na dejstvo, da je jezik ena od prvih determinant kulture, ki pa je takrat bil nemški. Kot je bila nemška tudi zavest takratnih nosilcev kulture. Prešeren je postal prerok šele dobrih sto let po svoji smrti, ko so ga nove generacije Slovencev dale na svoje prapore, ob osamosvojitvi celo v svojo himno. Kar je bil verjetno njegov vrhunec. Danes je veliko znamenj, da se Prešernov čas neusmiljeno izteka. Za današnje šolarje je Prešeren že zatežen rimar, več ali manj samo obvezno čtivo, njegova »kranjščina«, čeprav dobra skultvirana (v dobesednem pomenu obdelana, gojena, vzgojena) pa se sramežljivo umika pred angleščino. To, kar se je zgodilo malo pred našim državnim kulturnim praznikom na zaključni prireditvi evropskega rokometnega prvenstva, ko je uradni povezovalce pred večtisočglavo množico slovenskih navijačev govoril samo angleško, pa ga nihče ni izžvižgal, naša oblastna garnitura mu je celo zavzeto ploskala, je sumljivo znamenje kulture današnjih Slovencev. Čeprav je kultura še vse kaj več kot jezik, se sicer posamezni »fosili« lahko zgražamo nad tivolskim dogodkom, s čimer pa se morda v zgodovinskem ali filozofskem pogledu sploh ne razlikujemo od ob Prešernu zgražajočih se sodobnikov. Evropska kultura, ki jo imajo naši narodni voditelji polna usta, se očitno naseljuje tudi v našo narodno (ne)zavest in čez nekaj desetletij bomo

režiserja letošnje zaključne rokometne prireditve morda že slavili kot vizionarja, začetnika naše nove angloevropske kulture.

Kaj pa šentjurska kultura 2004? Na elitni ravni, sodeč po priznanjih, ki jih je na osrednji prireditvi v KD podelila Anita Koleča kot predstojnica državne inštitucije, ki bedi nad našo kulturo, so v ospredju še vedno »klasični« poustvarjalci, lahko bi celo rekli tisti iz prejšnjega stoletja: trije pevski sestavi in dve folklorni skupini. Mar res ti predstavljajo najvišje dosežke šentjurske kulture v letu 2003? Tako vsaj meni JSKD, drugih kriterijev pa očitno sploh nimamo. Mlada pesnica Andrinekova in rock skupina Žurdov sta že nekaj drugega, novega. Na inštitucionalni ravni je zborovsko petje brez konkurence prvi reprezentant šentjurske kulture. Predstave gledališkega abonmaja so vedno opazni dogodki, ki jih lahko označimo za kulturne, čeprav v bistvu pomenijo le igranje kulture, bolj kot kupljiv družabni dogodek kot pa šentjursko kulturo. Čeprav je tudi to del kulture, če se svečano oblečemo, ter drug drugega poskušamo očarati s svojim domnevnim razumevanjem dramske unetnosti. Zanimiv kulturni pojav so naši literati: cenim njihove ustvarjalne napore, manj pa njihove izdelke, kajti preveč radi so zadovoljni sami s seboj. Vendar pa ustvarjajo. Podobno kot Brodejevi slikarji. Kakšno je poslanstvo kulture, ki jo predstavljajo Domima, Šentjurski muzikanti, Prevorski ljudski pevci Majde Rezec, Vesele dobrinske kmetice in drugi podobni sestavi, bo seveda pokazal čas. Danes so prva frontna linija avtentične šentjurske kulture. Kakršna koli je že, ni za naš vsakdan verjetno nič manj pomembna od vrhunskega Grdinovega literarnega zgodovinarstva ali zborovskega nastopa elitnih Ipavcev. Ki so namenjeni več ali manj sami sebi. Le kdo bi si upal reči, kdo so pravi reprezentanti tiste kulture, ki nam žlahtni šentjursko prozaično resničnost? Potem so tu še naši muziki in orkestri, ki jih ne znam vrednotiti, pa politiki, duhovniki, šolniki, da medijev in njihovih pisunov niti ne omenjam. Ves ta sklop, ki mu pravimo z eno besedo kultura, je pravzaprav le vrh ledene gore, nekakšen indikator naše splošne kulture vsakdana, toda predstavljajo domet šentjurske ustvarjalnosti z začetka tretjega tisočletja. To je to, kar znamo in zmoremo. Sami o sebi sicer mislimo, da smo super, vendar se bojim, da od vsega tega za zgodovino ne bo ostalo prav veliko.

Franc Kovač

Kakšno je poslanstvo kulture, ki jo predstavljajo Domima, Šentjurski muzikanti, Prevorski ljudski pevci Majde Rezec, Vesele dobrinske kmetice in drugi podobni sestavi, bo seveda pokazal čas.

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice d.o.o., Šentjur
Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitev in oblikovanje:

Šentjurske novice

Tisk:

Grafika Gracer, Celje

8,5% DDV je vračunan v ceno

Naslov uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Transakcijski račun:

Šentjurske novice

06000-0105036264

Naklada:

1100 kom

Časopis je vpisan v evidenco
javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,
pod zaporedno številko 1056

„Ena stvar je, ki me je sedajle zmotila. To je bilo sicer proceduralno in je prav, da se te stvari rešujejo na kolegiju. Gre pa tukaj za konkretno reklamiranje določenih časopisov. Drugič bom jaz tudi prinesel časopis iz Šentjurja, konkretno Šentjurske novice, ki jih sedajle vesoljni Sloveniji reklamiram, in bomo vsak svoje lokalne medije tukaj dvigovali,“ poslanec Marko Diaci v repliki Pavlu Ruparju o reklamah za časopise v Državnem zboru.

LAHKO BI BILO RES

Roke gor

Nesporno je, da so se občinski svetniki odločili za »ročno« glasovanje, ni pa še jasno, kaj jih je nenadoma, to je po 5 letih, privedlo do tega, da so se odločili za tozadevno spoštovanje poslovnika, ki so ga sami sprejeli. Ampak pomembnejše je, da jim je prišlo. Čeprav jim je prihajalo dolgo.

Žabja cesta spet pod stroji

Cesta ob slivniškem jezeru, ki je postala slavna po Artnakovi žabji zaščiti, bo v enem desetletju že drugič prišla na vrsto za generalno popravilo. Komisiji, ki bo odpirala ponudbe, toplo priporočamo, da v primeru, da bodo med ponudniki tudi kakšni gospodje v rimskih togah, le-tem da prednost. Ker imajo prave reference.

Radovednost ni lepa čednost

So pa brez dvoma zelo čednostni naši občinski svetniki, ki so na zadnji seji odločno zavrnili nesramen predlog neuničljivega Diacija, da

bi dali na rešeto občinsko politiko plač in zaposlovanja.

In zadnji bodo prvi

Pa ne »tisti trije« atleti Vlada Artnaka, ki jim tudi za 50 milijonov tartana verjetno ne bo pomagalo na stopničke. Ampak po investicijski vsoti na enega atleta bomo Šentjurčani tudi v evropskem merilu na zavidljivo visokem mestu.

Prihaja občinski piarovec

In spet bomo plačevali enega občinarja več. Prav nam bodi, zakaj smo se pa tako neprevidno odpovedali našim nekdanjim krščanskim demokratom – in prižnicam.

Košarka in gostinstvo

Novega trenerja Digla na klopi Kemoplasta so se zagotovo razveselili tudi šentjurski gostinci, še posebej tisti v Žonti. V primeru zmag seveda, ko novi trener in njegovi sodelavci ne skrivajo navdušenja vse do nedeljskega jutra. Čimveč zmag - in obstanek v ligi si želimo!

2:1

Eldeesovka Anita Koleča še vedno vztraja na sejah občinskega sveta, čeprav ne prenese tamkajšnjega Diacijevga čekanja. Diaci je glede tega manj dosleden: praviloma šprica vse šentjurske kulturne prireditve – iz podobnega razloga.

Nikoli ni prepozno

Zaradi zafušanih 74 državnih vodovodarskih milijonov na Občini ne bo nihče odgovarjal. Pa zakaj tudi bi, saj nam bodo enako prav prišli tudi čez kakšno leto ali dve. Če bo Marija Rataj takrat že v penziji.

Kriza

Znani prevorski tercet Domima je v tako resni krizi, da jih prevorski kulturniki niso hoteli vzeti s seboj na šentjurski kulturni praznik. Ženske sicer še vedno znajo lepo peti, imajo pa grozljive težave s psihološko pripravo.

izbor Bogdan Rahten

Na Slivniškem zopet veselo

Slivniški upokojenci so že znani po organizaciji domače glasbe in humora. Prvo februarско nedeljo so tovrstno prireditev izvedli že sedmič. Po tradiciji so tudi poslušalci napolnili kulturno-gasilsko dvorano v Gorici pri Slivnici, ki je obenem največja tovrstna v šentjurski občini. Kljub generacijski razliki je za izbor nastopajočih poskrbel mladi glasbenik Gašper Jelen, za kar se mu je predsednik tamkajšnjega društva upokojencev Martin Cmok zahvalil. Zlasti veseli dejstvo, da je bilo med nastopajočimi veliko število glasbenikov prav s slivniškega konca.

Barka priplula v Šentjur

V jeku slovenskega kulturnega praznika so imeli Šentjurčani redko priložnost, da vidijo na delu tuje gledališnike. Ti pa niso bili tako tuji, saj so potomci slovenskih izseljencev v Argentini, kjer negujejo slovenski jezik in kulturno izročilo. Pred nabito polno dvorano so uprizorili igro Barka brez ribiča. Zasluge za poseben dogodek gre do Šentjurčanu Francu Zabukošku, ki preko Svetovnega slovenskega kongresa sodeluje z izseljenci. Posebno čast gostom so izkazali tudi pevci Moškega pevskega zbora skladateljcev Ipavcev.

Zborovali drameljski gasilci

Med številnimi gasilskimi društvi, ki zborujejo v zimskih dneh, so na predvečer kulturnega

praznika zborovali tudi drameljski gasilci.

Lani so upravljali s 15 milijoni tolarjev, s katerimi so med drugim uspeli dokončati izgradnjo avtocisterne, kar je po besedah njihovega predsednika Janija Rupnika tudi njihov največji dosežek lanskega leta. Poveljnik Pavel Zdolšek je poročal, da so lani posredovali v sedmih požarih, izvajali pa so tudi redne programe izobraževanja. Izpostavil je, da so ponekod hidranti slabo vzdrževani.

V prihodnosti v Dramljah načrtujejo nabavo orodja in opreme za cisterno, nabavo novega orodnega vozila, zagrizli bodo pa tudi v problem še nerazrešenega etažnega lastništva večnamenske dvorane.

Praznična kultura je prišla s Prevorja

Zamisli, da prireditev ob kulturnem prazniku vsako leto pripravi drugo kulturno društvo, se je pokazala za pravilno. Letošnja prireditev, ki jo je pod taktirko svoje predsednice Aleksandre Maček pripravilo prevorsko kulturno društvo, sicer ni bila na nevemkakšni izpovedni ravni, je pa bila nekaj drugačnega, nekaj prijaznega.

Župan ni govoril

Prvo vrsto je zasedala skoraj kompletna občinska vrhuška z županom na čelu, okravatena in zlikana kot se šika. Tisel se je tokrat očitno odpovedal tradiciji Malovrhovega prazničnega županskega leporečja in tako so dočakali svojih pet minut tisti njegovi podaniki, ki imajo morda res kaj povedati. Ob kulturnem prazniku je bila to šefica Knjižnice Osetova, ob drugih priložnostih bodo verjetno prišli do besede ljudje z drugih področij. Morda kdaj celo tudi opozicijski politiki?

Uvodni takti so pripadali Aniti Koleča in njeni interpretaciji Prešerna. Predstavila ga je po

udarnega. Pa je gotovo imela kaj povedati.

Prevorjani znajo

O delu prireditve, ki so ga pripravili kulturniki s Prevorja, seveda ne kaže razglabljati preveč kritično. Že to, da takšen program spravijo skupaj vaščani, ki jih je vseh skupaj komaj kaj več kot stanovalcev v blokhi na Pešnici, katerih kulturna ustvarjalnost ne presega rokovanja s TV daljincem, je pravzaprav občudovanja vreden fenomen. Klepetu z virtualnima Prevorjanoma, ameriškim izseljencem Podbregarjem in upokojeno učiteljico Marijo Počivavšek, ki je bil koncipiran kot vezivo za celo vrsto samostojnih prizorov, pa je le nekaj

muzikanta, katerega glasbilo je bilo večje od njega, zlasti pa še spretni narečni monologi Janka Magdalenca so dobesedno raznežili šentjursko publiko. Ni dvoma, Prevorjani znajo.

Kje je kultura sedanjosti?

Drugo pa je vprašanje, če sta nekdanje kmetstvo in iz nje izvirajoča kultura res vse, kar ima današnje Prevorje pokazati nekoliko bolj urbaniziranemu Šentjurju? Tudi sem pogrešal Domimo. Domima sicer bistveno ne odstopa od prikazanega, a je vendarle nekoliko drugačna in je naredila vsaj pol koraka naprej. Je morda prav zato ostala doma? Kdo bi vedel, zakaj smo vsi tako zagledani v neko »slavno« preteklost,

Ljudske pevke s Prevorja so navdušile

Nazaj v Kozjanski raj

Pogostitev v Ipavčevi hiši

šolsko lahkotno. Morda bi bilo še bolje, če bi podobno, kot je to storil župan, to svojo vlogo prepustila znanim Šentjurčanom in njihovem dožemanju Prešerna.

Direktorica Knjižnice Osetova ni izkoristila svoje priložnosti. Njene besede so sicer bile premišljene in skrbno prebrane, zelo je pazila, da se ne bi nikomur zamerila, kar je nazadnje pomenilo, da od njenega razmišljanja o šentjurski kulturi pravzaprav ni ostalo nič

manjkalo, nekaj soli. Če izvzamem par spretnih duhovitosti Marije Frece, se je zavrtel v prazno. Ali pa so bili krivi bogati Bioopremini fotelji, v katerih so se akterji kar nekako »neprevorsko« izgubili? Prizori iz nekdanjega kmečkega življenja, obisk razbojnika Guzaja, prepevanje in igranje Majdinih Ljudskih pevcev s Prevorja, nastop šolske folklorne (v fante so se morale obleči kar punce, kajti prevorski fantje se očitno ne dajo tako poceni poženščiti), nastop malega

da sedanjosti sploh ne opazimo. Da, seveda, to sploh ni očitek, ki bi bil prvenstveno namenjen Prevorjanom, ker gre le za posledico splošnega pojava, da so elektronski mediji dobesedno uničili domačo lokalno ustvarjalnost. Če je pa že niso uničili, so jo spravili v tako podrejen položaj, da nikomur ne pade na pamet, da bi nekaj te sedanjosti spravil na oder. Kar je res škoda.

Prehlajeni dogodki

Tudi v Prevorju zbor gasilcev

Eno najmanjših gasilskih društev v občini je z občinim zborom zaokrožilo svoje 30-letno delo. Na srečo so lani posredovali pri le enem požaru, v »prostem času« pa so se seveda ukvarjali tudi z usposabljanji in tekmovanji.

Edina gasilska predsednica Marija Teržan je na zboru, ki je potekal v tesni in neprimerni dvorani, izpostavila problematiko izgradnje novega gasilskega doma. Ta točka je razvnela precej strasti: podžupan Jože Korže se je zavzel za prestavitev v okvir nove šole, mnogi domačini pa so temu nasprotovali.

Na zboru so med drugim podelili priznanje Adolfu Pohajaču, ki je zvest prevorskim gasilcem že od samega začetka.

Občinarjev konji ne zanimajo

Konjerejstvo je po zatišju s pomočjo entuziastičnih posameznikov zopet v vzponu. To dokazuje tudi Konjerejsko društvo Šentjur, ki je pred kratkim v Gorici pri Slivnici zborovalo na šestem občnem zboru. Predsednik društva Janko Novak je ob odsotnosti predstavnikov občine poročal o preteklem delu. Šentjurski konjerejci redno sodelujejo na šentjurskem jurjevanju, izvedli so strokovno ekskurzijo in sodelovali s sorodnimi društvi. V Gorici pri Slivnici so izvedli odmevno žegnanje konj, ob kresni noči pa so organizirali prevoze z zapravljiščkom.

Udeleženci so namenili precej pozornosti problematiki konjereje po vstopu Slovenije v EU, pri čemer jim gost iz celjskega kmetijskega

zavoda ni mogel postreči z želenimi informacijami.

Upravna enota tudi v Dobju

V mnogih upravnih enotah v Sloveniji je praksa, da s krajevnimi uradi omogočijo večjemu številu prebivalcev priložnost, da urejajo upravne zadeve tudi izven sedežev upravnih enot. Tovrstne prakse šentjurska izpostava Ministrstva za notranje zadeve doslej ni poznala, zato je za poseben dosežek šteti odločitev, da bodo v kratkem začeli z uradnimi urami v Dobju. Občani sicer ne bodo mogli opravljati vseh poslov, vendar bo siceršnja pot v urad, ki naj bi bil v stavbi kulturnega doma, občutno krajša.

Bodice iz Občinskega sveta

O gledanju pod prste

Boris Zupanc o dilemi javnega glasovanja: »Pri glasovanju ni kontrolirana samo zadnja vrsta, vsi ostali pa smo.«

Zmagoviti koraki (1)

Podžupan Jože Artnak o sprejetju odloka o srednjeročnega in dolgoročnega plana: »Sprejem tega plana je mali korak za državo in velik korak za Šentjur.«

Zmagoviti koraki (2)

Marko Diaci na izjavo podžupana Artnaka: »...do Marsa je še daleč.«

Prva urološka diagnoza

»Nam bolj počasi pride...eno leto prepozno.«

Štefan Tisel se je moral pohvaliti, zakaj se ni že prej uredilo javno glasovanje.

Druga urološka diagnoza

»Da vam tako pozno pride, vam jaz ne morem verjeti.« Marko Diaci je ostal zgrožen nad diagnozo, ki jo je župan-urolog posredoval javnosti.

Ustavite mladino

»Jaz imam počasi tega dost, al moramo vedno poslušati samo govore g. Diacija...« Anita Koleča je hotela na svoj rojstni dan tudi sama kaj pametnega povedati.

Ustavite liberalnega Kebra

»Jaz, pa tudi vas ne morem več poslušati«, Marko Diaci je spoznal, da Kolečeva ne misli povabiti svetnike k Žonti na pijačo.

Ali je Luna, ali je Mars..

»Parkirišče pred Kulturnim domom izgleda kot površina Marsa...dobesedno izgleda, kot da bi prišli na Luno.« Anita Koleča je komunalno podjetje spravila v težko zadrego: Lunine posnetke že imajo, za Marsove pa bodo povprašali pri NASI.

Ali ga je kdo videl

»Sprušujem, kje ima občina skritega tržnega inšpektorja.« Boris Zupanc, ki ve za vsakega zaposlenega na Pošti Slovenija, je zgrožen, ker ne najde šentjurskega inšpektorja.

Šentjurska poslanca rešujeta problem?

V pravni godlji, v kateri se je znašel Državni zbor, ko niso zmogli najti skupnega jezika pri reševanju problematike t.i. izbranih prebivalcev, sta pomembnejšo vlogo odigrala tudi šentjurska poslanca Marko Diaci in Jurij Malovrh. Če je prej kazalo, da se skušata nekoliko potuhiniti, sta presenetila, ko sta se znašla v skupini sedmih poslancev, ki poskušajo vložiti ustavni zakon, s katerim bi problematiko pripeljali iz slepe ulice.

Značilnosti ustavnega zakona upoštevajo rešitve, ki so jih ponujale sprte strani, morebitne odškodnine pa bi omejili na največ 70 tisočakov. Če bo zakon podprlo vsaj 60 poslancev, bosta odpadla že razpisani referendum o tehničnem zakonu in tudi napovedani o sistemskem

zakonu o izbranih.

Prodorni Škoberne

Drameljčan Janez Škoberne je januarja postal direktor Cestnega podjetja Maribor. Na to mesto je bil imenovan takoj po seji novega nadzornega sveta. Novi direktor je od lanskega julija sicer tudi večinski 57-odstotni lastnik podjetja s preko pet milijard tolarjev vredno realizacijo in nekaj sto zaposlenimi.

V javnosti je Škoberne postal znan, ko je njegovo podjetje Ekos s pomočjo mariborskih dimnikarjev pri celjski mestni občini dobilo koncesijo za vzdrževanje dimnikov, kar je dobesedno dvignilo saje, saj je Dimnikarstvo Celje, kjer ima Škoberne 35-odstotni lastniški delež, proti njemu vložilo tožbo.

Dobjani snubijo ministra

Februarja je občino Dobje zaznamoval tudi obisk ministra za šolstvo, znanost in šport, dr. Slavka Gabra. S predstavniki občine je govoril o smelem projektu, ki je zelo pomemben za nadaljnji razvoj družbene infrastrukture. Poleg osnovnošolske zgradbe bi namreč radi zgradili večnamenski objekt, kjer naj bi domovali vrtec, knjižnica, v načrtu pa so tudi štiri neprofitna stanovanja. Zaradi visoke vrednosti projekta v Dobju polagajo velike upe na prispevek ministrstva, ki naj bi znašal 60 odstotkov, država pa naj bi prispevala tudi preko kulturnega ministrstva. Optimisti napovedujejo zaključek gradnje do leta 2006, takrat pa naj bi rešili tudi problem varstva dobjanskih otrok v drugih krajih.

Javna ali pol javna glasovalna naprava?

10. seja Občinskega sveta Šentjur

Da občasno glasovalna naprava ne deluje, so ugotovili svetniki že v prejšnjem mandatu. Predlog iz opozicije, da naj se glasovalna naprava na hitro pokvari, češ, da bo to potem po pravilniku Občine Šentjur, niso podprli pri koaliciji. Javno glasovanje mora omogočati tudi kasnejši pregled, kar pa obstoječa glasovalna naprava ne omogoča. Svetniki bodo do nadaljnjega glasovali z dvigom rok oziroma kartončkov. Verjetno pa so tudi zaradi »ročnega glasovanja« brez večjih problemov sprejeli rebalans 2003 in proračun 2004.

Pri potrditvi dnevnega reda je Marko Diaci predlagal, da se le ta razširi še za točko – odhodki občinske uprave zaradi velikega povečanja teh števil. Za vsak primer je predlagatelj s seboj prinesel tudi fotokopirano gradivo. Po obrazložitvi, da se bo o tej točki lahko razpravljalo pri rebalansu 2003, so svetniki predlog po razširitvi zavrnili.

Rebalans 2003

Direktor občinske uprave Jože Palčnik je obrazložil, da gre za 2% večji obseg prihodkov od planiranih. Ker ministristvo za šolstvo ni dalo zelene luči za adaptacijo OŠ Ponikva, so začasno namenjena sredstva prenesli na druge postavke, med njimi na izgradnjo knjižnice, muzej Šentjur in telovadnico Loka pri Žusmu, OŠ Ponikva pa bo morala počakati na zeleno luč pristojnega ministrstva.

Diaci koplje po občinskih plačah

Spremembe so tudi pri stroških občinske uprave, ki so bili v letu 2003 občutno večji od planiranih 9%. V razpravi je Diaci menil, da se mu povišanje zdi preveliko, glede na napisano so bili ti stroški večji za 30 in ne za 9 odstotkov. Palčnik mu je odgovarjal, da je na to povišanje osebnih dohodkov vplivalo več dejavnikov, med drugimi višje dodatno zavarovanje ter zaposlitev petih novih delavcev ob koncu leta 2002, ki jih je še prejšnja občinska garnitura zaposlila tik pred odhodom, za izhodišče proračuna 2003 pa se je vzelo le povprečje plač 2002, v katerem niso bili zajeti na novo zaposleni. V globalu so stroški javne uprave večji tudi na račun indeksa sodnih sklepov, saj je občina izgubila zaradi tožb kar 57 milijonov.

Kdo je zašuštral 74 milijonov?

V nadaljnji razpravi je Diaci izpostavil izpad državnih 74 mio SIT, ki so bili načrtovani za izgradnjo vodovodov in ponovil vprašanje Branka Gorečana (LDS) s prejšnje seje, kdo je odgovoren? Sugeriral je tudi, da izguba tega denarja zahteva politično odgovornost.

Direktor je odgovarjal, da so bili predstavniki občine na sestanku pri državni podsekretarki in bo ponoven razpis v začetku leta 2005.

Prav tako je bilo izpostavljeno vprašanje, zakaj se zmanjšujejo sredstva za izobraževanje. Palčnik je razložil, da so se ta sredstva znižala zaradi izpada planirane investicije na OŠ Ponikva.

Svetnik Boris Belej (SMS) je dal amandma, da se obnovi odsek ceste od Slivnice mimo jezera do meje z občino Šmarje, ki so ga uničili težki tovornjaki iz kamnolomov. Dvajset milijonov naj bi vzeli iz postavke komunalno opremljanje. Župan Tisel je predlagal, da se amandma zavrne, uničeni del cestišča pa se popravi iz postavke vzdrževanje cest. Svetniki so takšen sklep izglasovali z vsemi glasovi za.

Z dvigovanjem rok so svetniki potrdili rebalans 2003 in rebalans 2004 vsakega z 19 glasovi za in nobenim proti.

Smetiščarji za 8,3% dražji

Dvig cen ravnanja z odpadki, ki so ga svetniki na prejšnji seji zavrnili, je tokrat prišel zagovarjat sam direktor Javnih naprav Celje Ivan Čerič. Za uporabnika 120 litrske posode se bo strošek povečal za 155 SIT mesečno, brez DDV, kar pomeni 8,3% povečanje. Cene so oblikovane z državno uredbo. Za ločeno zbiranje odpadkov pa bo nova cena 3,22 SIT na kilogram frakcije.

Mariborske smeti na tapeti

Cveto Erjavec (ZLSD) je opozoril, da je občina Celje kar sama sprejela sklep o odlaganju mariborskih smeti na deponiji v Bukovžlaku, čeprav je v to odlagališče vlagala tudi občina Šentjur. Ali se bodo cene odvoza naših odpadkov zato znižale? Opozoril je tudi, da so JNC v Celju namestile lepe sortirne kontejnerje, v Šentjurju pa pustile neugledne okrogle posode.

Da naj se preuči pogodba z Javnimi napravami in se čimprej preide na enake cene za pravne in fizične

osebe, je v svoji razpravi predlagal Boris Zupanc. Direktor Javnih naprav je odgovarjal, da se gradi center za ravnanje z odpadki in da je zbirni center, ki ga financira 23 občin, že začel delovati. Z vstopom v EU se bo veliko manjših odlagališč moralo zapreti. Čerič je tudi obljubil, da bodo stare posode zamenjali z novimi tudi v Šentjurju. Če se bo občinam, ki odlagajo na deponijo odpadke, pridružil še Maribor, se bodo cene znižale. Svetniki so soglasje dviga cen potrdili z 21 glasovi za in enim proti.

Zelena luč investicijam

Odloku o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih sestavinah dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana občine Šentjur. Sprejeti odlok na 9. seji občinskega sveta še ni bil usklajen v poglavju urbanistične zasnove mesta Šentjur. Dodatek je sedaj dopolnjen z grafiko in tekstom in s tem ustreza zahtevam 4. sklepa vlade. Skupaj z že sprejetim odlokom sedaj tvori zeleno celoto.

Podžupan Jože Artnak (LDS) je v svoji daljši razpravi poudaril, da je odlok zelo pomemben, zaradi sprejema tega odloka se uvršča Šentjur daleč pred nekatere občine, saj bodo investitorji že spomladi dobili zeleno luč za svoje gradnje. Prav tako je bila na dan seje podpisana pogodba o izdelavi šentjurske prometne študije, ki bo stala proračun 10 milijonov tolarjev.

Odlok so vsi prisotni svetniki soglasno podprli.

Prodaja in pridobivanja občinskega premoženja

Letni plan prodaje in pridobivanja stvarnega občinskega premoženja je obrazložila Brigita Škoberne, predsednica komisije za vodenje postopka. Občina bo prodala svoja zemljišča v okviru vrednosti 200 milijonov tolarjev, kupila pa bo za 150 milijonov drugih zemljiških površin. Vse predlagano premoženje se bo z izjemo nekaj zamenjav parcel prodalo na javni dražbi. Brez večjih pripomb so svetniki z 21 glasovi za in nobenim proti podprli predlog prodaje in pridobivanja občinskega premoženja.

Pobude in vprašanja

Janez Čokl je zaprosil za pisen odgovor na svoja vprašanja, kolikokrat je župan povabil na sestanek naša poslanca in dal pobudo, da se na pomembnejše seje, odbore povabi tudi katerega od podžupanov. Diaci je izpostavil problem parkiranja na ulici Dušana Kvedra, zanimalo ga je, koliko sredstev se porabi za informiranje ter s katerimi projekti se je na Regijski razvojni agenciji predstavila občina. Anita Koleča je izpostavila problem neurejenega parkirišča za Kulturnim domom Šentjur ter spraševala, kdo skrbi za te občinske objekte in zemljišča. Prav tako pa je dala pobudo, da se uredi plakatiranje v Šentjurju.

jg

Iz županove pisarne

Rebalans proračuna 2003

Skupni proračunski prihodki bodo tako znašali 2,237 milijarde SIT, kar predstavlja 4,2% več od leta 2003. Odhodki pa bodo še za 6 milijonov večji. Bistveno so spremenjene naslednje postavke: vodovodi od 40 na 74 milijonov SIT, knjižnica z 49 na 90 milijonov, OŠ Ponikva, ki letos ne bo prišla na vrsto, je padla s 116 na 20 milijonov (samo za sanacijo strega dela). Večina rebalansiranih prihodkov prihaja iz naslova prodaje zemljišč in participacije občanov za vodovodne priključke.

Prodaja občinskega premoženja

V letošnjem letu bomo dali v prodajo za cca 200 milijonov občinskih nepremičnin, dve tretjini tega zneska pričakujemo od prodaje 23 gradbenih parcel na Proseniškem, tri parcele

prodajamo v Dramljah, preostalo pa v industrijski coni v območju Alposa, kjer bomo naredili tudi nekaj zamenjav parcel.

Cene gradbenih parcel na Proseniškem (44 eurov/m²) so ugodnejše od cen v Celju (104), Mozirju (70), a dražje od parcel v Konjicah (40) in Šmarju 37. V cene so všteti samo stroški opremljanja in pri tem Občina ni nič zaslužila.

Rifnik

Poskus dogovora z lastniki spornih poti ni uspel, zato pogovorov s posamezniki več ne vodimo. V pripravi je celovit projekt reševanja tega problema.

Gradimo, obvoznice verjetno ne bo

Za izgradnjo tartanske atletske steze so se prijavili 4 izvajalci, ponudbe so od 55 – 64 milijonov, za gradnjo pošte in knjižnice imamo 8 izvajalcev, ki so pripravljeni delati za 319 do 384 milijone SIT. Komisija še ni opravila izbora.

Pri RRD Domžale je naročena prometna študija Šentjurja (10 milijonov SIT), ki bo narejena do sredine leta. Pričakujem, da predvsem zaradi grožnje časovnega zamika, most čez Voglajno pa je dotrajan, do spremembe lokacije nadvoza in do severne obvoznice čez Kamenjo ne bo prišlo.

Čigava je voda iz Loke

Vrtina v Loki, ki jo je na našem ozemlju odprlo JKP Rog. Slatina in daje okrog 30 sekundnih litrov vode, je še vedno sporna. Imamo dve nasprotujoči si geološki mnenji glede njenega vpliva na »našo« podtalnico.

Sprememba prostorskih načrtov

Zaključeno je 8-letno prizadevanje občinskih služb glede spremembe prostorskih načrtov. Od 427 predlaganih posegov v prostor nam jih je vlada odobrila 350. Skupaj smo dobili okrog 200 hektarov novih zazidljivih površin, od tega jih gre kar okrog 175 na račun tako imenovane razpršene gradnje oziroma za legalizacijo že obstoječe gradnje, ki se je začela še v obdobju mandata župana Malovrha.

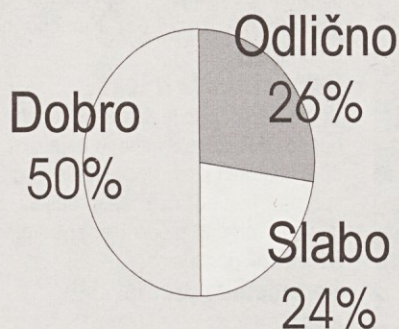
Kako z obrtniki?

Če se odločite za večja dela, od obrtnika zahtevajte predračun v pisni obliki, ki naj bo čimbolj razčlenjen (dela, material, enota obračunavanja dela,...). Predračun po zakon namreč obrtnika zavezuje. Če se izkaže, da med delom pride do razlogov za povečanje stroškov, vas mora obrtnik o tem obvezno obvestiti, drugače izgubi pravico do povečanja plačila. Najbolje za potrošnika je, če sklene dogovor z izrecnim jamstvom oz. fiksnim predračun, saj se tako zavaruje proti kasnejšemu podražanju storitve. Razen ob posebnem dogovoru niste dolžni plačati storitve, dokler ne pregledate opravljenega dela, saj imate s tem večje možnosti za odpravo morebitnih napak. Ko je delo končano, imate osem dni časa, da obrtnika obvestite o očitnih napakah. Če reklamacijo pošljete v pisni obliki kot priporočeno pošiljko, si znatno povečate možnosti, da bo napaka dejansko odpravljena.

Kot kaže tokratna raziskava šentjurskega javnega mnenja, so z novim občinskim vodstvom najbolj zadovoljni v severnem delu občine. Dobra polovica vprašanih je delo župana Štefana Tisla ocenila s solidno šolsko trojko – dobro. Ali bo v letošnjem volilnem letu v strankarski boj poleg LDS-a in SDS-a posegla tudi NSi? Zahteve izbrisanih v naši občini niso padle na plodna tla, nasprotuje jim večina vprašanih. Slabih 60 odstotkov anketiranih nasprotuje gradnji džamije v Ljubljani. Vse bolj pa postaja jasno, da bo od razpleta »izbrisanih in džamije« odvisno politično preživetje nekaterih pomembnih političnih posameznikov - seveda ne v naši občini.

Prvo leto šentjurske koalicije:

Kako deluje naša občina?

Šentjurska koalicija (LDS, SDS, NSI) je na oblasti že dobro leto. V tem času je bila naša občina torišče različnih interesov, lobijev, politik, govorov, govoranc, replik in drugih metod prepričevanja občanov, ki so zaznamovala dobre pa tudi nekaj ponesrečenih odločitev. Če smo se na začetku prepirali o občinskem »pufu«, se sedaj prepiramo o nesodelovanju oblasti z opozicijo. Glavno, da se kregamo. Kaj pa na to pravijo volivci? V anketi smo zastavili vprašanje, kako so občani zadovoljni z novo občinsko oblastjo. Najbolje so se občinarji odrezali v severnem delu občine, kjer jim je dalo najvišjo oceno, odlično, kar 40 odstotkov vprašanih. S to oceno se je v Šentjuru in južnem delu občine

strinjala le dobra četrtina anketirancev. Nezadostno oceno je občinarjem dodelilo v južnem delu 27 odstotkov, v Šentjuru 21 odstotkov in v severnem delu 25 odstotkov vprašanih občanov. Polovica vseh vprašanih pa ocenjuje delo občine kot dobro, kar predstavlja solidno popotnico njihovem bodočemu delu.

22 odstotkov žensk nezadovoljnih:

Tudi župana Štefana Tisla smo v tej anketi dali na natezalnico javnega mnenja. V ocenjevanju prve obletnice njegovega županovanja je dobil več kot solidno podporo občanov. Če seštejemo ocene odlično (31,1 odstotek) in dobro (51,1 odstotka), dobimo seštevek 82,2 odstotkov vprašanih, ki o njegovem županovanju mislijo, da je dobro oziroma odlično, negativno ga ocenjuje 17,8 odstotka anketiranih. Največ podpore je župan dobil pri moškem delu prebivalstva, ki o njegovem vodenju občine meni, da je dobro (77,8 odstotka) in odlično (22,2 odstotka), niti eden ga ni ocenil kot slabega. Verjetno moški menimo, da se ni dobro zameriti urologu, kajti nikoli ne veš, kdaj ga boš rabil. Veliko bolj kritično pa ga obravnavajo naše ženske. Oceno odlično mu je dalo 33,3 odstotka žensk, za oceno dobro se jih je odločilo 44,5 odstotka, vendar pa se je zameril 22,2 odstotkom naših boljših polovic. Ali bi bil

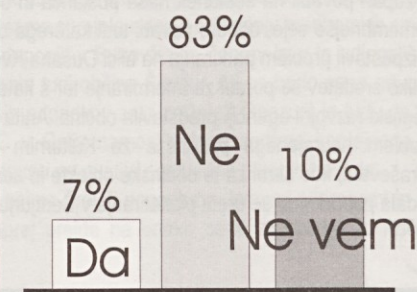
rezultat drugačen, če bi župan opravljal delo ginekologa, pa lahko samo ugibamo.

Strankarsko prerivanje:

Prav gotovo se v tem letu obetajo Sloveniji nova politična razmerja. Kot kaže, pomladne stranke pridobivajo na javnomnenskih lestvicah priljubljenosti. V nekaj mesecih je vladna koalicija »izgubila« trdno zasidrano podporo državljanov. Prav gotovo so k temu pripomogle odmevne korupcijske afere in zadeva izbrisanih. Kot smo zapisali v uvodu, se pri šentjurskih političnih strankah ta trenutek vse odvija okoli LDS (18,2 odstotka) in SDS (13,2 odstotka), tretje uvrščena NSi je svoj februarški seštevek zaokrožila na 6,6 odstotka. Tretjega mesta se oklepa ZLSD, ki je nabrala 4,9 odstotka. Naslednja tri mesta so zasedle DeSUS, SLS in SMS vsaka z 3,3 odstotkom podpore, na repu je SNS s 1,6 odstotki. Veliko vprašanih ta trenutek še ne razmišlja o strankarskem opredeljevanju (45 odstotkov), kajti do volitev je še več kot pol leta. Ali Slovenija sploh potrebuje dve levi in dve desni stranki? Razmišljanja o tem so zanimiva.

Predvolilni izbrisani:

Podpirate "izbrisane"

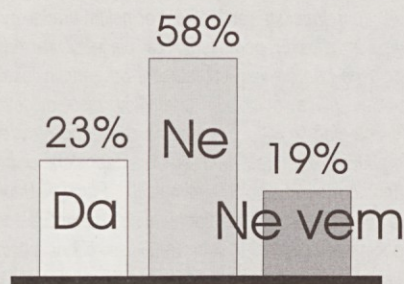
Že nekaj mesecev smo bombardirani s temo izbrisanih, zato smo tudi v Šentjuru in Dobju izvedli anketo na to

Vsaka peta ženska dala županu košarico

temo. Politični spopadi, ki nastajajo pri tem kolektivnem reševanju izbranih, so dosegli vrhunec, ko koalicijska večina v državnem zboru ni hotela potrditi datuma prvega referenduma, kot sta zapovedala zakon in odločba ustavnega sodišča. Ker so razlage tega problema zelo nasprotujoče, smo anketirancem postavili kar se da enostavno vprašanje: Ali podpirate zahteve izbranih? Izgleda, da bo referendum o tem vprašanju v naši občini končal enako kot referendum o umetni oploditvi, saj kar 83 odstotkov vprašanih zahtev izbranih ne podpira. "Izbrani" so dobili podporo le 7-ih odstotkov vprašanih in tudi neopredeljenih je zanemarljivo malo. Javno mnenje se je popolnoma postavilo na stran tistih, ki opozarjajo na nesprejemljivo »kupovanje« volilnih glasov in državljanstev vladajočih strank. Toda igra se nadaljuje.

Džamija v Ljubljani:

Džamija v Ljubljani?

Verjetno se vsakdo od vas sprašuje, če ga bo ob vožnji proti našemu glavnemu mestu vsakokrat razveselil razgled na džamijo z minaretom, ki bi ga naj začeli graditi ob Cesti dveh cesarjev že to jesen. Pobudniki referenduma proti gradnji so že zbrali 12 000 podpisov, prebivalcev našega glavnega mesta in županja Danica Simšič bo morala razpisati referendum. Kako naši občani gledajo na to vroče politično vprašanje? Proti gradnji islamskega verskega centra v Ljubljani je 58 odstotkov vprašanih, ob slabih 20-ih odstotkih neopredeljenih. Slaba četrtnina pa meni, da se jim mora dovoliti gradnja džamije, v kateri bi lahko izražali svoja verska prepričanja. Allahu Akbar!

Statistika:

Telefonsko anketiranje je potekalo 7. in 14. februarja v dopoldanskem času. Velikost vzorca je 130, opravljeno je bilo 60 razgovorov. Ostalih ni bilo doma ali niso hoteli sodelovati. Anketiranih je bilo 35 odstotkov moških in 65 odstotkov žensk. Vzorec je bil teritorialno usklajen s številom prebivalstva. V anketo (džamija, izbrani in strankarsko prerivanje) je bila vključena tudi občina Dobje. V anketi nismo upoštevali starostnega povprečja v naši občini. Ocena napake (+/-) od 0 do 4 odstotke.

Županovanje Š. Tisla

Odlično
31,1%

Dobro
51,1%

Slabo
17,8%

moški

ženske

22,2%

33,3%

77,8%

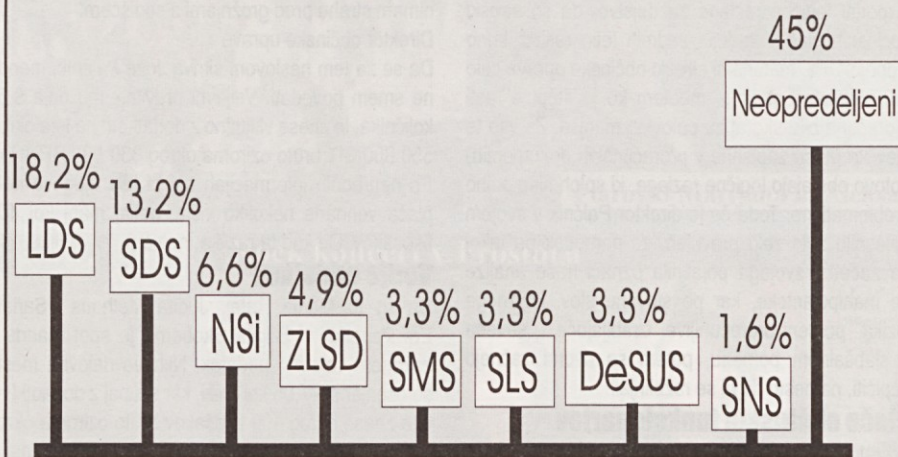
44,5%

0%

22,2%

Strankarsko prerivanje

FEBRUAR 2004

Spregovoril je direktor občinske uprave

Končno se je zgodilo! Upajmo, da pri odgovoru direktorja občinske uprave Palčnika na izjavo bivšega podžupana Čokla, da so na Občini na novo zaposlili 7 ljudi, in na navedbe v ŠN v članku Občinske plače letijo v nebo, ne gre le za slučaj, temveč za drugačen pristop h komuniciranju z občani. Pred dvema letoma, ko smo nazadnje nekaj pisali o občinskih plačah, je bivši župan Malovrh še grozil s sodiščem.

Direktor Palčnik kot prvi

Toda direktorja Palčnika kljub temu ne gre kovati v zvezde. Sicer je podal nekaj logičnih pojasnil, toda absolutno premalo, da bi človek res verjel, da bo odslej vse drugače. Kot prva violina občinske uprave bi lahko, če bi hotel, tako rekoč na pamet izbruhal kopico podatkov o plačah svojih podrejenih in nadrejenih, ki bi vsem dvomljivcem trajno zaprli usta, pa tega ni niti poskusil. Na primer, lahko bi povedal, kakšna je povprečna plača na Občini, kaj pokaže primerjava s preteklimi leti, sosednjimi občinami, povprečno šentjursko plačo in še in še. Ne da bi kršil naš slaven zakon o varovanju osebnih podatkov. Sedaj smo sicer zvedeli, zakaj so se v lanskem letu stroški občinskih plač povečali za 21%, toda zakaj ni podal logične razlage za dejstvo, da so stroški občinskih plač v zadnjih sedmih letih rasli z letno stopnjo 16%, materialni stroški občinske uprave celo s 30-odstotno stopnjo, medtem ko je stopnja rasti proračuna bila skoraj za polovico manjša. Za vse te številke (ki so zapisane v proračunskih dokumentih) gotovo obstajajo logične razlage, ki sploh niso nujno problematične. Toda če je direktor Palčnik v svojem pojasnilu zelo zelo previden, za nameček pa takoj na začetku svojega pojasnila označi naše analize za manipulantske, kar po slovarju slov. knjižnega jezika pomeni preračunljive, izrabljajoče..., seveda v slabšalnem pomenu, potem se dvomi začnejo kopičiti, namesto da bi se razblinjali.

Plače občinskih funkcionarjev

Z bruto plačami občinskih funkcionarjev nismo imeli težav, direktor Palčnik nam jih je posredoval pisno. Županu Štefanu Tislu, ki svojo funkcijo opravlja neprofesionalno, pripada na mesec 332 555,45 SIT bruto plače, koliko mu od tega ostane neto v žepu, pa je že skrivnost. No, ni nobena skrivnost, ker se da zadeva skoraj izračunati. Če k tej številki dodamo dodatek na leta ter odštejemo dohodnino in davek na plačo, potem pridemo do približne številke 260 000 SIT.

Podžupani Artnak, Korže in Arzenšek si skupaj delijo bivšo Čoklovo (profesionalno) podžupansko plačo, ki znaša 80% plače profesionalnega župana, torej skupno bruto okrog 520 000 SIT. Artnak dobi 40% od tega zneska, kar znese neto okrog 150 000 SIT, Korže in Arzenšek pa približno po 120 000 SIT.

Zanimivo je, da so v te zneske vključeni tudi vsi materialni stroški (kilometrine, sejnine...), kar je z ozirom na dohodnino kar nekoliko krivično. Ampak fantje že menda vejo, kaj delajo.

Med funkcionarje štejejo tudi občinski svetniki, ki pa nimajo plače, temveč imajo samo sejnine. Sejnine za seje občinskega sveta znašajo 20 000 SIT, za številnejše sestanke raznih odborov pa so cca 30% nižje.

Plače občinskih uradnikov

Uradnih podatkov seveda ni mogoče dobiti, zato bi bilo morda res najbolje upoštevati nasvet ene od

prijaznih občinskih gospa, ki mi je lepo povedala, da naj lepo v miru uživam svojo penzijo in pasem ovce, njih in njihove plače pa pustim pri miru. Njenega nasveta seveda ne bom upošteval, pa ne zato, ker bi bil po naravi hudoben, ampak zato, ker se grem nekakšnega podeželskega novinarja.

Kaj pravi pravilnik

Pravilnik o organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v občinski upravi Občine Šentjur, akt župana, ki ga je lani junija uzakonil župan Tisel, je menda občinska interna zadeva, ki se je drži pridih rahle skrivnostnosti. Zakaj tako, nimam pojma, ker v njem ni nič takšnega, kar povprečen občan ne bi smel vedeti. Vsekakor ni bilo težko (nelegalno) priti do njega in ker na njem ni nobene uradne oznake o zaupnosti dokumenta, nimam strahu pred grožnjami s sodiščem.

Direktor občinske uprave

Da se za tem naslovom skriva Jože Palčnik, menda ne smem povedati. Veljavni pravilnik mu daje 9,55 količnika, to znese vključno z dodatkom na leta okrog 550 000 SIT bruto oziroma okrog 330 000 SIT neto. Po neuradnih informacijah naj bi bila njegova neto plača vendarle nekoliko višja, nekaj manj kot 400 tisočakov. Od kod ta razlika, ne vem.

Vodje oddelkov

Da so to Marija Rataj, Judita Methans Šarlah, Edi Peperko in Brigita Škoberne je spet munda z zakonom varovan podatek. Njihova delovna mesta so ocenjena s 7,05 količniki, kar skupaj z dodatki na leta znese okrog 400 tisočakov bruto oziroma okrog 240 000 SIT neto. Na ta znesek lahko dobijo še nekaj malega za uspešnost, iz česar izvira razlika med to izračunano številko in neuradno informacijo, ki je za nekaj odstotkov višja.

Tretja garnitura

V to skupino spadajo razni strokovni sodelavci in svetovalci kot na primer Martina Ljubej (družbene dejavnosti), Alenka Testeniere (TIC), Goričan (prostorsko načrtovanje), Tisel (komunalni inšpektor), Mateja Močnik (svetovalka za pravne zadeve)... V glavnem gre za ljudi z višjo in visoko izobrazbo, njihova delovna mesta so ocenjena s količniki med 5 in 6, kar jim prinese neto plačo okrog 180 000 SIT.

Referenti in tajnice

V tej skupini je zelo pestro. Razni referenti, za katere se praviloma še vedno zahteva višja izobrazba (Erika Kosi, Viki Pušnik...) se morajo zadovoljiti s količniki med 4 in 5, to je z neto plačo okrog 150 tisočakov. Obe tajnici naj bi imeli okrog 110 000 SIT itd.

Občinske plače niso visoke?

Boste rekli, da je odvisno od tega, kaj ljudje tam ustvarijo. Vsekakor, toda izhajamo iz predpostavke, da naši občinarji delajo povprečno normalno: v primerjavi s plačami fizikalcev v Alposu so njihove plače morda res visoke, toda če jih primerjamo s povprečno slovensko plačo v javnih službah, ki znaša 310 000 SIT bruto, in če upoštevamo izobrazbeno strukturo na Občini, potem tu ni več

pravega veselja. Čeprav so po neuradnih podatkih plače občinskih uradnikov za 3 do 10% višje, kot smo jih izračunali, bi vendarle težko rekli, da so na Občini s plačami hudo radodarni.

Ampak, kam so se izgubili tisti iz zaključnih računov naračunani odstotki? Kot pravi direktor občinske uprave Palčnik, pojedli so jih na novo zaposleni ljudje. Pet novih zaposlitev pomeni številčno povečanje občinske uprave za 20%. Se na Občini toliko več naredi ali se le za isti odstotek manj dela?

FK

PLAČE OBČINSKIH URADNIKOV

Zadnje čase se rado manipulira s podatkom o visokem indeksu rasti plač občinskih uradnikov in visokih zneskih porabljenih za plače. Zato želimo pojasniti, da se več kot leto dni od zadnjih lokalnih volitev plače občinskih uradnikov niso dvigovale. Višine plač so take, kot smo jih zatekli ob prevzemu mandata. Že pred tem so vsi zaposleni dobivali enotno maksimalno 3% stimulacijo. Plačo direktorice je sporazumno eno leto zadržala dotedanja direktorica občinske uprave. V letu 2003 so bili v občinski upravi na novo zaposleni štiri delavci in sicer dva za nedoločen čas (Jože Palčnik, Erika Kosi) in dve pripravnici za določen čas (Sabina Pleteršič, Marjeta Knez), pri katerih pa Zavod za zaposlovanje krije stroške pripravnosti. Občinsko upravo so zapustile tri sodelavke (Mojca Zapušek, Aleksandra Čepin in Marjana Mastnak), delovno razmerje pa je s 14. 1. 2003 zaključil nekdanji podžupan Janez Čokl, ki je ob odhodu prejel še odpravnino. Njegovo dotedanjo plačo so si po koalicijskem sporazumu razdelili trije podžupani v deležih 40% in dvakrat po 30%. V tem letu se je s porodniškega dopusta vrnila ena delavka, ki pa v skladu z zakonskimi možnostmi dela polovični delovni čas. Dodatno je v tem letu porodniški dopust nastopila še ena delavka, ena delavka pa je stalno odsotna zaradi rizične nosečnosti.

Odločno torej zavračamo namigovanja o tem, da se je po zadnjih lokalnih volitvah dodatno zaposlilo sedem ljudi. Število zaposlenih je ostalo na enakem nivoju, če pa upoštevamo porodniške in daljše bolniške odsotnosti, je bila učinkovitost zaposlenih v občinski upravi s tega vidika v letu 2003 višja kot leto poprej. Visok indeks rasti plač je posledica dejstva, da pri planiranju za leto 2003 ni bila upoštevana mesečna masa plač iz decembra prejšnjega leta, ko so bili v izplačilo plač že vključeni tudi vsi na novo zaposleni delavci v letu 2002. V letu 2002 je bilo namreč v občinski upravi zaposlenih pet dodatnih delavcev, medtem ko odhodov v tem letu ni bilo. Večina je bila zaposlenih šele v mesecu novembru 2002, zato se je masa plač bistveno povečala konec leta 2002 in seveda vplivala na odhodke proračuna skozi leto 2003.

Jože Palčnik, direktor občinske uprave

v.i.p. SCENA

Sobotni šoping v Šentjurju

Pri Mercatorju

Pri Resevni

Kulturni praznik v Gorici inŠentjurju

P. p. p. pihalna sekcija

P.p..p..prevelika p..pihalna..

Snežni gradovi na Peci

Glavni arhitekt Rok Vodeb

8. februar - after party

Piarovki Marijana in Aleksandra

Po poteh XVI. divizije-Prevorje

Osvoboditelji bifeja Jasmin

Rock koncert v Prostoru

Plazilki iz Dobja

Avtobusna postaja Šentjur

Končno!

Športni konec tedna: rekreativni in prvoligaški

Valentinov ping-pong v Gorici

Gazda Tovornik

KEA

BOŠTJAN KUKOVIČIČ, S.P.,
LOKARJE 1A, 3230 ŠENTJUR

Lokarje Hruševac Ljubecna
TEL.: 749 00 90 TEL.: 749 16 60 TEL.: 780 63 00

**Naša ponudba,
Vaš prihranek!**

V novi etaži v Lokarju:
pestra izbira raznih daril,
kristala, porcelana, keramike,
malih gospodinjskih aparatov,
posteljnin, brisač, posode,...

Sir
Goodlife
Marigold

798.- kg

Pomaranče
Grčija

128.- kg

Jetrna pašteta
Gavrilovič
100g

159.- kos
prihranek 35.-

Pralni prašek Ariel
3 kg
*2 vrsti

1249.- kos

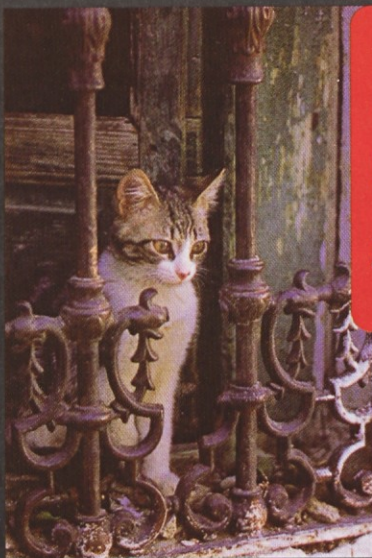

Tekoči
detergent
Ariel
1,5l
*2 vrsti

FOTO 5-er

Peter Žmaher s.p.

Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur
Telefon: 03/ 749 26 00, gsm.: 041 687 950

**Digitalni
fotoaparati**

Canon IX-US/3,2M
najmanjši digitalac
v svojem razredu

Minolta Dimage Z-1
10 x optični zoom

Del. čas
delavnik
8 - 12
in
13 - 18
sobota
8 - 12

PRODAJA ZLATEGA NAKITA

IZDELAVA ZLATEGA NAKITA PO
ŽELJI STRANKE Z VGRAJENIMI
DRAGIMI ALI POLDRAGIMI
KAMNI

KRSTNA IN
OBHAJILNA
DARILA

PRODAJA
ROČNIH
UR IN BUDILK

EKSPRES IZDELAVA POROČNIH PRSTANOV

PRODAJA JAPONSKIH IN
KITAJSIH BISEROV

VELIKA IZBIRA
BELEGA ZLATA

**ZLATARSTVO
Milan Gajšek s.p.**

V TRŽNO PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 03/ 749 20 30

ŠOLA NA PONIKVI TEČE ŠE EN KROG

Zgodba o obnovi in dograditvi OŠ Blaža Kocena na Ponikvi, ki vse bolj spominja na tisto o jari kači in steklem polžu, bo, kot vse kaže, postala zanimiv predmet političnega obračuna med staro in novo občinsko garnituro. To bo morda tudi priložnost, da šentjurska javnost končno le izve, kdo vse so botri ponkovskega šolskega zamujanja.

Ravnateljeva resnica: Ponkovška šola ni šola za današnji dan

Ravnatelj Jakob Ratajc: Šola je velik problem predvsem, ko se primerjamo s sosednjimi šolami: starši in učitelji povsod naokrog vidijo lepo urejene šole, mi pa se ubadamo s prostorskimi in drugačnimi stiskami in smo ena redkih šol, ki še ima izmenski pouk. Imamo 12 oddelkov in samo devet učilnic, prostorski razpored je za sodobno šolo neustrezen, stavba je brez prave izolacije, streha pušča, tla se posedajo, lesena okna ne tesnijo, imamo težave s centralno kurjavo, inštalacijami, nimamo zbornice, knjižnice... Šola, ki jo je leta 1975 občini Šentjur podarila Skupnost ljubljanskih občin, je bila zasnovana in zgrajena zelo površno.

Druga raven problema pa je, da vse to vemo že dolgo, takorekoč od vsega začetka, in da obstajajo občinski načrti, da bo šola urejena do leta 2003, to je do uvedbe devetletke, zdaj smo v letu 2004, pa še ni otipljivih izglede, kdaj se bo zadeva začela dogajati. In kar teži mene osebno, so odkriti in prikriti očitki, da sem eden od krivcev za to zamudo. Kar pa ni res. Že leta 1997 sem poslal na Ministrstvo za šolstvo in na Občino Šentjur analizo stanja, ki je jasno nakazala težave in rešitve za našo šolo, naslednja leta sem bil na vrsti raznih sestankov skupaj s Svetom staršev in svetom KS pri županu Malovrh, Peperkotu, Mariji Rataj, iz leta v leto so nam obljubljali začetek gradnje, toda ko smo lansko leto šli z idejnim projektom na Ministrstvo, sem se prvič srečal s kruto resničnostjo: Naš projekt na Ministrstvu sploh ni bil prijavljen in zato naše šole sploh ni v državnem proračunu. Tudi v proračunu za leto 2005 ne.

Občinska resnica: Država odlaša

Vodja oddelka za družbene službe na Občini Edi Peperko se je izmotaval neprepričljivo: Ne gre niti za krivdo ravnatelja niti občine. Brez države, ki mora s 40 odstotki sofinancirati izgradnjo ponkovskega prizidka (to znese okrog 100 milijonov SIT), gradnje ne moremo začeti. Problem je, ker še ni tozadevnega razpisa. Pravzaprav je bil razpis leta 1997 za obdobje do leta 2002, na katerega smo se prijavili samo informativno, ker je obnova ponkovske šole bila načrtovana šele za leto 2003. Novega razpisa pa še ni bilo.

Letos smo začeli akcijo znova, na Ponikvi je bil minister Gaber, on in tudi državni sekretar Tomažič sta nam zagotovila, da bo država svoj del sredstev zagotovila v okviru naknadnega programa izgradnje osnovnih šol.

Lani smo finacirali izdelavo projektov tako za sanacijo kot za dograditev prizidka, letos je v občinskem proračunu zagotovljenih 66 milijonov SIT (ki so v rebalansu kasneje izpadli), v naslednjih letih še 50 in 25 milijonov in takoj ko bo država zagotovila svojih 100 milijonov, bomo začeli z gradnjo.

Državna resnica: Občina noče šole

V Sloveniji le še 10 šol z izmenskim poukom Po informaciji Ministrstva za šolstvo je bilo septembra lanskega leta v državi še 36 šol, ki so ob prehodu na devetletko imele prostorsko stisko, a le 10 je bilo

takšnih, ki so v šolskem letu 2003/04 imele pouk v izmenah. Od teh desetih so štiri že v gradnji, štiri so vključene v državni program financiranja v letih 2004 – 05, na cedilu sta tako ostali le podružnična šola v Veliki Kostrevnici in OŠ Blaža Kocena na Ponikvi. Ti dve šoli naj bi Ministrstvo za šolstvo predlagalo v tako imenovani naknadni program državnega sofinanciranja.

Kako in zakaj je prizidek k šoli na Ponikvi izpadel iz državnega načrta,

ni skrivnost. V odgovoru na poslansko vprašanje poslanca Marka Diacija januarja leta 2003 je Ministrstvo za šolstvo zapisalo dobesedno takole: »Občina Šentjur je na razpis, objavljen 14. maja 1999 in z rokom oddaje prijav 30. oktober 1999 poslala dopis z informacijo, da bodo v občini potrebne investicije na štirih šolah (dopis z dne 29. oktobra 1999). Ob pregledu dospele dokumentacije na razpis je ministrstvo še dvakrat pozvalo občino Šentjur, naj dostavi prijavo dokumentacije (v februarju in juliju 2000), vendar občina tega ni storila. Posledično pri obdelavi podatkov prijavljenih investicij ni bilo mogoče upoštevati investicij v občini Šentjur...»

V maju 2002 je občina Šentjur poslala idejni projekt za prizidek. Čeprav investicija ni bila prijavljena na razpis (in ni uvrščena v prioritetni red), je bil na usklajevalnem sestanku 30. maja 2002 s predstavniki občine in projektanti opravljen pregled dokumentacije in je bilo ugotovljeno, da projekt ustreza... Investicija je ocenjena na 300 milijonov SIT, občina Šentjur pa je po ZFO v letu 2003 upravičena do 40-odstotnega sofinanciranja.

Resnica bivšega podžupana Čokla: Skoraj vse smo postorili

V intervjuju za Šentjurčana (23. januar 2004) je bivši podžupan Janez Čokl, ki je v spornem času oblačil in vedril na Občini, med drugim rekel takole: »Če je Občina v prejšnjih mandatih obnovila vse šole in jih usposobila za devetletko..., bo pa ja v sedanjem mandatu uspela nadaljevati začeto delo in zgraditi prizidek na Ponikvi, saj večkrat slišimo, da sta podžupan Artnak in šolski minister Gaber dobra prijatelja.«

In ob tem še zardel ni. Je pa razsrdil Ponkovljane in svoje zmagovite občinske politične nasprotnike.

Resnica KS Ponikva: Šolo je vzela politika

Predsednik sveta KS Ponikva Vrečko ima v zapisniku s skupnega sestanka z novim vodstvom občine, ki se je zgodil oktobra lanskega leta v režiji Ponkovljana podžupana Koržeta, zanimivo izjavo sedanjega direktorja občinske uprave Palčnika, da

se je ponkovška šola znašla na stranskem tiru zaradi prizadevanj lokalnih veljakov za samostojno občino. Torej se ponkovškemu malemu županu kot šolski bumerang vrača njegovo prizadevanje za občinsko osamosvojitvev.

Resnica kar tako: Prizidek je ugasnil Malovrh

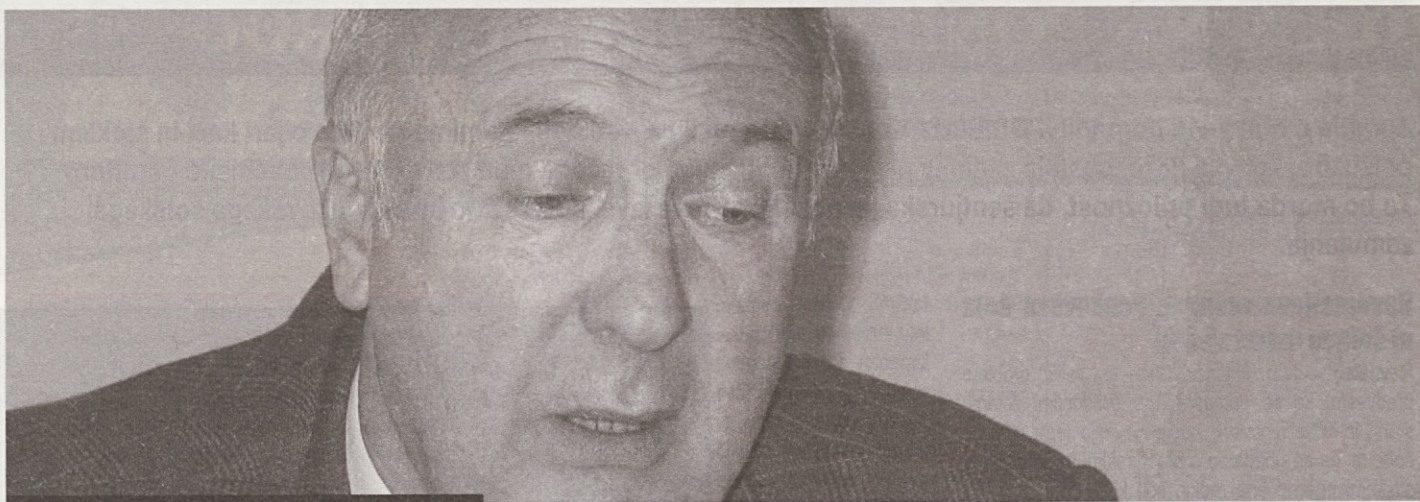
Tako, konec je skrivnic in leporečja. Bivši župan Malovrh bi verjetno še izvrtal kakšen razlog, s katerim bi si pilatovski umil roke, ampak bi bilo povsem neproduktivno spraševati ga po njegovi resnici. On je ravnal kot dober gospodar, saj je z zavestnim zavlačevanjem z gradnjo prizidka prihranil okroglih 200 milijonov. Kar je naredil verjetno tudi zaradi slabih izkušenj z občino Dobje, ki je tik pred osamosvojitvijo »oropala« svojo matično šentjursko občino za okroglih 40 milijonov, s katerimi si je zgradila cesto do svojega novega občinskega središča na hribu. Ampak objektivno je vendarle edini in pravi krivec le on, kajti šentjurska občinska uprava oziroma vodja oddelka za družbene službe Peperko vendarle samoiniciativno ne moreta biti tako malomarna, da bi enostavno zapacala prijavo na državni razpis.

Tudi župan Tisel obljublja, kar nima

Toda zgodba lepih besed se še nadaljuje. V prejšnji številki ŠN je župan Tisel obljubil, da bo šola leta 2004 dozidana in obnovljena. Toda od kod denar? Državni proračun za leto 2004 ponkovske šole zaenkrat namreč niti ne omenja, občinski proračun je sicer imel za ponkovško šolo 66 milijonov SIT, ki pa so ob rebalansu izpuhteli oziroma so se preselili na slivniške vodovode.

Tako na oko bi rekel, da za resen pričetek zidave manjka še najprej nekakšen zakon, s pomočjo katerega bi ponkovška šola sploh lahko mimo vrste prilezla v državni proračun, pa še kakšnih 200 občinskih milijonov zraven. Vendar še vedno govorim o prizidku. Za sanacijo starega objekta se je v občinskem proračunu na novo pojavila postavka v višini 20 milijonov SIT, kar mnogi razumejo zgolj kot tolažilno nagrado za dolgoletno potrpljenje.

F.K.

Florjan Cveto Erjavec

Florjan Cveto Erjavec je letnik 1944. Na čelu Območne organizacije Združene liste socialnih demokratov, ki pokriva občini Šentjur in Dobje, je že 7 let, tretji mandat načeluje Krajevni skupnosti Šentjur – mesto, enako dolgo pa je tudi član šentjurskega občinskega sveta. Stranka je na lokalnih volitvah leta 2002 med šentjurskimi strankami s skupno 7,5% glasov zasedla skromno šesto mesto. V občinskem svetu jo zastopata dva svetnika, poleg Erjavca še Viljem

Kakšna je po vašem mnenju veljava in organiziranost šentjurske ZLSD, tudi v primerjavi z državnim nivojem?

Na občinskem nivoju smo po mojem mnenju dokaj prepoznavni, saj smo tudi redno zastopani v občinskem svetu. Naša stranka ima trenutno 325 članov, kar je za moje pojme dober rezultat. Na državnem strankinem nivoju je naša območna organizacija zastopana v petih republiških odborih: odbor za obrambo – Cveto Erjavec, odbor za okolje in prostor – Uroš Erjavec, odbor za kmetijstvo – Karl Čadej, odbor za družino in socialne zadeve – Jožica Šmerc Kovačič, odbor za gospodarstvo – Stane Zatlér.

V občinskem odboru letos načrtujemo volitve, kjer bo voljen novi predsednik in tudi predsedstvo. Sam se po treh mandatih umikam, mesto pa bom prepustil mlajšim kadrom, česar se po pravici povedano že prav veselim.

Šentjur je poznan po relativno ekstremnem volilnem telesu. Ali se stališče šentjurske Združene liste do problematike t.i. izbrisanih in gradnje džamije razlikuje od strankinega?

Moram poudariti, da čeprav imamo v stranki velikokrat različne poglede, smo pri tem vprašanju, na srečo, enotni. Kjer so vprašanje človekove pravice, se to ne more urejati z referendumom. Sem za spoštovanje odločbe ustavnega sodišča, vendar poudarjam, da je treba vloge obravnavati posamično in videti njihovo upravičenost, saj verjamem, da so bile storjene mnoge krivice, mnogi pa so pri tem tudi manipulirali. Pozdravljam potezo z ustavnim zakonom, kjer sta udeležena tudi šentjurska poslanca, vendar dvomim v uspešnost predloga. Kar se tiče gradnje džamije, smo od naših članov prejeli kar precej odzivov. Menim, da džamija v načrtovanem obsegu ni potrebna, ampak je treba iskati rešitev v zagotavljanju možnosti do izražanja veroizpovedi. Kolikor vem, so

tudi doslej muslimani lahko uporabljali različne objekte za svoje potrebe.

Katere ukrepe ste izvedli v stranki glede na padec volilnega rezultata po lanskim volitvah? In kako komentirate, da relativno uspešen trademark Erjavec iz nivoja krajevnih skupnosti na nivoju občine pogori.

Trdim, da padec uspešnosti stranke ni tako velik. Za večji neuspeh štejem slabši rezultat županske kandidatke. Analizirali smo nekatere napake in sprejeli ukrepe za odpravljanje napak. Delamo bolj dolgoročno, imamo več stika s člani, kar se nam nekoliko že pozna na članstvu in konkretni podpori. Že lani, ko ni bilo volilno leto smo v obeh občinah pridobili lepo število novih članov. Pripravljamo tudi liste za prihodnje lokalne volitve, o kandidatih pa je javno še prezgodaj govoriti.

Ali bo Dubravka Turk tudi jeseni paradni konj ZLSD?

Ker konkretnih pristankov zaenkrat še nimamo, o našem kandidatu oz. kandidatki za poslanca državnega zbora še ne morem govoriti. Če bomo pri volilnem rezultatu na koncu obdržali odstotek, ki smo ga že dosegli, ne bomo nezadovoljni. Seveda pa bomo storili vse, da se povzpnejo.

Šentjurska Združena lista ni članica občinske vladajoče koalicije. Kljub temu vas nekako ne prištevajo v opozicijo. Kam se prištevate sami?

Dejansko se ne prištevamo ne v pozicijo ne v koalicijo. Igramo vlogo konstruktivne opozicije, ki se odloča na osnovi konkretnih zadev. Odločamo se v skladu s kvaliteto predlogov in glede na interese stranke ter naših članov oz. volilcev.

Nekoliko smo razočarani, da nismo uspeli z amandmaji k rebalansu proračuna, saj so bili nedvomno pripravljeni strokovno. Iz tega stališča bi si želel več poslušati s strani koalicije, saj so lahko predlogi, čeprav niso njihovi povsem

dobri.

Kako ocenjujete leto dni dela šentjurske občinske uprave? Naštete nekaj stvari, ki bi jih sami bolje postorili, in nekaj, za katere menite, da si koalicija zasluži plus.

Glede na videno koalicija dela po svojem načrtu, kamor pa žal ne vključi ostalih. V tem trenutku je za splošno oceno še nekoliko prezgodaj. Že ob naslednjem proračunu pa bo na to vprašanje dosti lažje odgovoriti in podati objektivne kritike. Velik napredek je narejen pri prostorskem planu, kar je izrednega pomena, in tu celo prehitavamo nekatera druga okolja. Pozitivno ocenjujem tudi prizadevanja za ureditev prometa, saj je situacija bolj kritična praktično iz dneva v dan.

V slabo jim štejem, da niso že takoj na začetku poskusili urediti vprašanje financiranja krajevnih skupnosti, kjer je naša stranka tudi nastopila s konkretnimi predlogi. Premalo je poudarka na razvoju mesta Šentjur, s tem ne mislim na skupno občinsko infrastrukturo, ampak na potrebe mesta, ki so specifične in se ločijo od bolj ruralnih okolij.

Poznana je akcija obeh šentjurskih poslancev z amandmajem v državni proračun pri problematiki obvoznice. Pred kratkim sta tudi dva občinska svetnika vložila lastno pobudo. Kako gledate na konkuriranje na takem področju?

Vse skupaj je odraz premajhne povezanosti v okviru občine. Na eni strani je Krajevna skupnost Šentjur – mesto pred tremi leti meščanom dala trdna zagotovila pri prizadevanju za rešitev problematike. Prebivalci Ulice Dušana Kvedra so takrat pokazali veliko mero strpnosti, ki seveda ni neskončna. Sedaj se morda rešitev zopet odmika, čeprav sam podpiram vsako pozitivno pobudo. Tudi naši člani so vložili veliko energije za lobiranje na državnem nivoju.

Na sejah občinskega sveta se pritožujete,

»Smo konstruktivna opozicija«

da ima Krajevna skupnost Šentjur – mesto odločno premalo sredstev in da je problematičen sistem delitve. Glede na to, da imamo v Šentjurju podžupana, pristojnega prvenstveno za to področje, prosimo, da komentirate to področje.

Ker se štejem za dobrega poznavalca tega področja, dajem g. Koržetu vso priznanje, da je zagrizel v tako zapleteno in kompleksno problematiko. Opažam, da skupaj z direktorjem občinske uprave Palčnikom vlagata veliko energije v to področje, tako da je sodelovanje med občino in krajevnimi skupnostmi sedaj na višjem nivoju kot prej. Vendar, eno je sodelovanje, drugo pa financiranje, kar sem nekoliko prej že omenil.

Krajevne skupnosti, če lahko govorim v njihovem imenu, veliko pričakujemo od odloka o prenosu pristojnosti nanje, ob čemer naj bi se rešilo tudi financiranje. Za razvoj mesta kot takega je to življenjskega pomena, saj so pred nami še številne naloge, ki jih ob dosedanjem stanju nismo niti mogli začeti reševati.

Še kakšna beseda o Šentjurju?

Več kot hobi (smeh, op. p.). Neskromno ali ne, letni dopust porabim za zadeve, povezane s Šentjurjem. Mestnih potreb je ogromno, tako da ne moremo slediti željam meščanom v meri, ki bi si jo vsi želeli. Kmalu bomo lansirali spletno stran

mesta Šentjur, ki jo pripravljamo v sodelovanju s hruševsko osnovno šolo.

Poleg financiranja je naš največji problem prostor, saj smo pri širitvi omejeni na vzhodu in zahodu, zato smo prisiljeni razmišljati o smeri sever – jug. Če bo v doglednem času prišlo do

Najljubša specialiteta: domače koline

Najljubša alkoholna pijača: kar sam pridela

Nazadnje je prebral: Ipavci od Igorja Grdine

Najljubša TV oddaja: Trenja

Cilj nedeljskega sprehoda: rekreacija

Internet uporablja: redno

rekonstrukcije meja krajevnih skupnosti, kjer je mišljeno povezati urbano mestno področje, se lahko ti plani še pravočasno spremenijo.

Več posluha bo potrebno dati spoštovanju nekaterih naših velikih prednikov. Projekt kulturnega centra Šentjur ne sme zamreti, vendar ga je smiselno v sodelovanju z arhitektom prilagoditi.

Včasih sem razočaran, da npr. mestni svetniki, ki so tudi občinski funkcionarji, ne premorejo dovolj patriotizma, ko se gre za zadeve povezane z mestom.

br

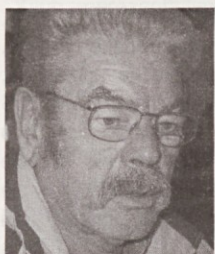
ANKETA

Kako dela nova občinska oblast?

Na lanskih občinskih volitvah smo Šentjurčani zelo odločno zamenjali svojo občinsko oblast, Ljudsko stranko je s pomočjo SDS in NSi spodrinila LDS, Tisel je zamenjal Malovrha, podžupani Artnak, Arzenšek in Korže pa skupaj s Palčnikom igrajo vlogo Janeza Čokla. Kakšen »umetniški« vtis je v prvem letu svojega vladanja zapustila ta raznorodna koalicija, smo spraševali po šentjurskih ulicah.

Toda Šentjurčani o svoji novi oblasti komaj kaj vejo, ali pa se je neznansko bojijo.

Anton Rozman iz Šentjurja:

Ne vem, kaj bi rekel, ker neposrednih stikov z našimi oblastniki nimam, vse kar vem, je to, kar sem slišal na intervjujih na VTV in prečital v domačih medijih. Tu se na veliko govori, obljublja in hvali, na kakovosti našega življenja pa se

nič ne pozna. Bi rekel, da imajo naši oblastniki dvojna merila, kar me seveda zelo moti. Saj vem, da sem v svojih sodbah prestrog, toda splošne šlamparije je kar preveč: Šentjur je poln smeti, ton soli in peska, s katerimi posipavajo ceste, potem nihče ne počisti, prometni znaki so tako nizki, da si ob njih lahko razbiješ glavo, uradniki so arogantni... Nikjer ni reda in tudi ni redarjev. Ne, ti novi oblastniki niso prav nič boljši ali slabši od prejšnjih. Če bi bile volitve sedaj, bi volil drugače.

Jože Mastnak – Marjan s Proseniškega:

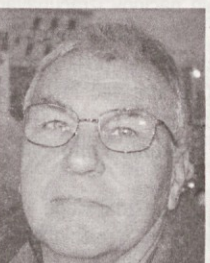
Ker nisem vpet v politiko, o delu te nove garniture nimam dovolj informacij in težko ocenjujem njihovo delo. Lahko le rečem, da mi ni všeč ta organizacija občinskega vrha, ko celotna

vodilna struktura deluje ljubiteljsko, ker potem tudi od nikogar ne bo mogoče zahtevati konkretne odgovornosti. Ne, to ni v redu. Sam sem bolj dejaven na kulturnem področju, kjer je bilo danih veliko obljub. Tu hvalim

pričetek gradnje knjižnice, zelo pa me jezi, da se nič ne dela na urejanju vrta Ipavčeve hiše, kar je prejšnja leta bilo takorekoč že v otipljivih načrtih.

Andi Prevolnik iz Šentjurja:

Da, seveda sem opazil novo oblast, če ne drugje, pa vsaj na lovskem tekmovanju na Ponikvi, kamor je prišla cela občinska garnitura, kar v prejšnjih časih ni bila navada.

Sicer pa nimam kaj hvaliti, grajati pa tudi ne, ker imam premalo informacij, da bi lahko trdil eno ali drugo. Na svoji koži ne čutim nobenih sprememb. Dogajanje okrog Akvonija in Mercatorja je že bilo zanimivo,

ne vem pa, kdo pa ima prav. Kar se tiče prihoda Mercatorja, bi rekel, da je v načelu vsak priliv kapitala sicer zaželen, toda se sprašujem, če se občanarji v tem primeru le niso malo zaleteli in dolgoročno naredili Šentjurju več škode kot koristi.

Zoran Leskovšek s Slivnice:

O tej občinski garnituri se med ljudmi pravzaprav ne sliši nič slabega in tudi nič dobrega ne. Premalo vemo, kaj delajo. Osebo njih moram pohvaliti, da zelo redno hodijo na vse prireditve. Glede tistih izgubljenih 74 milijonov

za vodovode sem pa zelo ogorčen, jasno, tudi zato, ker sem osebno prizadet. Za to malomarnost bi na Občini nekdo moral odgovarjati. Tudi mi ni všeč ravnanje Občine v zvezi z zmešnjavo v Športni zvezi, tu bi pristojni ljudje morali že zdavnaj korektno posredovati. Kar se pa tiče velikega števila vodilnih ljudi na Občini, župan, trije podžupani in še direktor občinske uprave, sem mnenje, da to ni najboljša rešitev, ker tam, kjer je veliko odgovornih, ni odgovoren pravzaprav nihče.

Valjar

»Valjar« je v politiki sinonim za grobo uveljavljanje lastne volje s pomočjo koalicijskega preglasovanja ne glede na argumente. Gre torej za zmerljivko, s katero največkrat vladajoče »obdeluje« nemočna opozicija.

V šentjurskem občinskem svetu ima valjar tako rekoč že domovinsko pravico. V prejšnjem mandatu, ko sta ga »šofirala« Čokl in Malovrh, je ta beseda bila normalni sestavni del besednjaka zlasti svetnikov LDS, zdaj, ko so se zadeve zasukale, jo imata polna usta opozicijska Diaci in Čokl. Ljudje so se zamenjali, valjar pa je ostal.

Valjar je lahko zgolj le prikladna in razmeroma blaga zmerljivka, prav lahko pa je tudi znamenje in posledica določene destruktivne politične kulture. Nikakor ni šentjurska posebnost, v dokaj nesramežljivi obliki ga prakticirajo naš državni zbor in še mnoge sosednje občine. Realno ne pomeni nič groznega, nič formalno nedemokratskega, kajti vladajoči imajo mandat ljudstva, da uveljavljajo svoj koncept uravnavanja javnega življenja, opozicija pa nalogo, da jim gleda pod prste, da stoji na zavori. V teoriji tu velikih dilem ni, toda fenomen valjarja marsikdaj pripelje do absurda, da zaradi njega padajo dobre zamisli in zmagujejo druge, tiste »naše«. Kar vendarle pomeni, da v vsebinsko razviti demokraciji zanj ni mesta.

V šentjurskem občinskem svetu imamo trenutno kar dva valjarja, pozicijskega in opozicijskega. Kar je verjetno še najslabša valjarska pozicija, ker drug drugega pogojujeta in mu zagotavljata razlog za obstoja. O tem, ali bo neka odločitev sprejeta, odloča praviloma le trenutna številčna premoč v sejni dvorani. Če na primer opravičeno izostaneta dva svetnika iz vladajoče koalicije, ali se zmotita pri glasovanju, in so navzoči vsi opozicijski svetniki, bo občinski svet praviloma sprejel, če bo treba tudi to, da voda ni mokra, ta nova fizikalna resnica pa bo veljala le do naslednje seje, ko bodo vladajoči spravili skupaj vse svoje vojake in zlahka dokazali ne le, da je voda mokra, temveč še kaj bolj presenetljivega. Ko pod oba dogodka potegneta črto, je jasno, da gre za izgubo energije oziroma za mlatenje prazne slame.

Na eni od prejšnjih sej OS, ko so kar trikrat padli županovi predlogi, in to nesporno tudi zaradi (ne)glasovanja svetnikov vladajoče koalicije, je sicer kazalo, da se je koalicija odpovedala sistemu valjarja, toda na naslednji seji je županov valjar spet deloval brezhibno. Tudi zato, ker se opozicija očitno ni odrekla svojemu valjarskemu sistemu, da poskuša sesuti vse, kar vladajoči predlagajo. Tako je na primer brez prave potrebe sesula predlog podžupana Artnaka, da je treba pod nujno narediti prometno študijo Šentjurja zaradi morebitne prestavitve nadvoza pri Zikošku. Posledično se je na naslednji seji OS zgodilo, da je bilo gladko sprejeto dodatno poročilo o odprodaji občinskih nepremičnin (trgovina Občina - Alpos - Mercator), ki ga je izbojevala opozicija, pa čeprav je bilo napisano domala v sramotno žaljivi obliki prostega spisa, to je z uporabo vseh možnih pozitivnih pridevnikov in brez ene same številke. Revanša opozicijskega valjarja je bila pričakovana: predlog sprememb proračuna za leto 2004, šlo pa je - če izvzamemo nekaj Diacijevih več ali manj populistično naravnanih amandmajev, ki so seveda bili vsi povaljani - zgolj za indeksacijo, je padel samo zato, ker je bilo navzočih le 13 koalicijskih svetnikov, za proračunsko odločanje pa je potrebna večina vseh svetnikov, to je 14. Na naslednji seji so svetniki seveda še enkrat veselo leporečili o proračunu 2004 in ga sprejeli v nespremenjeni obliki.

Podobno valjanje se je zgodilo tudi ob sprejemanju štipendijskega odloka: prvi predlog odloka, ki ga je pripravila občinska uprava, je nepričakovano sesula opozicija, toda je občinska uprava našla razlog (morda celo upravičen), da ga je razveljavila, in je nato predlagala svoje rešitve, ki pa so vsebinsko do zadnje črke v skladu s prejšnjim že sprejetim odlokom. Skratka, šlo je le za prestižno »žaganje«, kdo se bo okitil z na oko simpatičnim štipendiranjem, pa čeprav gre v finančnem pogledu za zanemarljive številke.

To je pač politika. In je takšna, kakršni so ljudje v njej.

F.K.

Branko-Franci Zupanc:

Lahko, da bom čez dve leti pasel ovce

Zadnji številki Šentjurskih novic je Branko Zupanc v svojem intervjuju na tendenciozen način izpostavil svoje finančno sodelovanje pri promociji kandidata za župana občine Štefana Tisla. Zaradi objektivnega informiranja javnosti je potrebno v zvezi s tem dodati nekaj pojasnil in informacij.

Volilno kampanjo za navedenega kandidata je vodil volilni štab. V skladu s pristojnim zakonom je bilo v dveh krogih volitev dovoljeno porabiti skupaj do 60 tolarjev na volilnega upravičenca ali 914.280 SIT. Natančna poročila s specifikacijami storitev in z računi smo v skladu z navedenim zakonom v predpisanem roku posredovali Računskemu sodišču Republike Slovenije, ki je navedeno pregledalo in so na voljo, kogar to zanima. Sredstva za ta namen so bila priskrbljena v skladu z zakonom na posebnem v ta namen odprtem računu. Vir financiranja pa so bila prihranjen sredstva občinskih odborov strank, ki so kandidata podpirale. Nobena druga izmed pravnih ali fizičnih oseb ni kadarkoli neposredno ali posredno sodelovala pri financiranju navedene kampanje in zbiranju sredstev zanj, kot to natolcuje gospod Zupanc. Dve javni objavi in letak je financiral samoiniciativno brez odobritve volilnega štaba, zato je v tem primeru za skladnost ravnanja z zakonom tudi osebno odgovoren. Iz naslova financiranja volilne kampanje za sedanjega župana in zmagovite koalicije tako nismo ostali nikomer finančno ali moralno nič dolžni, kod bi si morda tudi kdo želel.

Za volilni štab: Jože Artnak, Jože Korže in Drago Arzenšek

Prehlajeni dogodki

Odlok, ki uzakonja voljo občinske uprave

Občinski odlok o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč je eden od zelo zapletenih odlokov in je napisan tako, da si povprečen davkoplačevalec ne bo znal nikoli izračunati svoje obveznosti. Ker gre le za prehodni predpis, ki naj bi ga menda v dveh letih zamenjal davek na premoženje, skoraj ni vreden globlje analize. Pa vendarle je po svoje zanimiv.

Razlike v tisočkratnikih

Odlok, ki je bil zamenjan z novim odlokom, ima za seboj pestro zgodovino. Bil je sprejet z zamudo, potem se je vrnil v proceduro, ker je povzročil veliko hude krvi, saj so nekateri lastniki nezazidanih površin (ki pa jih nihče ni hotel kupiti) dobili položnice z milijonskimi zneski. Sledil je popravek, ki je bil razveljavljen, ker ni bil v skladu z osnovnim zakonom, a ga je davkarija menda kljub temu uporabljala še naprej. Odlok je neka čudna mešanica dacarske modrosti, sociale in občinske samozadostnosti, katere skoraj edini namen je, da pokrije finančne luknje, ki so ostale po ukinitvi krajevnih samoprispevkov. Na kakšen način je to počel, še najlepše ilustrira ugotovitev izpred 4 let, da omogoča nekaj sto različnih načinov izračunavanja in da na primer Šentjurske novice plačajo na en kvadratni meter poslovnega prostora okroglo 4000 krat več te pristojbine kot Alpos ali Bohor.

Odlok, ki uzakonja samovoljo občinske uprave

Novi odlok, ki se zdaj vlaga v proceduro, je po zapletenosti in vsebini enak staremu odloku. Pravzaprav sta spremenjeni le dve njegovi bistveni sestavini: cena in zajetje. Vrednost točke se bo zvišala za 4,7%, v plačevanje nadomestila pa bo zajetih več naselij, ki bodo nekoliko

drugače razporejena v 4 različna cenovna območja. Vsi drugi številni parametri za izračun pristojbine, vključno z oprostivami, ostajajo večinoma nespremenjeni. Za razjasnitev dileme, v katero območje spadate in kaj novi odlok pomeni za vašo denarnico, se boste vsekakor morali potruditi na Občino.

Novi odlok spet uvaja plačevanje nadomestila za nezazidana stavbna zemljišča, kar pomeni, da se bodo verjetno ponovili že znani zapleti. Težava je v tem, da se pri zazidanih stavbnih površinah nadomestilo zaračunava od stanovanjske ali poslovne površine, pri nezazidanih pa od celotne površine parcele. To pomeni, da bo ta dajatev za nezazidane površine, ki se poleg vsega celo ne uporabljajo, spet razmeroma zelo visoka. Na OS je Marija Rataj sicer razlagala, da bodo z nadomestilom obremenjene le tiste nezazidane površine, ki bodo ovirale občinske zazidalne načrte, o čemer naj bi vsako leto sproti odločala občinska uprava oziroma občinski svet, toda ravno v tem določilo tiči največji problem tega odloka. Odlok ne štiti občanov pred samovoljo občinske uprave, kar je prvenstvena naloga vsakega predpisa, temveč to samovoljo dejansko uzakonja.

Finančne posledice

Kakšen bo finančni izplen novega odloka, so predlagatelji zamolčali. Dosednjim zavezancem se bo nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča v načelu povečalo le za 4,7%, kolikor so povečali vrednost točke, celokupno pa naj bi se po neuradnih ocenah občinski prihodki iz tega naslova povečali za preko 10 milijonov SIT ali za 25%. Razlika bo šla največ na račun novih zavezancev za plačilo nadomestila.

F.K.

Tudi kmetje niso več, kot so bili

Za srečanja nekdanjih šolarjev šentjurske Kmetijske šole, ki se dogajajo vsako zadnjo januarsko soboto, res lahko rečemo, da so tradicionalna; letos so se člani Društva absolventov Kmetijske šole dobili že triintridesetič. Nekdaj so ta srečanja pomenila kar enega izmed odmevnejših javnih in političnih kmetijskih dogodkov, zdaj pa vse kaže, da podobno kot kmetijstvu na splošno tudi njim pohaja sapa.

Srečanja petdeseterice nekdanjih učencev šole s svojimi učitelji in profesorji, ki se je pričelo z vse prej kot obetavno enournu zamudo, so se letos udeležili tudi državni sekretar na Kmetijskem ministrstvu Franc Potočnik, direktor Hmeljarskega inštituta Simončič, generalni sekretar sindikata kmetov Janez Pirc in podžupan občine Šentjur Arzenšek. Kljub reprezentativni vrsti gostov dogajanje na občnem zboru ni prineslo nič takega, kar bi lahko označili za posebej aktualno ali pomembno.

Za uvod so dijaki kmetijske šole pripravili simpatičen skeč s klasično poanto, ki pa s kmetijstvom ni imel nič skupnega: dve gospe

Branko Šket in Nevenka Cmok, zdajšnji ravnatelj in nekdanja ravnateljica

pod frizerskima haubama sta gostobesedno izmenjavali izkušnje iz svojega zakonskega življenja, a se je nazadnje izkazalo, da je ena govorila o soprogu, druga pa o svojem psu. Tudi recitacija predsednika društva Romšaka (Takšen kmet bom, kot je bil moj oče, imel bom rdeča lica in bom s sklonjeno

glavo sprejemal sveto obhajilo...) je vsekalo bolj mimo kot kaj drugega. Ali pa tudi ne. Morda je ta rod kmetijskih absolventov, ki še prihaja na srečanja v Šentjur, gre pa očitno za starejše generacije, res že čisto psihično na psu s svojo upornostjo. Ni pa se svoji funkciji izneveril direktor šole mag. Šket, ki je svoj četrtini pozdravni nagovor v celoti posvetil EPP programu za dejavnosti Šolskega centra Šentjur, kot se po novem imenuje Kmetijska šola. Nekdanja ravnateljica Nevenka Cmok je primerjala pridobitev višješolskega programa s pomenom davnega leta 1910, mimogrede pa je spomnila še na šolsko posestvo, ki še vedno ni šolsko ter je šolskemu menedžmentu namignila, da bi bilo prav, da bi ga poskušali vrniti v šolske okvire vsaj do praznovanja stoletnice šole čez 6 let. Vsi drugi govorniki so se zadovoljili več ali manj s pozdravnimi frazami.

O vsebini občnega zbora skoraj ni kaj povedati. Vodilna ekipa je ostala skoraj v celoti nespremenjena, z izjemo dveh članov upravnih organov, ki to nista več želela biti, nespremenjen pa je ostal tudi delovni program društva: v glavnem predbožični kuharski tečaj in tradicionalno januarsko letno srečanje.

V trenutku, ko se je začel zanimivejši del zborovanja, se je čas moje navzočnosti neusmiljeno iztekel. Poslušal sem še začetek izvajanja sekretarja sindikata kmetov Janeza Pirca o novi davčni zakonodaji, ki je bilo zanimivo in ambiciozno zastavljeno. Nazorno je primerjal naše pogoje kmetovanja z razmerami v nekaterih evropskih državah (Danska, Vel. Britanija, Francija...), ter predstavil smernice nove obdavčitve kmetov. Izračunal je, da bo nova zakonodaja za kmeta približno za 20% bolj obremenilna. Kar je izzvalo le nekaj nič kaj vročih komentarjev, ki tudi navzočemu kmetijskemu državnemu sekretarju Potočniku niso prišli do živega.

Je EU ubila dušo našega kmeta, še preden je sploh prišla?

F.K.

Prejeli smo

MePZ "ZARJA" na

gostovanju v Frankfurtu

Člani MePZ Zarja iz Šentvida pri Planini smo prvi vikend februarja preživel pri naših zdomcih v Nemčiji, in sicer v Frankfurtu. Odzvali smo se na prijazno vabilo tamkajšnjega duhovnika g. Martina Retlja, da bi sodelovali pri slovenski maši. Tako smo se v soboto 31.1.2004 z avtobusom odpravili na pot, in sicer zbor 37 pevcev, naš dirigent in vodja Matej Romih, pridružil pa se nam je tudi šentjurski župan Štefan Tisel.

Da bi pot malo popestrili, smo se ustavili ob Chiemsee, kjer smo se z ladjico podali na otok imenovan Herreninsel Ludvika II. in si ogledali njegov dvorec, ki je natančna kopija dvorca Ludvika IV. v Versaillesu, saj je bil Sončni kralj njegov veliki vzor.

Frankfurt nas je sprejel že v trdi temi, kjer nas je pričakal g. Retelj. Številne slovenske družine so članom zbora ponudile prenočišča in hrano za to noč. V nedeljo smo imeli priložnost videti frankfurtsko letališče od blizu in občudovati vzlete in pristanke jeklenih lepotcev, na krajšo ekskurzijo po mestu pa nas je vodila mlada ekipa slovenskega podmladka. Po kosilu v prijetnem ambientu hrvaške restavracije smo se podali v novo moderno oblikovano cerkev Auf dem Mühlberg 14, kjer je bila slovenska maša.

Svečane maše ob prazniku svečnice se je udeležilo veliko število naših prijaznih gostiteljev, pevci pa smo pri obredu sodelovali s kora. Tako je v cerkvi sredi Frankfurta odmevalo slovensko cerkveno zborovsko petje.

Po maši so naši gostitelji pripravili svečan program v dvorani pod cerkveno stavbo. Pri pripravi takšnih in drugačnih prireditev jim v ogromni meri pomaga Slovensko kulturno prosvetno društvo Sava Frankfurt - SKPD, ki obstaja in deluje že 30 let. Člani društva organizirajo številne literarne večere, tečaje, delavnice, zборе za staro in mlado, izborili so si tudi šolo za svoje otroke, kjer gojijo slovensko besedo. Učenci oddelkov slovenskega jezika so tako predstavili pesmi naših znanih pesnikov Franceta Prešerna, Srečka Kosovega in Lucije Stupice. Naš zbor je sodeloval z izborom domoljubnih, starejših domačih slovenskih in ljubzenskih pesmi; V tujini, Ljubezen do domovine, Predica, O Podjuna, Uspavanka, Etuda, Zottlmarsch, seveda pa brez naše slovenske Zdravljice ni šlo. Po uradnem delu je sledila večerja in druženje, ki sta ga popestrili 2 harmoniki v rokah Francija Kolarja in Jureta Kovača, skušnjava pa se ni mogel upreti niti naš vodja Matej Romih s klarinetom. Za popestritev so poskrbele še Mateja Bobek in Aleksandra Koželj, ki so pomagale s starimi instrumenti, z rašpo in basom. Tako je bil večer zelo živahen, poln glasbe, smeha, tako da smo se le s težko poslovili in odpravili na dolgo pot proti Sloveniji.

Kot že velikokrat doslej so nam priskočili na pomoč številni sponzorji, kot so Občina Šentjur, Tajfun Planina, Bankart Ljubljana, Montpreis Planina, Hrib d.o.o., Odvetniška družba Gregorovič - Pungartnik, NIVO Celje, Mlakar Franc, Mera d.o.o., Hohnjec Martin ter vsi ostali, ki so nam omogočili, da smo uresničili našo veliko željo – peti v tujini, peti med Slovenci, našimi rojaki. Vsem iskreno hvala!

Katarina Pušnik

Štirinajsta, na juriš!

Naslov izhaja iz takorekoč himne legendarne divizije, ki je pred 60 leti pod vodstvom Ilije Badovinca jurišala tudi po naših koncih. Tokratni pohod je bil zaradi visoke obletnice še bolj množičen, saj se ga je v treh dneh vključno s pripadniki Slovenske vojske udeležilo okrog 200 pohodnikov. Velik del poti je potekal tudi po šentjurski občini, s spominskima slovesnostima pa so se 900 borcev (preživelo jih je le 300) spomnili na Prevorju in Planini. Pohod 14. divizije je tudi izjemen rekreativni dogodek, začinjen s številnimi simboličnimi postanki, pevskimi vajami in večernimi bakanalijami. Je pa to, kot so ga poimenovali nekateri udeleženci, tudi pohod kranjskih klobas, golaža in pasulja. Za popolno logistično podporo na čelu z mobilno kuhinjo je tokrat v celoti poskrbela Slovenska vojska...

Organizacijo je tokrat prevzelo jeseni ustanovljeno društvo Za ohranjanje spomina na 14. divizijo, ki ima sedež v Laškem. Jutranji avtobus je na šentjurski postaji »naložil« tudi deset šentjurskih pohodnikov in se preko Prevorja odpeljal proti Sedlarjevemu. Tam se je po okrepčilu dogodila uvodna proslava s številnimi vznesenimi govori, nastopom šmarske godbe, pevk, šolarjev... Prisotni so bili mnogi borci, tudi tisti, ki so pred 60. leti prestopili bližnjo Sotlo. Opaziti je bilo tudi predstavnike šentjurske borčevske organizacije.

Na Prevorju veselo

Mimo Buč, Polja ob Sotli in Virštanja so pohodniki po številnih postankih, v za takšne primere več kot dobrodošlih gorcah, ob mraku prispeli na Prevorje. Nastanili so se v šoli in ogrevanih šotorih, ki jih je postavila vojska. Po golažu v šolski »garaži« se je dogajanje kot običajno preselilo v gostilno Jasmin, kjer je bila fešta kot se šika. Najprej se je prepeval standardni repertoar (Na oknu glej obrazek bled, V dolini tihi, Počivaj jezero v tihoti...), kmalu pa so se pojavili s harmonikami oprtani trije mladeniči in mimogrede so zbrane, od vojakov, v vojake oblečene nevojake in druge pohodnike, zasrbele pete. Sukalo in »razmetaval« se je, da se reče. Še posebnih simpatij je bil deležen komaj kakih pet let star harmonikar, ki si je s svojo iskrivostjo zaslužil lepo žepnino...

Okrog enajstih so se z osrednje proslave v šentjurskem kulturnem domu v Jasmin vrnili tudi prevorski kulturniki, na čelu z **Mirkom Pajkom**, ki je bil ves dan udeleženec pohoda, zvečer pa je na šentjurskem odru v skeču »zaigral« vlogo izseljenca. »Pohoda se udeležujem že osmič«, je povedal popularni predsednik KS Prevorje in nadaljeval: »Gre za tradicionalno zadevo, v katero se vedno vključijo tudi naši krajani, v šoli omogočimo prenočevanje, priredimo proslavo, udeleženci pa se na Prevorju vedno tudi poveselijo.«

Tokrat se je 10-minutna proslava zgodila pred odhodom proti Planini. Zaspano jutro je znova prebudil zvok harmonike, simpatično so se predstavili prevorski šolarji (hudomušno bi lahko dodali, da so nastopili prav vsi...), zbrane pa je nagovoril predsednik ZB Prevorje **Egidij Hudej**.

Proslava in pasulj na Planini

Še vedno veliko število pohodnikov je preko Zagorja, Planinske vasi in Planinskega vrha ob desetih prispelo na Planino. »Prve pomoči« potrebni so se zabavakirali v Montparis, ostali pa so se zbrali pri spomeniku in bližnji hiši Naratovih, ki so pripravili »puššank«. Na proslavi (kot uradni gosti so bili med drugim prisotni podžupan **Jože Artnak**, predsednik KS Planina **Marko Vouk** in predsednik občinske ZLSD **Cveto Erjavec**) je publiko za uvod pozdravil predsednik planinskih borcev **Franc Gračner**, z recitacijami in pesmijo so nastopili osnovnošolci in planinska pesnica **Ivanka Uduč**, spregovoril pa je tudi podžupan Artnak. Glasno in z dobro retoriko je z nekoliko dvignjenega prostora pri spomeniku med drugim izustil eno markantnejših javno izrečenih mnenj pohoda: »Na Štajerskem smo med drugo svetovno vojno imeli svoje partizane, svojega sovražnika in svojega škofa. Zato ne potrebujemo sprave.«

V jedilnici osnovne šole je vojska servirala pasulj, kranjsko klobaso in špricer, pred vzponom na Bohor pa so pri Ribičevih v Žagi postregli z izvrstno potico, keksi, čajem in kavu. Snega je bilo tokrat le za vzorec, tako da je bil letošnji vzpon na Bohor, ki velja za najtežji del pohoda, mnogo lažji kot sicer. Po osvojeni najvišji točki so se pohodniki spustili v dolino Sevnice, od koder so jih vojaški tovornjaki počasi prepeljali do kmečkega turizma Močivnik pod Lisco, kjer se je z nekoliko manjšo vnelo ponovila epizoda iz prevorskega Jasmina.

Zaključek v Gračnici

Pot zadnjega dneva je zgolj simbolična, saj so bili pohodniki v dolini Gračnice v slabih dveh urah. Tam se je pred 60. leti dogajala velika tragedija, saj so Nemci za živi ščit uporabili učence iz bližnje šole, nekaj izmed njih jih je tudi tragično preminulo. 14. divizija je v dolini Gračnice bila hud boj z okupatorjem.

Vsem preminulim v spomin je pri spomeniku vsako leto proslava, letos je bila ta zaradi visoke obletnice še posebej množična. Slišali smo pretresljiv govor udeleženke bitke gospe Zofke, vsi govorniki pa so se strinjali in poudarjali misel, da partizanom navkljub različnim poskusom omaleževanja njihovega boja, nihče ne more odvzeti zaslug za slovensko svobodo.

Vojaki na Prevorju

Proslava na Planini

Množica v Gračnici

L. H.

60 let od velike avanture

V začetku leta 1944 so v zimskih razmerah Bračičeva, Šerčerjeva in Tomšičeva brigada, združene v XIV. divizijo, pričele iz Bele krajine pohod na Štajersko. Cilj pohoda je bil na Štajerskem ustvariti bazo za odporiško gibanje v Avstrijo in Madžarsko. Preko Hrvaške so prišle na Kozjansko in vseskozi bile težke boje z okupatorjem.

14. februarja zjutraj je enota z 1112 borci prispela do Dramelj in hotela zavzeti tamkajšnjo okupatorsko postajo. Nemci so spričo velike moči partizanske enote hitro pobrali šila in kopita ter za sabo pustili nekaj vojaške opreme. Enota je čez dan napravila premik proti Konjiški gori, ko sta jih z juga in vzhoda napadli močni okupatorski skupini. Srdit boj je trajal do večera, nakar se je divizija preko Stolpnika prebila čez Konjiško goro. Po preboju na Pohorski Paški Kozjak so se partizanske brigade premaknile proti Kamniško-Savinjskim Alpam, kjer so maja 1944 že prešle v protiofenzivo.

V spomin na zgodovinski dogodek Planinsko društvo Dramlje vsako leto organizira tradicionalni pohod po poteh Štirinajste. Letos je bil organiziran že trindvajsetič. Pohod pod okriljem PDD se delno ujema z dejansko traso pohoda. Ta odsek poti meri približno 8,4 km od starega gasilskega doma do vasi Sojek. Celoten pohod je dolg nekaj manj kot 22 km, najboljši pa ga zmorejo prehoditi v pičlih štirih urah. Tudi letos je bila prva kontrolna točka postavljena pri OŠ Dramlje (n.v. 316 m), kjer so najbolj zgodnji pohodniki pričeli turo že ob 6.30 zjutraj. Večina pohodnikov je pričela pohod okoli osme ure, ko se je že rojevalo sončno zimsko jutro. Lepo vreme je vabilo veliko število rekreativcev in predsednik PDD Zdravko Golež je optimistično pričakoval rekorden obisk.

Druga kontrolna točka je bila organizirana na Straži na Gori pri rojstni hiši Miloša Zidanška (n.v. 474 m). Pohodniki so se tam lahko okrepčali s čajem ter krofi ali si privoščili kakšno žgano pijačo. Kot vsako leto so se tudi tokrat vpisali v knjigo pohodnikov.

Tretja nadzorna točka je bila postavljena v Zgornjih Slemenah zraven domačije Šelih-Kumšek (n.v. 625 m). Ker je bil že lep kos poti prehojene, so si pohodniki zaslužili prvo pravo malico, ki so si jo lahko kupili ali pa so si jo s seboj prinesli v nahrbtniku. Ponudba pijače in jedi je seveda bila bogata, najbolj pa je pohodnikom teknila tradicionalna kisl juha.

V Gruščah (n.v. 600 m) so prostovoljci PDD organizirali četrto kontrolno točko. Pot je potekala po Vinski cesti, kjer so lastniki zidanic veselo vabili popotnike s ponudbo dobrot in dobre kapljice.

Cilj in hkrati končna točka je bila kot vsako leto postavljena pri sv. Uršuli, kjer ima PDD tudi planinsko postojanko. Veselo vzdušje ob glasbi se je

Pohodniki na Drameljskem med počitkom

nadaljevalo še v pozne popoldanske ure. Pogovarjali smo se z Zdravkom Goležom, predsednikom Planinskega društva Dramlje.

Koliko časa in truda je PDD vložilo v pripravo pohoda?

Naš pohod je tradicionalen, saj smo letos organizirali že trindvajsetega. Priprave trajajo skoraj celo leto, ker je za naše društvo to osrednja prireditev v sezoni. Za kraj Dramlje in tudi naše društvo, ki šteje okoli 150 članov, je to zelo zanimiva prireditev. Sploh pa smo veseli, da prihajajo na pohod ljudje ne samo iz sosedstva, temveč iz vse Slovenije. Pohod je namenjen planincem in ljudem v rekreativne namene, pa tudi obujanju spominov, saj je ravno današnji in včerajšnji dan 60-letnica pohoda XIV. divizije skozi Dramlje.

Koliko ljudi se navadno udeleži pohoda?

Zadnja leta se številka vrti okoli tisoč pohodnikov. Glede na to, da je danes lepo vreme, pa letos pričakujemo rekorden obisk.

V kakšnem času je možno prehoditi traso pohoda?

To je odvisno od posameznega pohodnika in njegovega tempa hoje. Celotna trasa je dolga približno 22 km in pridni udeleženci prehodijo krog

v štirih urah. Upoštevati pa je treba, da je med pohodom več kontrolnih točk in se vseskozi nekaj dogaja. Če hočeš zaznati utrip pohoda in doživeti razen hoje še nekaj več, torej življenje v kraju, pa štiri ure seveda ne zadostujejo.

Koliko ljudi je vključenih v organizacijo in pripravo prireditve?

Za pripravo tega pohoda živi tako rekoč celotno Planinsko društvo Dramlje, vključujejo pa se tudi drugi ljudje v kraju. Na poti namreč organiziramo kontrolne točke, ljudje pa ob poti pripravijo pohodnikom pijačo in jedačo. Torej predstavimo tudi kulinarčno ponudbo kraja. Z veseljem opažamo, da se na poti dogaja vedno več stvari tudi med pohodom. Zaključek pohoda pripravimo na Sv. Uršuli, kjer organiziramo gostinsko ponudbo in veselico ob »fajtonarici«. Danes bo verjetno še posebej veselo, saj je Valentinovo.

Kakšni so materialni stroški prireditve in kdo jih krije?

Celotna prireditev je v organizaciji in na stroške društva. V glavnem delamo prostovoljno, materialne stroške pokrivamo iz štartnine, nekaj sredstev pa zberemo s sponzorskimi prispevki.

Tadeja Svetelšek

Učenci glasbene šole navdušili

V četrtek 12.02.04 ob 18.30 uri je v Glasbeni šoli skladatelj Iv. Pavčev v Šentjurju potekala Javna produkcija učencev.

Že ob samem vstopu so nas v svojo bližino privabili nežni takti klavirja in kitar. Minuto čez pol sedmo se je gruča povablencev podala v dir za najboljšim stolom in dvorana se je v hipu napolnila. Na začetku nas je pozdravila gospa Jelka Iskra in nam zaželela obilo glasbenih užitkov. Imela je prav. Melodije klavirja, harmonike, kitar in flaut so bile prava paša za uho, ki so nastopajočim pobrale vso

tremo. Prav tako ni manjkalo zadovoljstva staršev in učiteljev, predvsem slednjim gre vsa pohvala za pripravo bogatega repertoarja. Ob koncu enournega programa je požela ogromen aplavz še Anka Leskovšek, ki je z igranjem na violino dokazala, da je prava mojstrica.

Kljub temu, da se prireditve največkrat udeležujejo le starši nastopajočih otrok, je bila dvorana tokrat nabita do zadnjega kotička in je pokazala, da je absolutno premajhna.

BM

Delujemo v okolju brez interakcij

V osmo leto svojega delovanja vstopa Študentski klub mladih Šentjur pod taktirko Jureta Bračuna, 23-letnega absolventa farmacije. V ponovnoletnem več ali manj neobvezujočem pogovoru smo skušali izvedeti, kaj prinaša v študentsko oziroma mladinsko sceno novi prvi mož ŠKMŠ.

Kaj te je privedlo na predsedniški stolček?

Težko bi rekel nekaj določenega. Generacija, ki je dala ŠKMŠ svoj pečat, ga uveljavila v šentjurskem prostoru, to so Godler, Rahten, Raztočnik in drugi, zaključujejo svoje študentsko obdobje, jaz sem se tu pojavil kot nekakšen vezni člen med njimi, pravzaprav nami, saj sem v klubu tudi jaz od vsega začetka, in novo generacijo, ki bo morala v kratkem zavihati rokave.

Kaj si prevzel in kaj boš predal?

Klub, ki združuje okrog 200 do 300 študentov, dijakov in simpatizerjev, je bil v preteklem obdobju zelo dejaven: 1300 ur aktivnosti, okrog 10 milijonov tolarjev prihodka, povprečno vsak teden po ena prireditev... Veliko je tega, se ne da na kratko povedati. Poskušal bom predvsem ves ta sistem držati v pogonu in ga čez eno leto neokrnjenega predati svojemu nasledniku. Ter mu dodati tudi kaj svojega, predvsem v smislu usmeritve v intelektualne aktivnosti, na primer v Bralni kvadrat, projekt Kino P in v nove športne dejavnosti.

10 milijonov ni mali denar. Od kod in za kaj?

Polovico dobimo od študentske organizacije, od študentskih servisov, drugo pa za razne projekte na državnih in občinski ravni. Denar ostane doma, prireditev je veliko in vsaka nekaj stane. Od 1. januarja imamo za polovični delovni čas zaposlenega človeka, tajnika oziroma organizatorja.

Po vrstnem redu najpomembnejši dosežki ŠKMŠ?

Na prvo mesto bi dal koncertno dejavnost, predvsem zato, ker je najbolj odzivna: dva velika koncerta ter 6 manjših v Prostoru. Čeprav se na manjših koncertih ne moremo pohvaliti z množično udeležbo, smo na šentjurski sceni še vedno največji organizator tovrstnih prireditev.

V okviru Kina P imamo vsak mesec po eno projekcijo enega od bolj opaznih filmov, ki ji potem sledi razprava. Nekaj podobnega predstavlja tudi Bralni kvadrat, izberemo si knjigo, jo preberemo in debatiramo o njej. Tudi barvanje šentjurskih sivin je bilo dovolj opazno. V okviru športa in rekreacije naj omenim prvomajski izlet na Resevno, bazenjenje, triatlon (tri gostilniške igre: pikado, štiri v vrsto in nogomet). V okviru 7-Fest smo letos pripravili po mojem mnenju zelo dober in odmeven zbornik Človeški viri.

Nič manj ni pomembno, da smo pridobili nov prostor v Športnem parku in pripravili materialno osnovo za delo kluba.

Dejavni že, toda brez pravega odziva javnosti?

Ne bi tako rekel. Vsa naša dejavnost je javna, vse je v mesečnem napovedniku prireditev, žal pa je tudi res, da šentjursko javnost naše delo kaj prida ne zanima in vse ostaja v razmeroma ozkem krogu dveh ali treh desetih aktivnih članov ŠKMŠ. Smo krivi mi, ali pa gre za okolje, ki živi brez interakcij in komunikacij? Ne vem, verjetno eno in drugo. Šentjur je pač malo mesto, v dobesednem in prenesenem pomenu besede, ki očitno ne zmore tiste kritične mase, ki bi spodbudila verižno komunikacijsko verigo.

ŠKMŠ in politika?

Politika nas v načelu ne zanima, ker je nekaj okorelega, statičnega. Omejujemo se na zastopanje interesov študentske populacije, glede javnih zadev pa se vključujemo v dogajanje na civilni ravni. Politika

kot takšna zanima le tiste med nami, ki si tam obetajo svojo eksistenco. Časi, ko je študentska mladina bila nosilec družbenih dogajanj in revolucij, so nepreklicno mimo.

Kaj pa Stranka mladih Slovenije – SMS?

Je nekoliko bolj sprejemljiva, ker predstavlja interesno združenje mladih, brez opaznejšega ideološkega predznaka. Je učilnica za kadre drugih strank in še vedno stranka kot Desus in druge.

Ali organiziranost tako ŠKMŠ kot tudi SMS ne kaže na to, da si intelektualni podmladek družbe postavlja plotove okrog svojega zapečka, se zavestno izključuje iz resnega odločanja o skupnih zadevah? Vi v Šentjurju, mladi verniki v župniščih, mladinci v Slivnici, na Planini... Imate sploh kaj skupnega?

V določenem smislu je že tako, kar pa je verjetno posledica danes modernega individualizma in tiste okorelosti politike, o kateri sem že govoril, ki ne daje dovolj možnosti oziroma ne dopušča prehodnosti skozi svoje utrjene vrste. Je pa tudi res, da se mlada generacija vse tja do 30 let tudi sama razumeva kot nezrela, da ne rečem vzdrževana, neenakopravna in nekako na obrobju.

Kaj storiti, kaj boš naredil, da bo drugače?

V tem letu svojega mandata zelo malo, potem pa vidim svoje poslanstvo v stroki. Takšna je pač danes več ali manj splošna klima med mladimi. V ŠKMŠ bom poskušal spodbujati intelektualni dialog, če bo to kaj pomenilo za naše člane in za širšo občinsko skupnost, nimam pojma.

Razvojne možnosti Šentjurja?

Hm, težko bo, ne vem. Če bi vedel, bi bil vsaj župan. Posebnih prednosti enostavno nimamo. Jaz osebno in tudi kar veliko mojih vrstnikov svoje prihodnosti v Šentjurju ne vidimo. Sam si želim delati neke izven Slovenije.

Kakšna je po tvojem mnenju razvojna vloga Občine?

Da zagotovi infrastrukturo, stanovanja, ceste, zazidalne površine. Vsekakor ne sme in ne more biti nekakšen sponzor za posamezne firme svojih podpornikov.

In kakšna je naša občinska oblast?

Vse kaže, da nima neke osrednje zamisli, kaj početi, zato na vse strani razmetava tisti denar, kolikor ga že ima. Ne vem, vprašati bi morali na Občini. Zdi se, da so tam nekoliko zaspali. Če bi Občina funkcionirala podobno kot podjetje, bi se tamkajšnja ekipa že nekajkrat zamenjala.

Kaj pa Evropa?

Upam, da nas bo prevetrila, nam odprla oči, vzpostavila prepotrben dialog, drugačno razmišljanje, nam pokazala, da smo tudi mi lahko dobri. Nenazadnje nam bo spremenila genski zapis, da se bomo nehali nenehno ukvarjati sami s seboj...

Tvoj šentjurski dogodek leta?

Bazenjenje, 1500 ljudi se je tam spontano in avtentično zabavalo.

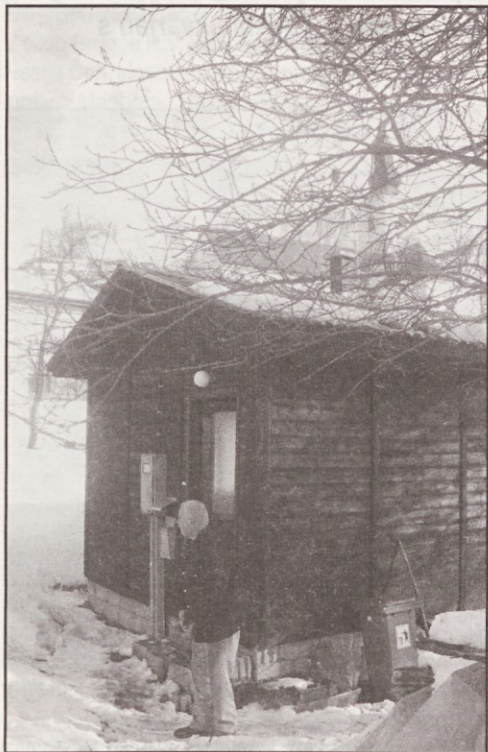
Beseda za konec?

Šentjurčanke in Šentjurčani, vabim vas k nam v Prostor. Da mladi ne bomo sami sebi namen.

F.K.

Kdaj Evropa tudi za Ivana Pungarška?

Res je, da je vsak svoje sreče kovač, toda včasih so danosti tako obupno zapletene in izgubljeno zastavljene, da se vse skupaj mora nujno izteči onstran sprejemljivega. Kot se izteka 58-letnemu Ivanu Pungaršku s Planine.

Pred desetletji je bil Ivan Pungaršek skoraj nekaj takega kot ikona trga Planina: kjer se je kaj dogajalo, je bil on zraven, ne sicer kot glavni akter, a bil je tam, dobrovoljen in pripravljen kaj malega postoriti za kogar koli, za amatersko gledališko skupino, gasilce, pevce... Toda čas, ki mu je pravzaprav veselo tekkel, se je hitro iztekal. Generacijo, ki ga je na nek način sprejemala takšnega kot je, sta razselila smrt in čas, le Ivan je ostal na Planini. Našel si je službo, ženo, dobil hčero in vse je kazalo, da se bo Ivanovo življenje vendarle vtirilo v povprečen vsakdan. Njihov dom, skromno mamino hiško pod trgovino, je leta 1975 porušil potres, 13 milijonov takratnega denarja, ki jim ga je dala država, je izpuhtelo skupaj z ženo in hčerko ter mojstrom, ki bi jim

naj zgradil nov dom. Po zaslugi Rdečega križa, Levčevega Silvota in sindikalista Edija Dolarja sta z mamo dobila skromno streho nad glavo, na hitro postavljeno okrog 20 kvadratnih metrov veliko barako, v kateri Ivan živi še danes. Baraka se je obupno postarala, tla, narejena kar iz opaža, so že marsikje popustila, izolacijski material iz zunanjih sten je že zdavnaj nekam izginil, luknje na stropu kažejo, da jih je načela vlaga, stene že vsaj tri desetletja niso videle beleža, štedilnik v kuhinjskem kotu razpada, trohnoba in smrad silita iz vseh kotov...

»Najtežje mi je, ker nimam stranišča, ker se nimam kje umiti, se skopati, kaj oprati. Bil sem na KS, pri županu, na Centru za socialno delo, da bi mi zrihtali nov potresni kontajner, takšen s kopalnico, pa ni šlo. Ker imam službo, so rekli. Toda, kaj naj naredim z mojim denarjem. Evo, pogledajte moj plačni listek, decembra sem kot vzdrževalec okolja v Mlekarni Celeja zaslužil 82 000 SIT, toda po vseh odtegljajih sem dobil na roko 33 tisočakov. In s tem denarjem naj preživim in še kaj naredim. Ne, nikakor ne gre.«

S 33 tisočaki se menda res ne da preživeti, toda kam so šli krediti, ki jih odplačuje, Ivan nekako ni hotel ali znal povedati. Vrača sindikatu, ker so mu plačali ponovni priklop elektrike, plačuje si nekakšno zavarovanje, trideset tisočakov gre za avtobus... Da, v garsonjeri v bloku, ki so mu jo menda ponujali, bi s tem denarjem morda lahko preživel, toda Ivan v blok ne gre. Ker je doma tu, na mestu, kjer stoji njegova razpadajoča baraka, ki je brez stranišča, brez umivalnika, ki je dom, čeprav ni dom. Tam živi sam, kot volk samotar v razmerah, kot jih poznamo iz zgodb iz davne preteklosti.

To se dogaja v občini Šentjur, tako rekoč sredi prijaznega trga Planina, v neposredni sosesčini ulice planinske »high society« (ki se še ne pritožuje zaradi Ivanove navzočnosti), na pragu Evrope tretjega tisočletja.

F.K.

Policijske cvetke

V znamenju ženske emancipacije

Moškim v naši civilizaciji res kaže vse slabše; zdaj so jih ženske izrinele že celo iz policijske kronike. Februarska inventura je naslednja:

- 29. januarja sta se v Dobrini sredi belega dne stepli snaha in tašča. Posredovati so morali moški, to je policisti,

- 30. januar je bil sploh ženski: že ob 7. uri zjutraj je pri lokalu Palma tresnila prva voznica; dobro uro kasneje je njena vrstnica (po spolu) razbila parkiran avto pred ZD Šentjur; malo po 14. uri je dnevno prometno žensko serijo zaključila šoferka pri trgovini Wihar.

Pa to še zdaleč ni bilo vse. Ko je padel mrak na našo ljubo zemljico, je prišlo do ljutega obračuna pred Klubom B 52, ki pa je potekal po pravilih fair playa: dve sestri proti drugi sestrski dvojici. Vzrok: alko in prevzemanje moških.

- 13. februar je bil za ženske zopet kritičen; kar dve voznici sta spet mečkali avtomobilsko pločevino, ena pa zraven tudi svojo faco.

Le »hladilnik« je še vedno moška zadeva

Odkar se je naša oblast odločila, da bo totalno zaščitila identiteto naših lokalnih šanklumpov, so hladilniške zgodbe bolj prozaične. Tako lahko napišemo le, da sta v preteklem obdobju končala v policijskem hladilniku 2 pripadnika moškega spola: 23. januarja so policisti prvega sneli v Baru Marina v Trznici, drugega pa so 4. februarja po dolgotrajni dirki skozi Slivnico in Šentjur ulovili pred šentjurskim Lovskim domom.

Policistom želimo še naprej zanimive tovrstne interne zabave.

Vlomilci v Vrtec za zapahi

Gre za organizirano skupino, ki je imela na vesti tudi lanska vloma v kontejner v Trški gorci in hišo v Vrbnem. Pri vlomu v šentjurski vrtec, ki jim je navrgel za 800 tisočakov robe, naj bi sodeloval tudi en domače gore list. Naj mu bo za vedno zavarovana njegova identiteta!

Smrtna nesreča v Jakobu

Da je varnostni pas, seveda samo zapet, res vez z življenjem, nam še enkrat dokazuje smrtna nesreča, ki se je zgodila 13. februarja v Jakobu. 49-letni voznik, ki ni bil pripet, je pri prevračanju avtomobila izpadel iz vozila in pod njim tudi umrl.

Ubogi policisti

Tako je opisal policistovo usodo prof. Wollmer iz ZDA: Ogovarja ga javnost, kritizirajo ga preroki, posmehujejo se mu v filmih, kritizirajo ga v tisku, ne podpirajo ga niti tožilci niti sodniki, izogibajo se ga tisti, ki se ga bojijo, kriminalci ga sovražijo, vsi ga pa varajo.

NAŠE KMETIJE, GAJEŠKI IZ PLETOVARJA

Na sončnem pobočju severno od Sv. Uršule leži srednje velika kmetija, last Kolar Antona in Marjetke. Med domačini je gospodarstvo bolj znano po domačem imenu "Na Gaječ". Njihove korenine segajo že daleč v zgodovino, saj so se že predniki ukvarjali s poljedelstvom in živinorejo. Pred približno dvajsetimi leti sta kmetijo prevzela Anton in Marjetka, ki sta v teh letih kmetijo dodobra posodobila, hkrati pa sta se začela ukvarjati s turistično dejavnostjo.

Kmetija zajema 28 hektarjev zemljišč, od tega je obdelovalne površine 12 hektarjev, nekaj zemljišč pa imajo tudi v najemu. Zadnji čas se dejavnost preusmerja od pridelave mleka k pridelavi vina, Anton je namreč izkušen kletar, ki prideluje vino v vinogradih z dvanajst tisoč trsi. Lansko leto so na tekmovanju v okviru Društva vinogradnikov Šentjur prejeli srebrno diplomu za svoj pridelek. Poleg tega sta pomembni dejavnosti tudi reja piščancev in prašičereja, vendar se strateško preusmerjajo iz prodaje na tržišču v povečanje prodaje v okviru turistične ponudbe. Iz kvantitete v kvaliteto torej. Pomembno je še poudariti, da je kmetija pridobila tudi certifikat kakovosti za integrirano pridelavo.

Za nadaljevanje in razvoj dejavnosti se Antonu in Marjetki ni treba bati, saj pet simpatičnih hčera vseskozi pridno sodeluje pri razvoju kmetije. Najstarejša in najbolj zgovorna je 18-letna Ksenija, ki končuje 4. letnik Gostinsko-tehnične šole in že sedaj pobira odličja na tekmovanjih v gostinskih spretnostih. 16-letna Zvonka obiskuje drugi letnik Šolskega centra Šentjur in bo v prihodnosti skrbela za strokovni pristop k pridelavi. Albina s 14 leti zaključuje osnovno šolanje, svoj talent pa kaže z večletnim sodelovanjem v Dramski skupini Dramlje, umetniško nadarjenost pa z igranjem kitare kaže tudi 12-letna Petra. Prikupna prvošolka Veronika je s sedmimi leti najmlajša, izpustiti pa ne smemo pomočnika Stanka, ki je nepogrešljivi družinski član.

Lahko rečemo, da spadate med večje kmetije?

Anton: Bili smo med večjimi, sedaj pa se prostorsko ne moremo razvijati, saj za pridobitev novih površin ni pogojev. Živinoreje tako ne bomo več razvijali, saj so bila najeta zemljišča preveč oddaljena in je bila pridelava nerentabilna.

Marjetka: Na našem področju so zemljišča hribovita in zato je pridelava otežena.

Se nameravate v prihodnosti usmeriti v biopridelavo?

Anton: Biopridelave trenutno še ne izvajamo, imamo pa integrirano pridelavo. Poreklo je pri tem načinu pridelave poznano, saj se produkcija spremlja od začetka do konca z vsemi vmesnimi fazami. Za ta način produkcije smo pridobili certifikat kakovosti, na kar smo zelo ponosni. V okolici smo namreč edini, ki smo pridobili ta certifikat.

Kakšna je količinska pridelava na kmetiji?

Anton: Na dvanajst tisoč trsih pridelamo približno liter vina na trs, zaradi kvalitete pa je pridelava včasih tudi nekoliko manjša. Zaradi usmerjenosti v vinogradništvo smo se odločili za gradnjo nove kleti, hkrati pa v vinogradih povečujemo število trsov. Pri povečanju obsega bomo pozornost usmerili predvsem na kvaliteto pridelave. Trenutno imamo še petindvajset glav živine, zaradi suše pa zadnji čas ne zmoremo pridelati zadostne količine krme. Računamo, da nam je lanska suša pobrala 50-60%

krme.

Kaj pričakujete ob vstopu Slovenije v Evropsko unijo?

Marjetka: Če bodo davki ostali takšni, kot so sedaj, večjih pretresov ne pričakujemo. Zakonodaja se spreminja že daljši čas, kar vseskozi spremljamo in se pripravljamo na prihodnost.

Anton: Kot slišimo, se kmetu ne obetajo dobri časi, vendar smo prepričani, da bomo ob kvalitetni pridelavi vina in hrane sposobni pritegniti kupca. Usmerjamo se v prodajo produktov "na mizi", kar pomeni, da bomo poskušali večino pridelka prodati na kmetiji. Kljub temu pa so nas zakonske prilagoditve nekoliko prehitile.

Ksenija: Gostje dajo veliko na zdravo domačo prehrano in mislim, da s prodajo ne bo večjih težav.

Kakšne so spremembe na področju zakola živine?

Marjetka: Sedaj moramo voziti živino na zakol v Celje, stroški transporta in zakola so za nas velika finančna in časovna obremenitev.

Ksenija: Vseskozi že pazimo, da imamo urejeno dokumentacijo in registrirano živino. Lahko rečem, da smo dobro organizirani, težje pa bo kmetom, ki se na spremembe niso tako dobro pripravili. Standardi so vedno višji in tudi inšpekcije so vedno pogostejše in strožje.

Nudijo država in občine kmetu kakšno podporo?

Anton: Delno da, vendar so izračuni podpore na hektar zelo skopi. Čeprav smo pridobili certifikat za integrirano pridelavo, nimamo v Ljubljani zaradi tega nobene prednosti. Na občinski ravni smo prejeli koruzo iz državnih rezerv, vendar ob prejemu iz ene strani odpade možnost pomoči na drugi strani. Kljub temu smo morali dokupiti še deset ton koruze. Pri vlogah se moramo držati rokov, sicer do subvencije nismo upravičeni. Sporno je tudi, da smo hribovski kmetje izenačeni z ravninskimi, čeprav je težavnost pri proizvodnji pri nas precej večja.

Marjetka: Sistem podpore bi moral temeljiti na razlikovanju med kmeti ali pa vsaj na ločevanju med ravninskimi in hribovitimi vasi.

Kakšna je perspektiva dejavnosti na kmetiji v prihodnje?

Ksenija: Prihodnost kmetije vidimo predvsem v turizmu, saj veliko stvari pridelamo doma in bi jih radi doma tudi tržili. Z nami so gostje zadovoljni in se k nam vračajo, zato širimo kapacitete. Trenutno gost pri nas še ne more prenočiti, v prihodnosti pa bomo vključili v ponudbo tudi nastanitve.

Anton: Trenutno vlagamo predvsem v novo vinsko klet. Investicije so velike, zaradi formalnih ovir pa nismo mogli pridobiti kreditov. Dostop do evropskih sredstev je še bolj strog in trenutno delamo vse s svojim denarjem.

Marjetka: Banke zaradi negotovega stanja v kmetijstvu kmetu ne dajejo posojil.

Kaj boste ukrenili za izboljšanje poslovanja vaše kmetije?

Anton: Ob vstopu v EU se bomo morali kmetje verjetno tesneje povezati v sindikatu, kar do sedaj še ni uveljavljeno. Ko bomo na kmetiji uredili prenočitvene kapacitete, se bomo povezali s turističnimi agencijami in skušali povečati obisk. Šibka točka je tudi komunalna infrastruktura, predvsem usmeritvene table in v tej točki bi pozval občino in krajevno skupnost, da bi se takšne table poenotile in postavile na primernih točkah. Potrebovali bi tudi turistično društvo, ki bi delovalo v smeri pospeševanja turistične ponudbe.

Za konec omenimo še specialitete Kmečkega turizma Marjetka: predvsem domači jabolčni sok in odlično sirovo gibanico, ocvirkovo potico, pogačo, štruklje ter mesne specialitete, najmočnejši njihov adut pa je kakovostno vino. Naročila za posameznike in skupine so možna po predhodni najavi.

Tadeja Svetelšek

Potrebovali bi turistično društvo

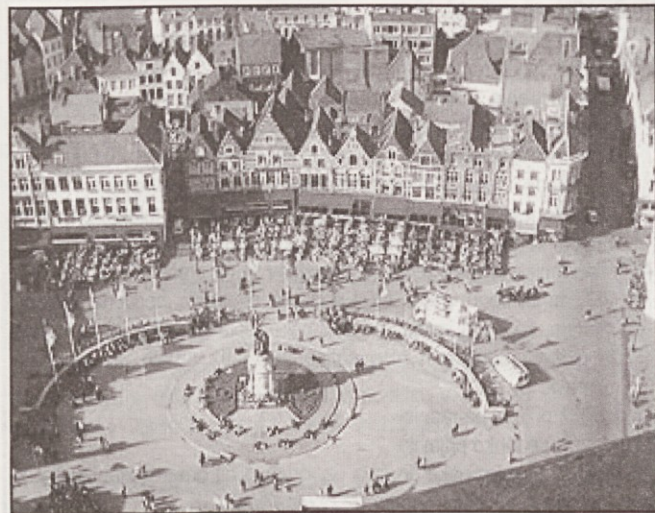
Weet u waar Brugge is?

Nogometni klub Brugge

V Club Brugge K.V. je bil »za milijone« prodan Nastja Čeh, slovenski reprezentant in nekdanji igralec Maribora. Ravno včeraj je zadel za svoj klub že drugič zapored v zadnjih sedmih

ulicah so čokoladarnice na vsakih pet metrov, tako je prava umetnost, da ne zaviješ v kakšno. Izbor okusov in oblik je res neverjeten, odvisno od priložnosti, za Valentino srca, za pusta klovn, krofi.

dneh. Vse kaže na to, da se Nastja spet vrača v odlično formo iz lanske sezone, ko je bil tudi uradno proglašen za najboljšega igralca svojega kluba. Mariborski stadion Ljudski vrt je zamenjal za stadion Jana Breydela v Brugge-u že avgusta 2001. Pogodba z nogometnim klubom Brugge pa ga veže do leta 2006. Kaj pravi o Brugge-u? "Brugge je zelo lepo staro mesto, kamorkoli se ozreš, lahko kaj vidiš. So pa ulice zelo podobne druga drugi, tako da se lahko hitro tudi izgubiš." /Mariborčan, št. 73, november 2001/

Kulturna prestolnica Evrope 2002

Srednjeveško mesto Brugge je tako zelo dobro ohranjeno, da je njegovo zgodovinsko jedro od leta 2000 priznано in varovano s strani UNESCO kot svetovna dediščina. Leta 2002 je bil skupaj s špansko Salamanco kulturna prestolnica Evrope. V sklopu tega naziva so pripravili več aktivnosti. Ena od njih je bila razstava del znamenitih umetnikov Jan van Eyck-a in Hans Memling-a, ki sta v srednjem veku ustvarjala v Brugge-u.

Een pintje ali dva?

Brugge, glavno mesto Flandrije, zahodnega dela Belgije, je domovina znamenitega piva Trapist, čipk in ročno narejenih čokoladnih bonbonov praline.

Na splošno se lahko ta del Evrope pohvali z zelo raznoliko ponudbo piv. Za vsak okus se najde »een pintje«! Izbirate lahko med različnimi stopinjami...najde se tudi takšno s 13% alkohola. Za tiste, ki imate radi sladko... pivo Kriek z okusom višnje, banane in vseh drugih mogočih okusov. Najbolj spoštovano med študenti je domače pivo iz majhne družinske pivovarnice De Garre.

Čokolada je druga največja skušnjava obiskovalcev Brugge-a. V glavnih turističnih

Severne Benetke

Po mnenju številnih obiskovalcev je najlepše flandrijsko mesto. V njem je polno starih stavb in slikovitih ulic, prepredajo ga očarljivi kanali in parki. Krasijo ga gotške, renesančne, baročne fasade, v mestu je odprta kopica muzejev, nad njim se dvigajo zvoniki številnih cerkva.

Celo mesto obdaja kanal, tako da si je Brugge prislužil naziv belgijske Benetke. V kanalih, ki prepletajo ves Brugge, se z majhnimi čolni

vozijo trupe turistov. Prav neverjetno koliko oseb vanje spravijo njihovi »mornarji«. Prijateljica, ki živi v starejši hiši z znamenito bruško arhitekturo, s pogledom na kanal, jih ima priložnost neprestano opazovati. Mimo njenega okna takšna plavajoča gruča turistov, največkrat Japoncev ali Kitajcev, pelje in se ustavi vsakih 15 minut.

Skozi moje oči

Ik mag Brugge! Všeč mi je arhitektura, ambient, vzdušje in živahnost na ulicah. Ampak ne tista ob sobotah popoldan in nedeljah, ko se zaradi gneče turistov nikamor ne morem premakniti, niti peš, kaj šele s - tukaj najbolj praktičnim prevoznim sredstvom - mojim starim zelenim kolesom. Včasih, po celodnevni predavanjih, se je pa prav dobro sprostiti in nasmejati turistom, ki se tiščijo v kočiji na vožnji po mestu ali drugim, ki se skorajda utapljajo v prepolnem čolnu po kanalih.

Brugge z okolišem šteje 115 000 prebivalcev, center pa jih ima le 17 500. Vsekakor je mesto priročno za študij, povsod je dostopno s kolesom, eno uro vožnje je oddaljeno od Bruslja, tako, da imamo študentje hiter dostop do potrebnih informacij v evropskih institucijah. Blizu so ostala večja mesta Gent, Antwerpen, malo dlje Amsterdam, idej za izlete ne zmanjka.

Kar pogrešam, je pa zagotovo naša domača kuhinja. V mestu je nešteto prijetnih restavracij, vendar mi prehranjevalne navade Belgijcev nikakor niso všeč. Namesto s kruhom, ti v restavracijah postrežejo s pomfritom, kakršnokoli jed pokvari omaka, ki je ponavadi sladkega okusa. Mogoče pa so se ravno zato bolj specializirali za področje čokolade in piva!

Katja Mravlak

OBČINA ŠENTJUR
KOMISIJA ZA VRAČANJE VLAGANJ V
JAVNO TELEKOMUNIKACIJSKO
OMREŽJE

Mestni trg 10, 3230 Šentjur
tel: 03/747-13-37, Fax: 03/5743-446

e-pošta: obcina.sentjur@obc-sentjur.si

Na podlagi 11. člena Pravilnika o načinu in pogojih vračanja vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (Uradni list RS, št. 92/02, 106/03) objavlja Komisija za vračanje vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje

JAVNI POZIV

ZA VLOŽITEV ZAHTEVKOV IN PREDLOŽITEV DOKUMENTOV O VLAGANJH V JAVNO TELEKOMUNIKACIJSKO OMREŽJE NA OBMOČJU OBČINE ŠENTJUR

1. Komisija poziva vse fizične osebe, lokalne skupnosti in njihove pravne naslednike, ki so vključno do 6.4.1998 z namenom pridobitve telefonskega priključka za sebe ali za druge, združevali sredstva in delo za izgradnjo javnega telekomunikacijskega omrežja (vlaganje v telefonske centrale, medkrajevne telefonske vode, krajevna telefonska omrežja) in v zvezi s tem sklepali pogodbe s podjetjem Telekom Slovenije d.d. oziroma njegovimi pravnimi predniki in Samoupravnimi interesnimi skupnostmi za poštni, telegrafski in telefonski promet (v nadaljevanju: SIS), da

predložijo dokumente in vložijo zahtevek za vračanje vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje.

2. Vse upravičence pozivamo, da v navedenemu roku priložijo zahtevku vsa potrebna dokazila o vlaganjih in višini vlaganj. Zahtevku je potrebno priložiti pogodbo in morebitne račune ali druge verodostojne listine oziroma dokumente, ki dokazujejo vlaganja v javno telekomunikacijsko omrežje.

3. Priključnina in prispevek SIS se kot splošno obvezno plačilo za pridobitev telefonskega priključka, v višini določeni s tabelo Ministrstva za informacijsko družbo (Uradni list RS, št. 1/04), ne vračata.

Če je upravičenec poleg pogodbenega zneska plačal še priključnino in prispevek iz prejšnjega odstavka, naj o tem priloži dokazilo.

4. Če zahtevek vloži oseba, ki ni hkrati tudi sklenitelj pogodbe o vlaganju, mora zahtevku priložiti dokaz o pravnem nasledstvu.

5. Obrazec zahtevka je možno dobiti na sedežih krajevnih skupnosti in Občine Šentjur, vse dodatne informacije v zvezi z vložitvijo pa na sedežih krajevnih skupnosti v času uradnih ur.

Upravičenec lahko zahtevek vloži od 1. marca 2004 do vključno 2. aprila 2004 na sedežu krajevne skupnosti, s katero je bila sklenjena pogodba o vlaganju oziroma na sedežu krajevne skupnosti njegovega stalnega prebivališča.

Številka: 108-15/2003-150

Šentjur, 24.2.2004

Predsednik komisije:
Florjan Cveto Erjavec, i.r.

OBČINA ŠENTJUR

Mestni trg 10, 3230 Šentjur
Tel: 03/747 13 10, Fax: 03/574 34 46, e-pošta:
obcina.sentjur@obc-sentjur.si

Javni razpis

za sofinanciranje kulturnih programov in projektov, ki jih bo v letu 2004 sofinancirala Občina Šentjur iz dela proračuna namenjenega za kulturo

1. Predmet razpisa

A. ORGANIZACIJA KULTURNIH PRIREDITEV V OBČINI ŠENTJUR:

1. Osrednji občinski prireditvi ob
 - Dnevu državnosti in
 - vstopu Slovenije v Evropsko unijo
2. Prireditve, ki se bodo izvajale v sklopu Šentjurskega poletja 2004 v času od 15. junija do 15. septembra
3. Prireditve, ki se bodo izvajale na področju občine Šentjur v mesecu decembru in presegajo krajevni pomen – Veseli december
4. Druge prireditve, ki se bodo izvajale na področju občine Šentjur, presegajo krajevni pomen in niso del rednega programa organizatorja

B. PROGRAMI ZVEZE KULTURNIH DRUŠTEV, KULTURNIH DRUŠTEV IN JAVNEGA SKLADA ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

C. SOFINANCIRANJE INVESTICIJSKEGA VZDRŽEVANJA KULTURNIH DOMOV OZ. DRUGIH PROSTOROV V OBČINI ŠENTJUR, V KATERIH SE ODVIJA KULTURNA DEJAVNOST

2. Pogoji za prijavo na razpis

a. Na razpis se lahko prijavijo

Pod točko A: društva, zveze društev, javni zavodi, pravne osebe, ki niso javni zavodi, samostojni kulturni ustvarjalci.

Pod točko B: Zveza kulturnih društev Šentjur s svojim programom in programom kulturnih društev, Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, OI Šentjur.

Pod točko C: lastniki in upravljalci kulturnih domov in drugih prostorov, v katerih se odvijajo kulturne dejavnosti.

b) Prijava na javni razpis mora biti izdelana izključno na razpisnih obrazcih A, B ali C iz razpisne dokumentacije, ki morajo biti v celoti izpolnjeni, vloga pa mora poleg razpisnih obrazcev vsebovati tudi vse zahtevane priloge, sicer bo zavrnjena. Razpisna dokumentacija je na razpolago v vložišču Občine Šentjur (III. nadstropje – soba 51 a), na spletni strani Občine Šentjur: <http://www.obc-sentjur.si>, lahko pa jo naročite tudi preko elektronske pošte na naslovu martina.ljubej@obc-sentjur.si.

3. Okvirna vrednost

Skupna vrednost sredstev, namenjenih sofinanciranju razpisanih vsebin je 19.587.000 SIT in sicer

- za sofinanciranje vsebine pod točko A skupaj 4.725.000 SIT
 - za prireditve pod točko 1 - 525.000 SIT, proračunska postavka 825
 - za prireditve pod točko 2 - 2.200.000 SIT, proračunska postavka 825
 - za prireditve pod točko 3 - 500.000 SIT, proračunska postavka 826
 - za prireditve pod točko 4 - 1.500.000 SIT, proračunski postavki 826

za sofinanciranje vsebine pod točko B skupaj 11.962.000 SIT, proračunske postavke 8241, 8242, 828 in 8291.

za sofinanciranje vsebine pod točko C skupaj 2.700.000 SIT, proračunska postavka 8545

4. Razpisni rok

Vlagatelj mora vlogo za dodelitev sredstev oddati na predpisanih obrazcih v vložišče Občine Šentjur, Mestni trg 10, 3230 Šentjur (III. Nadstropje – soba 51 a) in sicer:

za sofinanciranje programov pod točkama A in B do četrta, 25. marca 2004

za sofinanciranje programov pod točko C pa do četrta, 11. marca 2004.

Vlogo lahko pošljete tudi po pošti, zadnji dan za oddajo na pošto je enak kot zgoraj, velja poštni žig.

Vloge oddajte v zaprti kuverti s pripisom »javni razpis – kulturni programi«, za vsako prireditev, program, projekt oz. dejavnost na novem obrazcu. Na ovojnici mora biti tudi naslov vlagatelja.

Župan Občine Šentjur, Štefan TISEL

OBČINA ŠENTJUR

Mestni trg 10, 3230 Šentjur
Tel: 03/747 13 10, Fax: 03/574 34 46, e-pošta:
obcina.sentjur@obc-sentjur.si
Občina Šentjur objavlja

JAVNI RAZPIS

ZA SOFINANCIRANJE PROGRAMOV IN PROJEKTOV S PODROČJA DEJAVNOSTI MLADIH, KI JIH BO OBČINA ŠENTJUR V LETU 2004 SOFINANCIRALA IZ OBČINSKEGA PRORAČUNA

1. Predmet javnega razpisa

Predmet javnega razpisa je:

1. sofinanciranje redne dejavnosti mladinskih društev in klubov ter društev in klubov, ki delajo za mlade v Občini Šentjur
2. sofinanciranje nakupa opreme in investicijskega vzdrževanja prostorov, ki jih uporabljajo mladi za svoje delovanje
3. sofinanciranje programov in projektov (vrednost nad 20.000 SIT), ki jih bodo v letu 2004 pripravili mladi oz. bodo namenjene mladim, se bodo izvajali na področju občine Šentjur ali za mlade iz Občine Šentjur in niso sofinancirane iz drugih proračunskih postavk
4. sofinanciranje programov in projektov male vrednosti (do 20.000 SIT), ki jih bodo v letu 2004 pripravili mladi oz. bodo namenjene mladim, se bodo izvajali na področju občine Šentjur ali za mlade iz Občine Šentjur in niso sofinancirane iz drugih proračunskih postavk

2. Pogoji za prijavo na razpis

a) Na razpis se lahko prijavijo

pod točko 1.1.: mladinska društva oz. društva ali druge organizacije, ki delajo za mlade v Občini Šentjur (obrazec A)

pod točko 1.2.: mladinska društva oz. društva ali druge organizacije, ki delajo za mlade in za svojo dejavnost uporabljajo lastne ali najete prostore (obrazec B)

pod točko 1.3.: društva in organizacije, ki delajo za mlade in so registrirane v Občini Šentjur, izjemoma pa tudi društva in organizacije, ki niso registrirane v Občini Šentjur, vendar izvajajo svoje programe tudi za mlade iz Občine Šentjur (obrazec C)

pod točko 1.4.: društva in organizacije, ki delajo za mlade in so registrirane v Občini Šentjur, izjemoma pa tudi društva in organizacije, ki niso registrirane v Občini Šentjur, vendar izvajajo svoje programe tudi za mlade iz Občine Šentjur (obrazec D)

b) Prijava na javni razpis mora biti izdelana izključno na razpisnih obrazcih A, B, C ali D iz razpisne dokumentacije. Razpisni obrazec mora biti v celoti izpolnjen in mora vsebovati vse zahtevane priloge, sicer bo vloga zavrnjena. Razpisna dokumentacija je na razpolago v vložišču Občine Šentjur (III. nadstropje – soba 51 a), na spletni strani Občine Šentjur: <http://www.obc-sentjur.si>, lahko pa jih naročite tudi preko elektronske pošte na naslovu martina.ljubej@obc-sentjur.si.

3. Okvirna vrednost

Skupna vrednost sredstev namenjenih sofinanciranju razpisanih vsebin je 12.758.000 SIT.

Sofinanciranje občine bo največ

- pod točko 1.1. do 100.000 SIT
- pod točko 1.2. do 100 % realizirane vrednosti
- pod točko 1.3. do 75 % realizirane vrednosti

pod točko 1.4. do 75 (50) % realizirane vrednosti

Prednost sofinanciranja pod točko 1.3 bodo imeli programi, ki bodo vključevali večje število udeležencev (pri prijaviteljih, ki nimajo sedeža v občini Šentjur, bomo upoštevali udeležence iz občine Šentjur) in bodo financirani z več lastnimi sredstvi.

4. Razpisni rok

Vlagatelj mora vlogo za dodelitev finančnih sredstev oddati v vložišče Občine Šentjur, Mestni trg 10, 3230 Šentjur (III. nadstropje – soba 51 a) ali poslati po pošti do četrta, 25. marca 2004. Vloge oddajte v zaprti kuverti s pripisom »javni razpis – dejavnost mladih 2004«, za vsak projekt na novem obrazcu. Na ovojnici mora biti tudi naslov vlagatelja.

5. Obvestilo o izbiri

Predlagatelji bodo o dodelitvi sredstev obveščeni v roku 30 dni po končanem razpisu.

Župan Občine Šentjur, Štefan TISEL

Svetleč kamenček v prazničnem mozaiku - Pevke Domima v drugačni luči

...Resnično smo uživali na božično-novoletnem koncertu, o katerem je strahopetec F.K. – saj se še podpisati ni upal – napisal nekaj zelo grdih besed... Ne morem napisati Spoštovani, ker to niste, saj če bi napisal, bi bil hinavec. Je že to zadosti, da ste vse nastopajoče lepo nagradili z vašimi izjavami v ŠN, v katerih je vse drugo razen pohval in priznanj. Resnično se mi smilijo vsi tisti, ki morajo ploskati za nekaj, kar niso zaslužili. Vsi prisotni, razen vam podobnih, so ploskali, pa se sprašujem, zakaj sploh greste na tak koncert? Vi, nespoštovani pisec F.K., pa nimate posluha za domače ljudsko izročilo in tudi se ne spoznate na umetnost, saj ste tudi pevsko skupino Šalon uvrstili nekam na rep, kamor res ne sodijo. Dovolj o vsem tem, prizadeli ste vse nastopajoče. Tercetu Domima nič ne visi okoli vratu, pač pa visi vam, da se jim opravičite. Osebo sem toliko moža, da sem to napisal njim v podporo. Spoštovani ljudski pevci s Kozjanskega, ne zamerite piscu tistega obrekovanja v ŠN. Slovenski rek »Oprosti jim Bog, saj ne vedo, kaj govorijo oziroma pišejo« je zelo resničen... Če ste toliko moža, me lahko povabite, vam bi še več povedal, in spoznali bi narodno nošo, ki je vse prej kot našemljenost...

Ludvik Stopar, Konjsko 3a, Vojnik

Spoštovani g. Stopar

Vesel sem, da ste se oglasili, kajti v Šentjurju očitno ni nikogar, ki bi čutil potrebo, da tako odločno (in nekritično) vzame v bran renomiran kozjanski tercet Domima. Žal ne čutim prav nobene potrebe, da bi se z vami dobil na štiri oči, kajti zdi se, da ste o sebi (meni in Domimi) res že vse povedali.

Urednik F.K.

Na mamicah svet stoji

Ni zdravila proti rojstvu in smrti; izrabimo lahko le vmesni čas.

(Samogovori v Angliji, Santayana, George, 1863-1952)

V celjski porodnišnici so od objave zadnjih podatkov v Šentjurskih novicah rodile naslednje mamicе:

27. januarja: **Tatjana Sovinc** iz Dramelj - dečka, 28. januarja: **Valerija Lavbič** iz Dramelj - dečka, 29. januarja: **Jožica Knez** iz Dobja, 30. januarja: **Mateja Novak** iz Šentjurja - dečka, 4. februarja: **Štefanija Švegler** iz Grobelnega - dečka dvojčka, 6. februarja: **Helena Domajnko** iz Šentjurja - dečka, 8. februarja: **Jožica Romih** s Ponikve - deklico, 9. februarja: **Natalija Rečnik** iz Dramelj - deklico, 12. februarja: **Karmen Kovač** iz Slivnice - dečka, 16. februarja: **Simona Salomon** s Prevorja - dečka.

Mali oglasi

Kupim manjšo posest za kmetovanje na širšem hribovskem območju občine Šentjur. Tel. 040 867 873

V najem dam poslovni prostor, 70 m², v centru Šentjurja nasproti sodišča. Tel. 041 664 436

Prodajam 80-litrski kotel za kuhanje žganja. Tel. 041 455 708

Prodajam manjšo brunarico v Dramljah. Tel. 041 759 816

Posredujemo resne in poštene zveze za vse starostne skupine. Žene in dekleta pozor: velika izbira samskih moških vseh starosti za iskreno življenje v dvoje. Ženitna posredovalnica Zaupanje, tel. 031 505 495

Nudim računovodske storitve za d.o.o. in s.p. in davčno svetovanje. Klara Koželj s.p., tel. 749 31 40

Lektoriranje seminarskih, diplomskih in magistrskih nalog. Tel. 041 795 695

Kupim bikce simentalke pasme, stare do 10 dni, primerne za nadaljnjo rejo. Tel. 041 749 818

Vabilo

Osnovna šola Dobje vabi na prireditve "Pesem in mladost", ki bo v nedeljo, 7. marca 2004, ob 15. uri v kulturnem domu Dobje.

Slavica Rajh, zborovodkinja

Občina Šentjur, Komisija za štipendiranje na podlagi Odloka o ustanovitvi proračunskega sklada za štipendiranje (Ur. l. RS št. 118/2003) in Pravilnika o dodelitvi subvencij in štipendij v Občini Šentjur (Ur. l. RS št. 118/2003) objavlja

PREDHODNO NAZNANILO javnega razpisa subvencij in štipendij za dijake in študente iz občine Šentjur

Javni razpis bo predvidoma objavljen v mesecu juniju 2004. Občina Šentjur, Komisija za štipendiranje, bo razpisala subvencije za poklice IV., V., VI., in VII. stopnje izobrazbe za šolsko in študijsko leto 2004/2005. Subvencije bodo namenjene tistim kadrovskim štipendijam, ki jih podeljujejo gospodarske družbe, samostojni podjetniki in javni zavodi praviloma s sedežem v občini Šentjur in po končanem šolanju štipendiste tudi zaposlijo.

Občina Šentjur bo v skladu s Pravilnikom o dodelitvi subvencij in štipendij razpisala štipendije za poklice s področja razvoja podeželja, ko bo sprejet in potrjen Dolgoročni razvojni program občine.

Merila in pogoji, ki jih morajo izpolnjevati štipenditorji in štipendisti, postopek razpisa in izvajanje samega poteka štipendiranja je določen v Pravilniku o dodelitvi subvencij in štipendij v Občini Šentjur (Ur. list RS št. 118, z dne 3. 12. 2003).

Finančna sredstva za subvencioniranje se bodo dodeljevala iz štipendijskega proračunskega sklada.

Dodatne informacije lahko dobite na Občini Šentjur pri Brigiti Škoberne, na telefonski št. 747 13 89 oziroma po elektronski pošti na naslov: brigita.skoberne@obc-sentjur.si.

Komisija za štipendiranje,
Jože Artnak, predsednik komisije

OBČINA ŠENTJUR Komisija za ugotavljanje škode v primeru naravnih nesreč

javno poziva občane,

ki so utrpeli škodo zaradi suše, da se oglasijo na Občini zaradi potrditve vloge za dodelitev sredstev za odpravo posledic škode v kmetijstvu.

Vloge bomo zbirali od 1. do 26. marca v času uradnih ur (vsak dan, razen četrta od 7.30 do 14.30 ure) na Občini Šentjur, tretje nadstropje, pisarna številka 51/b.

Upravičenci naj s seboj prinesejo KMG-MID številko in zavarovalne police.

Komisija za ugotavljanje škode
Brigita Škoberne, predsednica

Objava

"Upravna enota Šentjur pri Celju obvešča investitorje (vse, ki so gradili hišo, hlev, poslovne prostore,...), da bo iz arhiva izločala projekte (načrte), ki so bili priloga k vlogi za pridobitev gradbenega dovoljenja v letih 1970-1985.

Vsi, ki želite, lahko dobite projekt vrnjen, če pokličete na telefonsko številko 03 747-12-33 go. Urško Novak in se dogovorite za čas prevzema. Končni rok je 15.03.2004.

Projekte, ki bodo po 31.03.2004 ostali, bomo v skladu z določili Zakona o arhivskem gradivu in arhivih ter Pravilnikom o odbiranju in izročanju javnega arhivskega gradiva komisijsko uničili."

Sandra Maček

Aleksandra Maček, 27 let, je diplomirana novinarka in germanistka, doma s Prevorja, kjer tudi predseduje tamkajšnjemu kulturnemu društvu.

Že tisočič danes je zazvonil telefon, ko se je oglasilo na drugi strani: "Kovač tuki, bi ti Sandra napisala dnevnik? Kaj se ti takole dogaja..." In sem privolila. Tako sem v poznih večernih urah beležila najpomembnejše in najzanimivejše – vsaj meni – dogodke dneva. V pričujoči dnevnik sem poskušala ujeti nekatera dejstva, moje razmišljanje o njih ter moje dožemanje sveta, od Prevorja vse tja do Brazilije, kjer se trenutno nahajam.

Sreda, 28. januarja

Precej nenavaden dan. Zbudili smo se v snežno jutro. Če odštejem rahlo zmedo na ljubljanskih cestah in premražene prste ob odmetavanju snega, je sneg pričaral pravo zimsko idilo in otroško radost. Še mene je prevzela slikovita narava, čeravno zime ne obožujem in raje fantaziram o toplih krajih. In iščem vozovnico za Brazilijo. Groza, cene so navite do konca – samo za let bo potrebno odšteti 200 tisočakov in več. Tega si ne morem privoščiti. Treba bo najti kaj ugodnejšega. Iščem naprej. En sam sedež na kateremkoli letalu iz Evrope bom pa že nekje odkrila. Preklicala sem že vse turistične agencije v Ljubljani in zbrskali so mi dve ponudbi, ki bi bili dokaj sprejemljivi; ena preko Londona, druga preko Madrida. Kaj vsa Evropa nori na kameval v Brazilijo?

Če ne dobim ugodne vozovnice za Rio ali Sao Paulo, potem vzamem last minute paket za Egipt. Moram stran, na en pošten oddih. V zadnjem mesecu se mi je zgrnilo na ramena tisoč obveznosti. Počasi jih odmetavam – eno za drugo. Do pričetka dela v novi službi se moram posteno spočiti. Končno! Danes sem podpisala pogodbo z novim delodajalcem v Ljubljani, z Založbo Rokus, kjer bom nameščena na delovno mesto urednice za nemščino. Po vseh testiranjih in razgovorih so se odločili zame in to brez vsakega poznanstva! Sploh ne morem verjeti, da je kaj takega dandanes še sploh možno. Zelo sem vesela! Potem ko sem napisala cel kup prošenj in opravila kar nekaj mučnih razgovorov, se je z današnjim odrešilnim podpisom končala nočna mora iskanja perspektivne službe. Marsikdo si težko predstavlja, kakšnim psihičnim pritiskom in krutim izkušnjam smo mladi intelektualci izpostavljeni, ko se z diplomo (ali

celo dvema) v žepu in polni svežih znanj soočimo s kruto realnostjo, da za nas ni delovnih mest in denarja. Pogodbeno delo sicer zlahka dobiš, sploh kot novinar in jezikoslovec, a rednega dela ti nihče ne da. Očitno stane redna zaposlitev delodajalca preveč, da bi si novo zaposlenega lahko privoščil. Kdo je tu kriv, država ali delodajalci ali mladi, ki smo študirali? Posledično mladi stagnirajo, obupajo nad svetlo prihodnostjo in do svojih zrelih mladih let ždijo v gnezdu pri svojih starših ter živijo na njihov račun. Ustvariti svoj dom in družino si enostavno ne morejo. Tudi sama sem bila po zaključku študija postavljena pred podobno dejstvo. Ali se spopasti s težko ekonomsko situacijo v slovenskem mestu, kjer sem si že ustvarila določen renome, ali se vrniti v svoje kozjansko gnezdo in čakati tam na lepše čase, za katere bo poskrbel ZZZ. Vstrajala sem in verjela v moč lastnega udejstvovanja. In ravno to me je pripeljalo do delovnega mesta, katerega se neizmerno veselim.

Vsa vzhičena sem danes poklicala mojo svetovalko zaposlitve Tatjano Sušnik, ki mi je izkazala vso pomoč in razumevanje, in ji sporočila veselo novico, katere se je tudi sama razveselila.

Pred zaključkom današnjega dne sem se se dobila z Daretom Birso, akademskim slikarjem in oblikovalcem, ki oblikuje šolski časopis Gimnazije Jožeta Plečnika, ki ga tudi letos urejam in lektoriram. Opravila sem še zadnji pregled preloma in sedaj gre v tisk. Naslednji teden bo že na šoli.

Petek, 30. januarja

Uspelo mi je! Letalsko vozovnico za Sao Paulo imam v žepu! Desetega februarja letim in konec meseca se vračam. Pretekla dva dni sem popravljala zaključne teste, s katerimi se zaključujejo jezikovni tečaji, in organizirala vse potrebno za nocojšnjo generalno v kulturnem domu v Šentjurju. KD Prevorje so povabili, da pripravi osrednji program ob kulturnem prazniku. Odgovorna in zahtevna naloga. Kot predsednica društva in idejni vodja moram misliti na vsako malenkost pri izvedbi. Ni lahko voditi kulturno društvo, ki aktivno sodeluje na prireditvah v in izven okvirov kraja, če živiš 100 kilometrov stran. Uspešnost delovanja pogojujeta disciplinirano in odgovorno delo članov društva ter stalna pripravljenost na pomoč najožjih sotrpinov, kot so Majda, Mirko, Marija, Štefka in Alojz. Hvala

jim. Pogosto moramo biti tudi zelo močni, da vzdržimo pritiske "nenaklonjenih" posameznikov, ki iščejo le napake in ne uvidijo vloženega truda. Že tako se prostovoljnim društvom v neusmiljenih kapitalističnih časih slaba piše, ko vsak vidi samo denar in slavo. Narediti nekaj za splošno blaginjo in iz lastnega veselja, je večini (pre)težko. Mogoče sem prevelik idealist, da bi to razumela. Žal mi je tudi, da so nekateri naši zelo perspektivni in nadarjeni člani malo otopeli in se umaknili.

Sreda, 4. februarja

Po napornem tednu in petkovi izčrpujoči vaji (na kateri nas je obiskal celo sam župan Tisel in se spontano vživel v vlogo "prangerja") se je prilegel spoščujoč vikend v objemu mojega dragega, ki ga že tako premalo vidim in nimam nikoli časa zanj. Možgane sva dala na off in se odpravila na kratek izlet v Kumrovec, Titovo rojstno vas. Od otroštva več nisem bila tam, zato sem želela videti, kaj so naredili Hrvati iz domačije največjega Jugoslavana. Ničesar. Vse je, kot je bilo pred desetletji, le da je sedaj težko srečati kakšnega turista v tej slikoviti vasi. Res škoda, da ne znajo prodati tako pomembnega dela skupne jugoslovanske zgodovine. Da niti ne omenjam ogromne politične šole, ki je bila edina v Jugoslaviji, in Titove rezidence Doma borcev, ki ju neusmiljeno razjeda čas v njuni osamljenosti. Zadnja nedelja je bila nekaj posebnega, saj je bila zaznamovana z evropskim prvenstvom v rokometu in loto žrebanjem. Večino Slovencev je prevzel čredni nagon in patriotizem v pozitivnem pomenu besede. Igrali smo loto in tiho upali, da bodo milijoni naši in nas bodo odrešili vseh finančnih težav in skrbi. Kakšna utvara! Na drugi strani smo že cel teden živeli za tisto urco pred televizorjem, ko bo spet napeto. V soboto in nedeljo so res narasle temperature... Kar lepo so se izkazali naši rokometasi, saj so osvojili srebro in še v Atene gredo. Bomo spet držali pesti... Teden se je začel v znamenju nakupovanja in načrtovanja potovanja. Danes so se začele tudi resne priprave na kulturno prireditev v Šentjurju. Na pobudo Anite Koleča, ki nam je pri vsem velikodušno pomagala, smo se v zadnjem trenutku odločili narediti skromno zloženko s predstavitvijo društva. Vsebinsko sem v časovni stiski le spravila na papir, za vse drugo je poskrbela Kolečeva ob oblikovalski pomoči mojega prijatelja Jureta Godlerja. Kako bi

človek izdržal take trenutke brez dobrasrčnih ljudi in dobrih prijateljev?

Sobota, 7. februarja

Jutri praznujemo kulturni praznik. Ob tej priložnosti so kot vsako leto tudi včeraj pripravili v Šentjurju osrednjo prireditev s kratkim programom. Sinoči smo bili poleg slavnostnih govorcev nastopajoči iz KD Prevorje glavni akterji in izvajalci programa na šentjurskem odru. Kljub vsem strahovom, pomanjkanju časa za skupno vadbo in skromnim možnostim za izdelavo željene scene smo poskrbeli za prijetno vzdušje in razpoloženje v dvorani. Program, s katerim smo poskušali predstaviti skromno Prevorje v najlepši luči, je požel nepričakovano navdušenje. Kot voditeljica sem se enkratno živela v vlogo in se navduševala nad prevorskimi kulturniki, kako samozvestno in vedro so stopali na oder in enostavno briljirali. Ni kaj – potrudili so se vsi maksimalno, zato smo bili uspešni. Pohvale vredno.

Prevorsko kulturno življenje je v primerjavi s profesionalnim slovenskim skromno, vendar glede na realne možnosti bogato in pristno. Vsekakor specifično in drugačno. Amaterstva se žal ne da skriti, profesionalna znanja pa žal stanejo. Pomembno je, da se imamo na nastopih vsi "fajn". Tako nastopajoči kot tudi občinstvo. Po prireditvi nas je župan počastil s prigrizkom in kozarčkom rujnega v lpavčevi hiši, kjer se je razvil prijeten klepet.

Danes zjutraj sem pozdravila pohodnike XIV. divizije najprej na Prevorju, nato še enkrat na Planini. Samega pohoda se letos nisem mogla udeležiti, v Tajfunu sem začela namreč s poučevanjem poslovne nemščine na željo direktorja Iztoka Špana, ki je bil svoj čas moj tečajnik v Ljubljani.

Zvečer me je čakal še maturantski ples nečaka Davida v Golovcu v Celju. Kot bi zavrtela čas za deset let nazaj, ko sem sama kot maturantka plesala četvorko. Le da sem vse pozabila. V Golovcu je vse

po starem – še stopnice in tepihi na njih so isti, tudi stoli so iz socialističnih časov. A vzdušje je bilo kot vedno enkratno.

Torek, 10. februarja

Začetek potovanja. Neizmerna radost. Dolga pot je bila pred mano, a vseeno sem se je veselila. Tako enkratni trenutki spirituizma in ponotranjene sreče osmislijo življenje. Neverjetno. Najprej z vlakom iz Ljubljane do Benetk, od tam z letalom do Madrida, kjer sem prestopila za Sao Paulo.

V Benetkah sem izkoristila čas za kratek obisk mestnega jedra. Naj veljajo Benetke še za tako umazano in od turistov prenabito mesto, imajo še vedno svoj čar. Sedela sem na betonskih stopnicah in zrla v mimo drveča vodna plovila, ki tam služijo kot glavno prevozno sredstvo in nekako kazijo praviljično podobo mesta ljubezni. A kljub vsemu te ti drveči stvorijo kar nekako pritegnejo in s sabo odvečeje tvoje skrbi.

Študentska kronika

Mimo je prvi »redni letni študentski ruker«. Z izpiti in kolokviji je v principu do junija konec. Čestitamo uspešnim, drugim želimo več sreče prihodnjic. Tudi na lotu se ne zadene vsak dan... Zdaj se začenjajo pospešene aktivnosti tudi v ŠKMŠ, saj ga v marcu ni vikenda brez zanimivega dogodka. Nekoliko smo in še bomo spremenili tudi Študentsko kroniko v ŠN. Trudimo se biti zanimivi! Sicer pa uspešno ponovno uvajanje v stalni študentski ritem in-se vidimo!

30.1. je v P2 potekal FILMSKI ESEJ. Predaval in prikazoval je Dimitar Anakiev, režiser in scenarist, dobitnik nagrade za najboljšo dokumentarno delo na 6. festivalu slovenskega filma. Drugi Dimitrov obisk pri nas (septembra je vodil filmsko delavnico) je bil posvečen malo znani filmski zvrsti. Ogleдали smo si deli Chrisa Markerja, svetovne avtoritete na področju dokumentarca: Sans Soleil (Brez sonca) in The last bolshevik (Zadnji boljševik).

6.2. je v Prostoru-galeriji 3 oko, zaradi bolezni avtorja, žal odpadla RAZSTAVA STRIPOV IN GRAFIČNIH LISTOV

13.2. zvečer se je odvil v P2 POTOPIS na temo Črna gora. Predaval je Jure Ploštajner iz Črnoce, ki je v »sliki in besedi« razložil svoje avanture v »deželi velikih mož«. Obisk zelo soliden, posebej po zaslugi mladincev s Slivniškega. Pohvala!

14.2. dopoldne je v P2 potekal SEMINAR O LOGIČNEM PROJEKTNEM OKVIRJU

Gost Jurij Kobal je predaval o pripravi projektov, virih financiranja in izvajanju projektov. Predstavil je različne več ali manj univerzalne sheme, po katerih se smiselno spremljajo najrazličnejši projekti. Drugi del predavanja je bil namenjen pregledu različnih oblik financiranja s strani Evropske unije v luči prvomajske pridružitve. Žal je bil obisk zelo zanimivega predavanja zelo skromno obiskan.

20.2. popoldne je v Prostoru potekala DELAVNICA SLIKANJA NA STEKLO Pod vodstvom Anje Kresnik se je nekaj bolj ali manj večjih nadebudnežev lotilo slikanja na steklo. Mimogrede so nastale prav simpatične vaze in steklenice, udeleženci pa so se lotili tudi nekaterih zabavnih lokalnih in globalnih motivov.

21.2. se je na Pustno soboto v Prostoru odvil MINIKONCERT The reptiles iz Dobja, Marvin iz laškega in Hic et Nunc z Vrhnike. Kritiko lahko preberete v Šentjurski glasbeni štali, omenimo pa

Klikni na www.skms.net

Obiščite eno najbolj obiskanih spletnih strani na Celjskem. Vse o klubu, informacije, napovedniki, delavnice, žuri... Sodelujte v edinem pravem šentjurskem spletnem forumu!!!

@pp75.3230Šentjur
info@skms.net - www.skms.net
@031.404.146

spet izvrsten obisk, zastojnsko pijačo za maske in slavljenje rojstnih dni treh članic ŠKMŠ. Žur, kajpada, do jutra.

Pričakujte:

27.2./petek/ ob 20h, P2: BREAKDANCE IN HIPHOP VEČER. Organizira: Dijaška sekcija ŠKMŠ.

28.2./sobota/ ob 21h Kulturni dom Šentjur: BRUCOVANJE! Tradicionalni krst brucov.

Igrajo: Barni band in Šank rock. Vstopnice v predprodaji 900 sit člani in 1200 ostali ter pred prireditvijo 1200/1500.

5.3./petek/ ob 17h, Prostor: SAMOMOR – okrogla miza z gosti. Gostji: Saška Roškar, univ. dipl. psihologinja, Inštitut za varovanje zdravja RS, Maja Zorko, univ.dipl.psihologinja, inštitut za varovanje zdravja RS, Pričakujemo tudi goste iz lokalnega področja.

6.3./sobota/ OGLED NUKLEARNE ELEKTRARNE KRŠKO. Prijave so obvezne do 27.2.!

Zbor in odhod ob 7:45h za KD Šentjur. Udeležba maksimalno 30 ljudi. Prijava:041881422 (Anja).

BRUCOVANJE
28.2.2004 KD Šentjur
ŠANK ROCK
BARNI BAND

9.3./torek/ ob 21h v K4, Ljubljana: PRIDI NA O,3! Srečanje klubov 03 regije. Igrajo: ELEVATORS,

CARPE DIEM in DJ ELABJER. Vstopnina: 500 sit.

12.3./petek/ ob 20h, P2: PRIPOVEDOVALNICA.
13.3./sobota/ ob 20:30h, Prostor-galerija 3 oko: STRIP RAZSTAVA.

19.3./petek/ ob 21h, Prostor: GLASBENI DOGODEK.

sob /20.3./ ob 20h, P2 Kino P2

pet /26.3./ ob 20h, P2 BRALNI KVADRAT Beremo in debatiramo o Zajčjem letu Arta Pausalina

Več informacij in zanimivosti na www.skms.net

Redno:

Vadba tenzigratite: četrtki ob 19h v P2

Rekreacija: sobote ob 14:30h v telovadnici OŠ Franja Malgaja Šentjur

Obvestila:

Uradne ure: petki 11-15h v pisarni MS servisa, D. Kvedra 26. Info o ŠKMŠ so še naprej dosegljive vsak delovnik od 11-15h.

Pridržujemo si pravico do dezinformiranja, odpovedovanja, prestavljanja in organizacije novih prireditev

 MS servis

Ulica Dušana Kvedra 26, pon-pet 11-15
tel: 749 11 50; gsm: 041 454 456

IRFF

Stalnice:

-ponedeljki: 13-15h: delavnice modnega oblikovanja oblek in nakita

-srede: od 13:45h: gledališke delavnice

-četrtki: pomoč pri učenju

Lokacija:

Prostor (Kulturni dom Šentjur, zadnji vhod)

Info:

031/234293 (Lara) in www.irff-drustvo.si

DA NE POZABIMO

Od kmetijskih zadrug do kombinata

Piše: Vinko Jagodič

Ustanovitev Kmetijskega kombinata Šentjur

Dne. 28. junija 1962 se je po sklepu samoupravnih organov vpisala v zadrugi register firma Kmetijska zadruga »Kmetijski kombinat« Šentjur pri Celju. skrajšano Kmetijski kombinat, Šentjur pri Celju. Predmet poslovanja:

Neposredna kmetijska proizvodnja na zemljiščih.

Kmetijska proizvodnja pogodbenega sodelovanja.

Gozdna proizvodnja.

Izvrševanje strojnih storitev in pospeševalne službe.

Preskrbovanje kmetijskih proizvajalcev z reprodukcijskim materialom, stroji, orodjem, plemensko živino, gradbenim materialom, umetnimi gnojili, zaščitnimi sredstvi, krmili in gorivom.

Predelava in dodelava kmetijskih pridelkov.

Odkup in nakup kmetijskih pridelkov – jagodičevja, živine, perutnine, sena, slame, semena, zelenjave, kože, mleka, žita.

Hranilno kreditna služba.

Živnorejno veterinarska služba.

Klanje živine s predelavo ter prodajo mesa in izdelkov ter izvrševanje uslug drugim v klavnici.

Mletje žita, zamenjava žita, prodaja izdelkov – krmil.

Predelava mleka v mlečne izdelke v lastnih obratih.

Pletenje šara.

Izvrševanje popravil kmetijskih strojev in usluge drugim.

Izvrševanje prevoznih storitev s prevoznimi sredstvi.

Peka kruha in izdelkov v lastnem obratu in prodaja izdelkov.

Vodstvo: direktor Milan Grasselli, računovodja Martin Vinkšl, sekretarka Anica Sušnik, šef investicijske službe Janez Lovrenčič, vodja komercialne Mihael Pečnik (Niko).

Vpisane so naslednje enote:

Posestvo Šentjur - upravnik Franc Knez

Posestvo Trnovec - Franc Slomšek

Posestvo Slivnica - Ivan Krašek

Posestvo Ponikva - Ivan Potočnik,

Posestvo Planina - Ivan Potočnik

Mlin Šibenik - Karl Ferlež

Mlin Vrbno - Alojz Novak

Pekarna Ponikva - Maks Kojterer

Mesnica Delikatesa - Ludvik Pečnik

Mesnica »Na križišču« - Jože

Maruša

Mesnica Ponikva - Konrad Mlinarič

Mesnica Slivnica - Jože Maruša

Mlekarna Planina - Drago Brilej

Veterinarska ambulanta - vet. Martin

Breznikar

Klavnica Šentjur - Franc Žohar

Mesnica Pri magistratu - Jakob

Mimik

Mesnica Detelja - Alojz Sovinc

Mesnica Na bregu - Stanko Vaukner

Pletilnica šara - Cvetka Jesenek

Remontna delavnica - Jože Kincel

Odkupna postaja - Jože Pišek

Strojni park, transport - Vinko Krivec

Po prizadevanju Občine je bilo

doseženo navidezno soglasje z

vodstvom kmetijske šole Šentjur,

da se šolska zemljišča priključijo

Posestvu Šentjur. Sklenjen je bil

dogovor, da učenci opravljajo

praktičen pouk v enotah

Kmetijskega kombinata in pri

zasebnih kmetovalcih.

Mlin Vrbno

Leta 1948 je KLO Vrbno pri Šentjurju

zaradi očitane nedovoljene trgovine

predlagal odvzem mline Mihaelu

Novaku. Sodišče v Celju je lastniku

izreklo denarno kazen v višini

10.000 din, KLO in državni tožilec

sta se pritožila in po pritožbi je

sledila zaplemba mline. Mlin je

oddan v upravljanje občinskemu

komunalnemu podjetju. Tudi

sodelovanje družine Novak v NOV

ter smrt dveh članov družine nista

ustavila sodišča. Zanimivo je, da je

tik pred vojno družina Novak sama

financirala izgradnjo trafostaje v

Vrbnem.

Po izvršeni nacionalizaciji je upravljal

mlin dotedaj mlinar pri Novakovih

g. Rakuša vse do zaposlitve

naslednika v družini Novak Alojza

Novaka. V vlogi upravnika mline je

ostal do upokojitve. Nasledil ga je sin

Hinko. Mlin je bil vrnjen po razsodbi

Vrhovnega sodišča Slovenije 26.

junija 1991, vendar še leta 2002

lastnik ni imel urejenega lastništva.

Tako mlin po prenehanju poslovnega

sodelovanja s podjetjem LIPA ostaja

izven obratovanja in propada. Kljub

želji prebivalstva, da bi opravljali

vsaji služnostno mletje, podjetje Lipa

vztraja na sodni blokadi za objekt,

grajen na zemljišču Novakovih,

čeprav ga ne potrebuje. Iz časov

poslovanja mline s strani raznih

upravljalcev hrani družina Novak 10

različnih štampiljk.

ŠENTJUR V ČASU

Dramlje se predstavljajo

V soboto, 5. februarja, je bila v kulturnem domu v Šentjurju osrednja proslava ob slovenskem kulturnem prazniku, ki je potekala pod geslom »Dramlje se predstavljajo«.

Proslavo je pripravil študijski krožek kulturno prosvetnega društva Dramlje. Projekt študijskih krožkov poteka preko andragoškega centra v Ljubljani in Ljudske univerze Šentjur.

Na proslavi sta se predstavila moški in ženski pevski zbor iz Dramelj, učenci OŠ Dramlje in dramska skupina prosvetnega društva Dramlje. Gledalci, ki so popolnoma zasedli dvorano, so nastopajoče nagradili z burnim aplavzom.

NT&RC, 17. 2. 1994

Večer domačih viž v Loki pri Žusmu

Mladinci iz Loke pri Žusmu so minulo soboto v tamkajšnji dvorani pripravili Večer domačih viž, na katerem so nastopili ansamblji Iskre, Golding, Sidro in Štajerski mak ter harmonikar Jože Bohorč. Prireditelji ni bila tekmovalnega značaja, temveč je njen namen popularizirati domačo narodnozabavno glasbo. Sodeč po številnem občinstvu je prireditev, ki naj bi postala tradicionalna, v celoti uspela.

Novi tednik, 2. 2. 1989

Edini izgubarji v občini Šentjur

TOZD Transport Kmetijskega kombinata iz Šentjurja že tretje leto posluje z izgubo. Tako kot lani so tudi letos delavci zaprosili izvršni svet in posamezne samoupravne interesne skupnosti, da jih oprostijo davkov. Izvršni svet jim je dal še zadnjo možnost, skupnosti pa se bodo odločale glede na svoje denarne zmožnosti.

Novi tednik, 9. 2. 1984

Zastave

Tudi v šentjurski občini se zastave v teh dneh vijejo na pol droga. V nedeljo dopoldne so bile v vseh krajevnih skupnostih žalne seje, posvečene spominu, življenju in delu revolucionarja Edvarda Kardelja. Komemorativna seja predstavnikov občinskih družbenopolitičnih organizacij, skupščine občine, delegacij in društev ter samoupravnih interesnih skupnosti je bila v nedeljo popoldne, kjer je o liku Edvarda Kardelja govoril Stanko Lesnika, predsednik občinske skupščine Šentjur.

Občani šentjurske občine so imeli čast pozdraviti v svoji sredini velikega tvorca našega samoupravnega razvoja dvakrat, in to v Kalobju in na Planini 1970. leta in 1974. leta na Planini, ki jo je obiskal skupaj s predsednikom Titom.

Novi tednik, 15. 2. 1979

Tudi njim se obetajo boljši časi

»MODA« v Šentjurju je majhno podjetje, ki kot kooperant celjskega »Topra« izdeluje moške spodnje hlače in pižame. Zaposluje 50 delavcev. Razvilo se je iz obrtnega podjetja »Krojaštvo«, ki je izdelovalo moške in ženske obleke po meri. Velik problem so prostori, saj imajo le en večji prostor, kjer so šivalni stroji, in majhno likalnico. Zato so v prostoru, kjer je bilo prej skladišče, uredili novo proizvodno halo. V teh novih prostorih bodo zaposlili 30 novih nekvificiranih delavk iz okolice. Toda to je le začasna rešitev problema, ker so ti prostori nefunkcionalni in premalo svetli. Zato nameravajo že v letošnjem letu pričeti z gradnjo novih prostorov s proizvodno površino 600 m². V teh bo potem lahko zaposleno 120 delavcev.

Celjski tednik, 7. 2. 1964

Težave pri ustanavljanju društev Partizan v šentjurski občini

Precejšnje probleme v šentjurski občini imajo pri ustanavljanju telesno vzgojnih društev Partizan. Manjka jim predvsem primernih prostorov, kjer bi člani lahko vadili, poleg tega pa tudi primernih rekvizitov. Tako lahko redno deluje le društvo Partizan v Šentjurju, letos pa bodo ustanovili tudi telesno-vzgojno društvo v Ponikvi. ...

Da bi se v samem Šentjurju, kjer je precej industrijske mladine, razširilo delo Partizana, bodo do leta 1961 zgradili stadion in velik plavalni bazen ter so v ta namen že izdelali idejni načrt.

Celjski tednik, 6. 2. 1959

Ali že veš...

.. da je mladinska organizacija popolnoma propadla, da ni nikogar več, ki bi se zanj zanimal. Da pa je MO na Blagovni pravo nasprotje šentjurski, saj je celo uprizorila Scapeinove »Zvijace«. Prav bi bilo, da bi v Šentjurju poiskali vzroke nedelavnosti MO.

Savinjski vestnik, 5. 2. 1954

Elektro **BUM**

Trgovina z elektro materialom

Trlinica Šentjur, Drofenikova 16, Tel./fax: (03) 749 09 50

Delovni čas: PON-PET 7.30 - 18.30, SOB 7.30 - 12.00

Izvedba instalacij, nadzor, strelovski, meritve, svetila, stikalna tehnika, orodje, antenski material, avto akustika

Ul. II. Bataljona 16a,
3230 Šentjur,
tel.: 03 746 21 00,
gsm: 041 611 603

Anton SELIČ s.p.

ELEKTROINSTALACIJE IN TRGOVINA

NADOMETNA STIKALA IN STIKALA EKONOMIK

AKCIJA

Podometno stikalo **501 sit**
EKONOMIK

Nadometno stikalo **599 sit**

Slike so simbolične

radio 93,7 87,6
Štajerski val

NAJBOLJ POSLUŠANA REGIONALNA RADIJSKA POSTAJA

(Mediana 1994-2001)

RADIO ŠTAJERSKI VAL d.o.o. Šmarje pri Jelšah, Aškerčev trg 21, 3240 Šmarje pri Jelšah

RENAULT

Clio in Megane

NAVDUŠUJETA Z NOVIM 100 KM DIZELSKIM MOTORJEM, ODLIČNIMI VOZNI MI LASTNOSTMI, TER POPUSTOM DO 350.000 SIT V MESECU FEBRUARJU!

In kaj bi storili Vi, da bi ga vozili?

UGODNO RENAULT FINANCIRANJE:

• posojila z zmanjšano obrestno mero • brez stroškov odobritve in zavarovanja

ŽGAJNER

ROGAŠKA SLATINA - na obvoznici

tel.: 03 818 22 52, gsm: 050 646 441, 041 817 056

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •

Kredit • Kredit na položnice • Leasing • Staro za novo • Staro za staro

Vse na enem mestu!

PREVOZI - TRGOVINA

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

Peter Jeršič s.p., Cesta pod Rifnikom 27, 3230 Šentjur

DELOVNI ČAS
pon - pet
7.00 - 18.00
sob
7.00 - 13.00

Tel.: 03/ 749 18 77,
fax: 03/ 749 18 78

**PRODAJA
PLINA**

**MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER
RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM**

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schidel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor
- kombi plošče
- izolacije Novoterm in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

Kulturni dom Šentvid pri Planini

POHORC BLUES BEND

V bistvu so me pred začetkom koncerta obhajale kar težke misli, v prvi vrsti zaradi suficita poslušalstva. Na srečo se v nadaljevanju zbere zadovoljivo število Planinskega plemena, ki v dobri veri v svetlo prihodnost večera vztraja pri poslušanju uvoženega družinskega benda iz Stranic. Čeprav so nam v prijetno hladni dvorani dodobra zmrazile riti, ne gre dvomiti, da gredo zasluge za prijetno nadaljevanje večera četverici na odru. Skupina namreč ni vztrajala na kdovekako virtuoznem ali slogovno izvirnem igranju, temveč je kazala ostre kitarske zobe pri preigravanju gibkih komadov - tudi svojih. Cenimo tudi to, da nam je godil večkratni čustveni odmik k šanku, ki pa so mu z odra redko sledili z kakšnim blues komadom. Vsekakor bi bilo potrebno med obvezno opremo benda angažirati kakšno pohorsko (blond) trebušno plesalko.

L. Žafran

Kulturni dom Šentvid pri Planini

POSODI MI JURJA

Drugi koncert, ki je pretekli teden privabil večje število hlipajoče in

vriskajoče mladine, je bila etno-rock godba prleške skupine **Posodi mi jurja**. Skupina se uveljavlja kot obvezen repertoar dobrih žurov, predvsem zaradi svojih izjemnih aranžmajev, uživaških izvedb in slastnega zvoka - od rokarskih predelav ljudskih pesmi do ljudskih predelav rokarskih pesmi. Vsekakor ta večer nismo trpeli manko uživanja, kajti v vsakem trenutku smo bili postreženi s špico slovenskega roka, ki je dekletom v prvih vrstah pognal v zrak kar nekaj dlak. Frontman skupine, kitarist, violinist in pevec Samo Budna, (stalni član skupin Mali Bogovi in Kreslinove Beltinške bande), je stvar postavil v sozvočje z rajo pod odrom in jim dodobra obrusil pete. Ta briljanten sendvič dobre zabave se konča zgodaj zjutraj s priredbo Imagine - Johna Lennona.

L. Žafran

Metelkova mesto Ljubljana

HLADNO PIVO

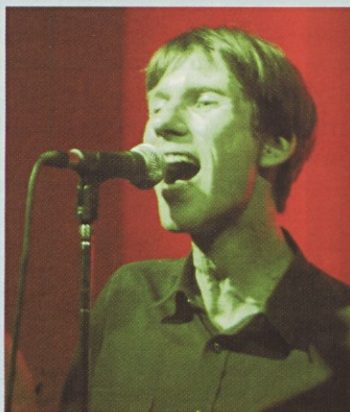
Pankerji iz Gajnica pri Zagrebu se ne dajo! Pred letom in pol so stresli Gorico pri Slivnici, se zaprli v studio in zdaj so znova v polnem pogonu. Novi album se imenuje Šamar in sovпада s kampanjo proti nasilju nad ženskami na Hrvaškem. V Gala Hali se je zbralo okrog 300 žarečih fenov, od tega jih je kakšnih 50 bilo pravih »norcev«. Priče smo bili neverjetnim skokom z odra, hudemu pogu (pankerski ples), zabijanju in polivanju s pivom. Za bolj tankočutne dušice gotovo »zrelo za v Vojnik«. Na odru so Hladno pivo predstavili standarden repertoar. Od Šamarja, Zimmer frei, Frizerske pjesme in drugih novitet, do legendarnih Buba švabe, Ne volim te..., Pijan, Pjevajte nešto ljubavno... In seveda Fuer immer punk v bisu. Danke schoen.

L. H.

Šentjur Prostor

THE REPTILES, MARVIN, HIC ET NUNC

Kaj je prignalo v Plac zavidljivo količino rokerjev, ki jih zlepa ne vidiš na takšnih shodih? Verjeti je, da gredo zasluge nosilcu večera, skupini iz Vrhnik **HIC ET NUNC** (Tukaj in zdaj), ki se jih drži sloves, da med redkimi našimi skupinami uspešno nastopajo po vsej Evropi in ZDA. Legendarni glasbeni kritik Bob Beatle je njihov koncert v St. Luisu (1998) uvrstil na tretje mesto, med 500-timi, ki jih je poslušal tisto leto. Seveda bo držalo, da rotirajo med rokom, bluesom in pankom, vendar izzvenijo dovolj domače, da nasitijo tudi tiste, ki so se nadejali maličenju njihove kitarske naveze (Fender JAGUAR 66). Duša koncerta kakopak pulzira v mojstrsko interpretiranih pesmih z njihovih albumov: Hic Et Nunc, Lava, Howling monkeys, Manitu. Fantje so klasika. Razlog več, da začnemo verjeti, da koncert kriči po izstopanju, kakor tudi ni dvoma, da je bila to daleč najboljša rock godba v naši fari. Pokleknejo lahko tudi na tla. Ostale stvaritve tega večera so podmazali: The Reptiles (Dobje) in Marvin (Laško). Med uvodnim ceremonijalom dobovska posadka z dekliskim glasom iz ospredja večje zabeli spodobno polno »dvorano«, ki jo v nadaljevanju drotarji vroče krvi Marvin spolirajo do visokega sijaja. Thanks.

Naša Maja Slatinšek na EMI

7 točk (4203 glasovi) publike, 2 točki strokovne žirije

Ko padejo maske...

Náš vladajoči razred je namreč v zadnjih mesecih odvrzel vse maske. Nori karneval neskončnih strankarskih manipulacij z nami je dokončno razkril infantilno agresivnost opozicije, ki premore intelektualne sposobnosti bika, dirjajočega v rdeči zid in naveličano impotenco koalicije, ki je že zdavnaj pozabila, čemu naj bi služila.

Od vseh raznovrstnih praznikov se mi že krepko meša. Ali ni bilo nekoč dosti bolj preprosto? V prejšnji državi smo imeli nekaj državnih praznikov in takrat se je ravnalo po čisto ustaljenih procedurah. Nobenih pretiranih počrtij – razen na sindikalnih zakuskah, rdeči nageljni in kos torte za pionirje. Ostale praznike smo praznovali malce bolj potih, ker se partija ni pretirano navduševala nad Cerkvijo. In tako so se vsi prazniki lepo porazdelili skozi vse leto, vmesna obdobja so bila ravno toliko dolga, da smo se jih vnaprej lahko veselili. Zdaj pa nas hoče lastno življenje prehiteti. Čas se poigrava z nami. Prazniki so bili namreč namenjeni ravno obhajanju točno določenih trenutkov v letu. Priprava nanje je pomenila preskok v nek sveti, nedotakljivi čas, ki se je ravnal po svojih pravilih in opravil s preteklimi obdobji zategovanja pasu ali pa obilja. Vse skupaj je zaznamoval tisti čisto posebni občutek, ki ga je moja generacija že polagoma izgubljala, današnje ga ne poznajo več. Govorim o nepopisnih občutkih prazničnosti, nekakšne svečanosti, prežete z vonjem po čisto posebnih jedeh, ki so prišle na mizo le enkrat na leto, o rutini, ki si jo je babica zavezala na glavo samo takrat, in o posebnem lesku v očeh. Ampak to spada že kar globoko v tisti »nekoč«. Za nekatere so po drugi strani bile vrhunec bombastične štafete, parade prejšnjega režima, ko sta se mladost in voditelj slavila na poseben način – kolektiv je stopil posameznike v eno samo nepregledno maso. Za vsakogar torej nekaj in ne preveč.

Danes je zgodba drugačna. Ne vem za vas, ampak meni več enostavno ne uspeva slediti. Če smo januarja še malce počivali in si ogledovali minuse v bančnih izpiskih, nas je februar zopet izstrelil v potrošniško mrzlico. V histerijo rdečih srčkov, vrtic, izropanih cvetličar in čokoladnih bombonov. Sledi pust, nato marec, mesec materinskih dnevo in dnevo žena. Prvi april, velika noč, prvi maj, petindvajseti junij, julijska pavza, petnajsti avgust, pa spet dnevi reformacij, mrtvih, martinovanje, uvožena noč čarovnic, veseli december... Pustite mi dihati, prosim lepo! V vsej tej kaotični mešanici nam je uspelo izgubiti vsakršno simboliko kateregakoli od praznikov.

No, pust smo zmeraj praznovali. Umor zime in klicanje pomladi, prošnje materi rodovitnosti, naj nam milostno nakloni nekaj toplote in težko pričakovano setev. Ne, tega več ni. Le grozljivi kurenti nas še opozarjajo na nekdanjo veličastna poganska praznovanja. Mularija verjetno misli, da gre za praznik dneva, ko se je kakšen orjaški krof spustil iz vesolja na zemljo. Tako ali tako pa so že popolnoma zamešali maskarado z ameriško hit uspešnico noči čarovnic. Kostumi so malodane identični. Kar pravzaprav sploh ni več pomembno v časih, ko za tritisočvesto devetdeset dolarjev lahko spremenite svoje mulčke v princeske. Pocen, ugodno, v vsaki štacuni. Moja teta je nekoč že kakšen mesec pred maskarado spravljala skupaj koščke blaga, ki so se pod njenimi spretnimi rokami spreminjali v čudovite oblike – metuljeva prosojna krilca, zajčkova puhasta ušesa... No, pa se mi je zdelo, da sem še premlada za nostalgijo. Ampak bistvo vsekakor leži nekje drugje.

Ali se morda motim, ali gre pri vsej praznični preobilici za prikrivanje dejanskega stanja popolne čustvene izpraznjenosti in izčrpanosti? Ali ne gre zgolj za navidezno krpanje propadlih medčloveških odnosov s kosi kiča, ki premorejo le izraz otopenosti, nezainteresiranosti in so najlepši prikaz pomanjkanja domišljije? Upam, da se motim, vendar mi je ob pogledu na izložbe in sive obraze jasno, da se ne. Pa saj nismo edini, pa še izgovor imamo dober. Naš vladajoči razred je namreč v zadnjih mesecih odvrzel vse maske. Nori karneval neskončnih strankarskih manipulacij z nami je dokončno razkril infantilno agresivnost opozicije, ki premore intelektualne sposobnosti bika, dirjajočega v rdeči zid in naveličano impotenco koalicije, ki je že zdavnaj pozabila, čemu naj bi služila. Ironija je popolna, ko pomislimo, da se vse to dogaja pod lažno krinko nekakšne demokratične zrelosti, ki naj bi jo kronali z vstopom v EU.

Dragi moji, parada norosti je torej čisto razumljiva. Pa čeprav zavita v pojem tistega, čemur so nekoč rekli pust. Karnevali se bodo odvijali v najboljšem možnem času. In preko navidezno neobčutljivih mask vsakdanjih vlog, ki jih igramo, bomo tudi mi navlekli še pustne. Veselo praznovanje, moji klovni, če se danes še smejete, boste kmalu jokali.

Polonca Mastnak

Dobri časi, slabi časi

V soboto zrem v zvezdno nebo, vrhovi gora so obsijani od lune, diham svež zrak in padam v vse to kot črke v svojo besedo. Potem pride nedelja in se raztreščim, ker je blodeča razpršenost nujna, da bi bila prilagoditev na nove razmere sploh možna, in sem za trenutek izgubljena.

On pa kar piše in piše, njegov obraz je resen, to, kar počne, je gotovo zelo pomembno in pametno. Potem se za trenutek ustavi in trklja s prsti po mizi. Jaz pogledam skozi okno, da bi morda tam zunaj nekaj spodbudilo moje misli. Počutim se prazno in prav nobenega svojega mnenja se ne morem domisliti. Lahko bi rekla, da sem brezvoljna, morda celo depresivna, in zagotovo ne na svojem najljubšem mestu.

Zato – poskus spremembe vetra, pa vseeno iskreno! Včeraj popoldne sem prišla iz enotedenskega smučanja v prelepih Dolomiti, naravnost v objem svojega ljubega, ki sem ga danes zjutraj potem morala zapustiti in se vrniti domov. Zaradi tako imenovanih obveznosti. K vragu z njimi, ker se počutim zelo blizu pekla, in jezi me ta ponavljajoči se vzorec – da namreč lepim trenutkom in doživetjem nujno sledijo trdi padci na tla, na »realna tla«, kjer vsi problemi in problemčki zvesto čakajo, da se spet spotakneš obnje, ko se bogvekomu (morda Bogu) zazdi, da zdaj pa je čas za plačilo, ker na tem svetu res ni dovolj lepote in ljubezni, da bi jo delili zastoj. Torej plačaj! Kot plača narkoman, ko učinki droge popustijo, kot plača egotriper, ko se pomotoma zasluti golega, kot plača lačen za svoj slastni zrezek. Toda občutja, kot je živeti in loviti življenje, in vedeti, kaj je kaj?

Na primer postžurerska zatemnitev. Najprej nam je dolgčas, potem se odpravimo na žur, takšen poseben – na primer, da je vse zastoj, in da je poleg pijače na razpolago še vseh vrst, barv in okusov narezek! Glasba je dobra, kadar ni, to ni več pomembno, zaradi seštevavanja učinkov vsega skupaj. Skratka, smo na višku omame in prosto lebdimo po prostoru, ljudje, ki jih srečujemo, so lepi in topli (vsaj zdijo se takšni), nasmeh oziroma občutek nasmeha postane kot del telesa, neizpodbiten in pritrjen. Sanjsko. Plešemo kot nori, na druge učinkujemo očitno dobro, in ob tem še sami nase... Potem, enkrat zjutraj pač, pademo v svojo posteljo, in čim bolj se soba vrti okrog nas, tem slabše bo prebujenje. Pa ne gre samo za mačka, se pravi za glavobol ali želodčne težave. Cel sistem tistega, kar ponoči v takšnem primeru pojmem za lepo, se mi pred očmi izjalovi v nekaj, kar spominja na narkomansko zaslepljenost, na nujno po nezavednem vedenju, po olupševanju vsega – ljudi, vezi med njimi, tal in sten prostora, ki so zjutraj gotovo pokrite z vsem možnim sranjem. Zjutraj so vse moje neuresničene želje še vedno na svojem mestu, le da se počutim precej bolj bedno kot večer pred tem, ko sem se pustila zapeljati iluziji, ki je zdaj videti grša od praznega zapuščenega že zdavnaj zaprtega lokala. Nekaj smo si davno tega zaigrali, naša mimika je preseгла vso nepotrebno besedičenje, glasba, ki smo z njo preglasili svoje misli, nam je še dolgo vsa pajčevinasta utripala v ušesih. Ker je ta noč zgolj predstava, zelo zelo stara povrhu vsega. In čisto razumljivo je, da je najlažje vse skupaj prav kmalu ponoviti. Se pravi čimprej vzeti novo dozo, pa naj bo, kar mora. Za vsak slučaj, ker namreč ni dokazov, da je črno resničneje od belega. In zakaj sta si tako različna – noč in dan?

Na videz nepovezano nihanje iz nečesa v nasprotno in nazaj. Kot bi bilo eno resnično in drugo ne, kot bi ne bilo vse skupaj iz istih ur nekega istega časa, kjer smo (obstajamo) eni in isti (sebi enaki). V soboto zrem v zvezdno nebo, vrhovi gora so obsijani od lune, diham svež zrak in padam v vse to kot črke v svojo besedo. Potem pride nedelja in se raztreščim, ker je blodeča razpršenost nujna, da bi bila prilagoditev na nove razmere sploh možna, in sem za trenutek izgubljena. Rutina, ki čaka name z jutrišnjim ponedeljkom, me že vabi, grda je takole od zunaj, pa se ji malce upiram zato, in vendar se vse skupaj že spet sestavlja, in gotovo bodo oblaki po poti v Maribor spet čudežno lepi. Kakšni vse sladki bodo sledili grenkim trenutkom in obratno, me več ne zanima, ko so črke že ena beseda.

In zaključek: Tako pač je, vsakemu vdihu sledi izdih.

Eva Kovač

Trg Šentjur in okolico so prizadeli tudi turški vpadi. Leta 1473 so Turki na povratku s Koroške plenili po Štajerski. Pri Slovenj Gradcu so se razdelili v dve topli, ena je šla skozi Vitanje in Konjice, druga pa po Savinski dolini. Obe tolpi, ki sta vodili s seboj okrog 8000 ujetnikov sta se pri Šentjurju združili na nedeljo 20. oktobra 1473. Ob tej priliki so oplenili in uničili vso okolico. Po odhodu Turkov sta izbruhnili kuga in lakota.

Trileta kasneje, leta 1478 je preko Planine privajala v Šentjur četa Turkov (2000 mož), oropala trg in okolico, požigala, nato pa oddrvela proti Šmarju. Leta 1493 in 1494 so Turki zopet divjali po Šentjurju.

Kmečki punti

Težak gmotni položaj je silil tudi šentjurske kmete k uporom. Sicer ni znano v kolikšni meri so šentjurski kmetje sodelovali v velikih kmečkih uporih leta 1515 in 1573, toda ta uporniški val je šel ravno preko tega ozemlja. Leta 1635 je med šentjurskimi kmeti ponovno zavrelo. Povod za upor je dal s svojim surovim postopanjem grof Marko Shotembach, posetsnik gradov Ojstrice in Anderburg. Ko so se šentjurski kmetje spuntali, jih je župnik Magerl hotel pomiriti z nedeljsko pridigo: »Dajte cesarju, kar je cesarjevega.« razjarjeni kmetje so počakali župnika pred cerkvijo, mu naložili težko bruno na hrbet in ga gnali na Botričnico, kjer so ga ubili.

Prva šola

V Šentjurju so prvo šolo ustanovili leta 1769. Pouk je bil najprej v nadstropju sodnijske hiše, leta 1818 pa so postavili enonadstropno šolsko poslopje, kjer je bila od leta 1892 naprej deklipška šola. 6. decembra 1909 so odprli novo moderno šolsko poslopje (današnja OŠ F.M.). To je tudi bil čas lpavcev, o katerih pa na tem mestu ne bomo pisali.

Prebivalstvo

Prva znana številka o prebivalstvu Šentjurja je iz leta 1869, ko je bilo v trgu 368 prebivalcev. V naslednjem obdobju do leta 1880 je število prebivalcev hitro naraščalo, potem pa je prišla stagnacija oziroma izseljevanje. Leta 1900 je Šentjur imel 18% manj prebivalcev kot 20 let prej. Po letu 1900 je začelo število prebivalcev hitro rasti in na začetku druge svetovne vojne je trg imel okrog 700 prebivalcev.

(se nadaljuje)

Povzeto po M.Žagarju

OBČINA ŠENTJUR
ŽUPAN

Mestni trg 10, 3230 Šentjur

Na podlagi 28. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03) Občina Šentjur sklicuje

PROSTORSKO KONFERENCO

priprave sprememb zazidalnega načrta industrijske cone Šentjur,
ki bo 4. marca 2004 ob 16. uri, v sejni sobi Občine Šentjur (velika dvorana - pritličje), Mestni trg 10, Šentjur.

Na prostorski konferenci bo predstavljen osnutek programa priprave spremembe zazidalnega načrta industrijske cone Šentjur, nadaljevanju besedila lokacijski načrt industrijske cone Šentjur. Udeleženci prostorske konference, ki predložijo dokazilo, da zastopajo organ, organizacijo, društvo ali drugo pravno osebo, lahko na prostorski konferenci podajo svoja priporočila in usmeritve v zvezi s pripravo lokacijskega načrta industrijske cone Šentjur v pisni obliki ali ustno na zapisnik.

Osnutek programa priprave lokacijskega načrta je na vpogled v prostorih Občine Šentjur v času uradnih ur.

Vljudno vabljeni,

župan, Štefan Tisel

HOROSKOP

Ribi, 19. 2. – 20. 3.

Če ne boste pozorni, boste ta mesec zamudili nekaj velikih priložnosti. Energija od zunaj vas bo zmedla ravno dovolj, da se zazrete globoko v svojo preteklost. Rešitev vas čaka s prikritimi znamenji. Če v vaši bližini izgubljajo potrpljenje, poskrbite da izveste, zakaj. Ugodni dnevi bodo med 15. in 25. Mnogim boste ponudili odgovore na vprašanja, za kar vas bodo zelo cenili.

Oven, 21. 3. – 19. 4.

Odkrili boste, da morda niste tako zreli, kot ste mislili. Pripravite se na pristanek na trdih tleh. Morali se boste več posvetiti le sebi. Prvi pomladni dnevi bodo tudi vam prinesli zadovoljstvo, izkoristite vaše potenciale. Spomnili se boste, da ste tu že bili in da ste lahko spet.

Bik, 20. 4. – 20. 5.

Na začetku meseca boste natančno vedeli, kaj hočete. Ne obremenjujte se s tem, da bi takoj morali opraviti vse naloge. Sredi meseca bo zelo pomembno, da ste popolnoma iskreni, čeprav se težko odprete novim znanstvom. Pogovorite se z najbližjimi, vendar po nepotrebnem ne izzivajte drame. Konec meseca boste želi sadove trdega dela.

Dvojčka, 21. 5. – 21. 6.

Kdo pravi, da morate takoj končati, kar ste se namenili? Mnogi bi se vam radi pridružili. Čeprav ste družabni, boste težko našli sorodno dušo za klepet. Po 20. z najbližjimi ne diskutirajte o občutljivih temah, prav tako malo obrzdajte vaš arzenal hudomušnih komentarjev. Pomembna odločitev bo vplivala na vaše obnašanje.

Rak, 22. 6. – 22. 7.

Prvi teden boste dobesedno na vrhu sveta, vendar ne pozabite, da je realnost le realnost. Od tega bo močno odvisen nadaljnji potek dogodkov. Moči črpajte le od iskrenih prijateljev, čeprav boste morda tudi neprijetno presenečeni. Ne poskušajte biti preveč prijazni brez prave potrebe.

Lev, 23. 7. – 22. 8.

Na začetku meseca bodo zvezde vaše zaščitnice. Privoščite si! Zaradi vsega bo sredi meseca dobrodošla pomiritev. Upoštevajte mnenje drugih. Postrezite si z možgani, ne dušo. Skušnjava vas lahko zavede na krivo pot. Konec meseca bo zopet vaš.

Devica, 23. 8. – 22. 9.

Vlagali boste veliko truda, vendar ne nujno uspešno. Če boste vztrajni, bo tudi na vašem obrazu zasijal nasmešek. Ne ženite si k srcu, če se boste oddaljili od koga, ki vam je pri srcu, saj je to le začasno. Zdelo se vam bo, da je okrog vas vse kaotično. Pred vami je torej eden bolj pestrih mesecev.

Tehtnica, 23. 9. – 22. 10.

Kljub sunkovitemu začetku boste do sredine meseca zvozili uspešno. Izkoristite to obdobje za obnovno nekaterih znanj. Od tega, kako boste doživljali zgrešeno priložnost, bo odvisno vaše nadaljnje počutje. S prijatelji se pogovorite o nekaterih dvomih, ki vas obhajajo. Kljub rahlemu zastanku bo konec marca za vas pravzaprav nov začetek.

Škorpion, 23. 10. – 21. 11.

Intuicija vas bo vodila do pomembne ugotovitve. Pomembno odkritje se bo razkrilo šele, ko boste popolnoma prepričani o njem. Doživeli boste tudi izgubo ali laži, vendar boste deležni tudi ustreznega povračila. Svojo dobro karmo hranite za drugo polovico meseca, saj jo boste morali uporabiti za nekoga, ki vas nima najraje. Morda boste morali tudi kaj žrtvovati.

Strelec, 22. 11. – 21. 12.

Bodite pozorni na zdravje, čeprav boste mislili, da je najhujše že za vami. Morda boste presenečeni, da ne boste ravno uspešni, kljub trudu. Po enakonočju se vam bodo vremena zjasnila. Ne pritožujte se nad takimi imenovanimi nevšečnostmi, ki niso nič drugega kot izgubljeni privilegiji.

Kozorog, 22. 12. – 19. 1.

Prve dni vas bodo obhajali dvomi. Novi zavezniki se ne bodo pokazali za preveč zanesljive. Privoščite si biti prijazni še naprej, saj se vam bo povrnilo. Okrog 15. se vam bodo izpolnila neka pričakovanja, ki ste jih čakali dlje časa. Poskusite nekaj drugačnega, doživeli boste nove izkušnje.

Vodnar, 20. 1. – 18. 2.

Čeprav je bil prejšnji mesec morda spektakularen, se morate nekoliko obrzdati. Majhna usluga vaši okolici vam ne bo škodila. Bodite pripravljeni na vzpone in padce. Če ne bo nikogar ob vas, se s problemom ne bojte soočiti sami. Nekateri si bodo privoščili preveč. Ne prepustite se provokacijam.

Testados – po dunajsko

V novembru sem prebrala v časopisu vabilo turistične agencije za ogled predbožičnega Dunaja. Zdelo se mi je, da bi lahko bil to prijeten izlet. Odločila sem se zanj in povabila še svoja dva vnuka. Iz Celja smo se odpeljali zgodaj zjutraj s polnim nahrbtnikom sendvičev, saj pravijo, da če greš na Dunaj, pusti trebuh zunaj. Mi smo se raje odločili za sendviče. Z Dunajem sem vedno povezovala sahar torto. Ko bom šla na Dunaj, bom šla obvezno v slaščičarno Sahar na to torto in kavo. Pa mi ni uspelo, ker bi morali čakati, da bi bilo v slaščičarni kaj prostih mest. Problem smo rešili tako: kupili smo celo torto in jo v Šentjurju pojedli skupaj z drugimi družinskimi člani. Ocena: torta je bila vredna svojega denarja.

Dunaj smo si ogledali le površno, kolikor si ga pač lahko v nekaj urah. Končali smo na zabaviščnem prostoru pred mestno hišo. Vzdušje je bilo res praznično: prijetna glasba, veliko lučk, veliko »štantov«. Včasih je bilo tako v Celju, le da tu ni bilo skoraj nič kiča in raznega »klumpa«, prodajali so res domiselne in dopadljive spominke in razna darila. Je pa dišalo po kuhanem vinu! Opazili smo še nekaj: vsi so nekaj jedli in to res vsi: mladi, malo manj mladi, mladina v kavbojkah in bundah, starejše gospe v krznu. Zdelo se nam je, da mora to biti res dobro. Zato smo se odločili, da še mi poizkusimo »to«. Kaj bi le bilo »to«? Gostinci so imeli pripravljene kot krožnik velike plošče iz testa, naložene eno vrh druge kot palačinke. To so vrgli v fritezo za minuto morda dve in že smo lahko jedli. Toda kaj je to? Še najbolj je spominjalo na mlince.

Doma sem prelistala vse kuharske knjige, tudi kuharsko enciklopedijo – nič. Nazadnje sem našla nekaj, kar se mi je zdelo še najbolj podobno »temu«. V Mehiki mlince spečejo, pravijo jim pa tostados. Pripravila sem testo za mlince. 30 dag moke, 1 žlico olja, dve jajci in po potrebi malo vode sem zgnetla v testo, malo mehkejšo kot za rezance. Testo sem razvaljala v manjše okrogle plošče in jih ocvrla. Bilo je precej podobno »tistemu« na Dunaju.

Kdaj to ponudiš? Če ponudiš gostom le nekaj malega, pripravljenega na hitro. Poleg lahko ponudiš na kocke narezan sir. In pijača? Izgleda, da pozimi kuhano vino, poleti pa verjetno hladno pivo.

C.H.

Epidemijo ptičje gripe, epidemijo HPAI, povzročata dva podtipa virusa influence A, ki med pticami povzročata zelo različna obolenja, od neznatnih bolezenskih znakov, do obolenj z visoko smrtnostjo. Rezervoar virusa so običajno ptice

selivke, še posebej divje race, katerim ta virus ne povzroča posebnih težav. Med domačo perutnino obolenje lahko zahteva velike izgube. Za ta virus so dovzetni tudi prašiči in konji, pri čemer imajo prašiči posebno vlogo, saj so dovzetni tudi za humane viruse influence, in če pride v prašičih do srečanja teh dveh vrst virusa, lahko pride med njima do izmenjave genskega materiala in HPAI lahko postane kužen za človeka. Po dosedanjih izkušnjah se noben tovrsten virus ne prenaša s človeka na človeka, temveč le z obolele živali na ljudi, če živijo v tesnem stiku. To se tudi dogaja na Kitajskem, v Hon Kongu in Vietnamu,

kjer je smrtnost za ptičjo gripo obolelih ljudi zelo visoka, v nekaterih primerih celo 70-odstotna. Visoko patogena ptičja influenza, ki se je pojavila na Nizozemskem, pa nasprotno pri ljudeh ni povzročila hujših posledic.

Ptičja gripa nas tu doma trenutno torej neposredno še ne ogroža, če pa boste slučajno potovali v ogrožene dežele, se izogibajte slehernemu stiku s pticami in zlasti še slabo termično obdelanemu perutninskemu mesu in jajcem.

Goran Šiljeg, dr. med.

Modni kotiček

Razprodaje

Razprodaje so zaključene in na policah številnih trgovin je že opaziti nove modele oblačil za pomlad, ki prihaja. In kaj napoveduje moda? Trenutno je modno »cheap&chic«, za malo denarja čedno in vroče. Bolj ko razglabljam, da postajajo kupci ozaveščeni in se nočejo sprijazniti s povprečnostjo, bolj to ni res. Danes lahko povprečno zahtevna ženska za dokaj majhen denar najde sebi primerna oblačila pri marsikateri mladostni blagovni znamki, kajti pretežen del ponudbe je namreč sestavljen iz zelo poceni ponudnikov, ki hitro posnemajo modne zapovedi visokih kreatorjev mode. Kopiranje pa se grede tako netaktno, da ko vidiš enega, vidiš praktično vse. Posamezni kosi so kljub različnim všivnim etiketam enaki. Zakaj? Nobena skrivnost ni več, da isti dobavitelj iz dalnjega vzhoda dela za več blagovnih znamk in tako poteka med trgovci le tekmovalstvo, kdo lahko na etiketo napiše nižjo ceno. Zakon naj bi varoval kupce pred

zavajajočimi akcijami, popusti in znižanji, pravijo tržni inšpektorji, ki pa pozabljajo, da zna kupec sam zelo dobro preценiti, kaj se izplača in kaj ne. Mnogi trgovci so že v decembru znižali cene, toda kupci se niso odzvali, kakor bi pričakovali. Naši zahodni in severni sosede so nas tudi letos prehiteli s razprodajami in tako smo se množično odpravljali po nakupih tja. Kupec zna zelo dobro oceniti, kaj se mu izplača.

In če povzamem: vsem izumrlim vrstam se obetata kmalu pridružiti še dve – domači tekstilci in trgovci.

Trgovina
Laura

Vanja Bertossi
Leona Dobrotinška 5

Podjetniški kotiček

Dohodnina

Zopet je pred nami »najljubši« čas, ki vedno pride zagotovo: oddajanje napovedi za odmero dohodnine. Davčna uprava RS nam je v informacijo ponudila izračun lestvice za odmero dohodnine in zneske davčnih olajšav. Povprečna

bruto plača za leto 2003 je 3.038.400 SIT, tako da je:

1. splošna olajšava (11% povprečne bruto plače) 334.224 SIT
2. študentom in dijakom, ki so med letom delali na napotnice se prizna olajšava 1.215.360 SIT, invalidom s 100% telesno okvaro v višini 3.038.400 SIT
3. za otroke in vsakega drugega vzdrževanega družinskega člana se prizna olajšava v višini

10% povprečne plače, s tem da se za vsakega nadaljnega otroka olajšava poveča še za 5%.

4. Starši bodo lahko za enega otroka (ali vzdrževanega člana družine) koristili 303.840 SIT, za dva otroke 759.600 SIT, za tri 1.367.280 SIT, za štiri 2.126.680 SIT, za pet otrok pa v višini 100% povprečne bruto plače, to je 3.038.400 SIT.

Novo je letos to, da bomo lahko prvič oddajali napoved za odmero dohodnine preko spleta na strani <http://edavki.durs.si> od 1. marca dalje. Pridobiti je treba digitalno potrdilo za oddajo napovedi, ki si ga lahko prav tako prenesete iz spleta <http://www.sigen-ca.si>, ta postopek je brezplačen in traja do šest dni.

Klara Koželj

Šentjurčanom se jasniyo vremena

Alpos Kemoplast je še v igri za obstanek. To je najpomembnejše sporočilo iz dvorane Hruševac. Pod vodstvom trenerja Matjaža Tovornika so Šentjurčani dvakrat zmagali na domačem terenu, prvič v letošnji sezoni pa so slavili tudi na gostovanju v Kopru. Na lestvici so po 21. krogu na sedmem mestu, kar pomeni trenutni obstanek. Toda Šentjurčane čaka do konca zelo težek razpored, poleg tega pa imajo z večino neposrednih tekmecev tudi najslabše medsebojno razmerje. Se bodo do začetka aprila, ko se konča liga, šentjurskim košarkarjem dokončno zjasnila vremena? Bodo obstali v slovenski košarkarski eliti?

Matjažu Tovorniku je nedvomno uspelo prebuditi šentjursko ekipo, saj je ta dokaj zanesljivo zmagala na obeh domačih tekmah s Triglavom in Polzelo, prvič pa so bili uspešni tudi na gostovanju. Prvi del tekmovanja so zaradi pravil Fibe, ki dajejo prednost medsebojnemu razmerju tekem pred razliko v koših, zaključili na zadnjem mestu lestvice. To je pomenilo nekoliko težji razpored, saj so morali takoj v goste izvrstnemu Heliosu, minulo soboto pa še k Elektri v Šoštanj. Novi šentjurski trener je uvedel nekaj zanimivih novosti. Predvsem bode v oči to, da igra z zelo majhnim številom košarkarjev. Ob zmagah s Triglavom in Polzelo v Hruševcu je

v igro poslal, če odštejemo nekaj simboličnih zadnjih minut še dveh košarkarjev, praktično samo šest igralcev. Toda ti so uspeli vse do konca tekem stopnjevati ritem in so si odločilno prednost priigrali v tretji četrtini, ko so prej Šentjurčani navadno zmeraj izgubljali. Tovornik je napravil odlično taktično potezo na začetku tekme s Polzelo, ko je za pokrivanje gostujočega organizatorja igre zadolžil visokega Hajrića, kar je zmedlo Savinčane. Omenimo, da so se na derbiju s Savinjskimi Hopsi v večjem številu v Hruševcu znova vrnili gledalci, katerih pomoč bo zagotovo pomembna v boju za obstanek. Minuli vikend Šentjurčanom v Šoštanju ni uspelo presenetiti letos odlične Elektre. Sicer so odlično začeli in prvo četrtino dobili za šest točk, ob polčasu pa prednost povišali na sedem. Toda tokrat je bil usoden tretji del igre. Šoštanjčani so zaigrali odlično in dovolili Alposu Kemoplastu doseči le 11 točk, sami pa

so jih dali 24. V zadnjem delu igre ni bilo več možnosti za preobrat in tekma se je končala s 84 : 73 za Elektro.

Šentjurčanom so na srečo šli na roko drugi rezultati, saj je od neposrednih tekmecev slavila le Polzela. Zdaj imajo v boju za obstanek kar štiri ekipe enako število točk, tako da se obeta zares napet zaključek prvenstva. Šentjurčani bodo poleg vseh treh domačih zmag za zanesljiv obstanek v družbi najboljših najbrž morali zmagati tudi na kakšnem izmed gostovanj. Kakor kaže zaenkrat, bodo iz lige zaradi slabega izkupička slovenskih klubov v Jadranski ligi izpadli dve ekipi. Upanje, da bo aprilsko košarkarsko vreme jasno ravno za Šentjurčane torej obstaja.

L. H.

KK Šentjur

alpos KEMO PLAST

www.kksentjur.net

Razpored:

Domače tekme do konca sezone:

22. krog, sobota 28. februarja 2004 ob 19. uri

ALPOS KEMOPLAST - TRIGLAV

24. krog 13. marca 2004 ob 19. uri

ALPOS KEMOPLAST - ZAGORJE

26. krog 3. april 2004 ob 19. uri

ALPOS KEMOPLAST - PIVKA

Statistika:

Najboljši šentjurski strelci:

1. Hajrić 18,9, 2. Trifunović 17,2, 3. Livajić 10,6, 4. Petrović 10,2

Najboljši šentjurski skakalci:

1. Hajrić 9,4, 2. Livajić 5,9, 3. Trifunović 5,5

Mlažše selekcije KK Šentjur

Mladinci prvič izgubili

Mladinci KK Šentjur so po uspešnem krstu doma, naposled morali priznati premoč Celjanov. Kadeti obeh vrst pa so nanizali več zaporednih porazov.

Mladinci

Konec januarja so mladinci gostili ekipo Celjskih vitezov, ki so že v uvodnih minutah pokazali, da se ne mislijo predati in vse izgubljene žoge kaznovali s hitrimi protinapadi. Dve minuti pred koncem so naši fantje v žaru borbe zgrešili še 7 prostih metov, vendar vitezom ni uspelo izenačiti rezultata. Končni izid je bil 88 : 81, najboljši strellec pa Pero Gatarić (22 točk).

Tekma s Preboldom je bila odločena že na samem začetku. Ekipa je tokrat igrala brez kapetana Milana Sebiča, ki je zaradi kazni sedel na klopi in spodbujal svoje soigralce. Med drugim si je med iskanjem pravice tehnično napako prislužil tudi trener Mihevc, kar pa ni pomagalo preprečiti poraza gostov.

Na povratni tekmi s Vitezi so prednjačili Celjani. Odlično pripravljeni varovanci ex-člana šentjurskih košarkarjev Kahvedžića so tokrat vrnili milo za drago in zaklenili svoj koš. V zadnji četrtini si je gleženj poškodoval še Sandi Čebular, kar je dokončno potrdilo zmago gostov za 11 točk. Kljub edinemu porazu mladinci vseeno ostajajo na vrhu II. SKL.

Kadeti

Kadeti B so morali že drugič priznati premoč Radenske, ki jih je visoko ugnala na domačem terenu. Fantje se nikakor niso mogli razigrati, saj se je poznala odsotnost nekaterih ključnih igralcev. Vseeno pa so v zadnji četrtini za malenkost znižali rezultat.

Nazadnje so kadeti doma gostili Korošce. V zadnji četrtini so se domačini uspeli približati na 56 : 58, a so Dravograjčani stisnili v obrambi in obranili prednost do konca. Najboljši šentjurski strellec tekme je bil Luka Lapornik (28).

Kadeti A so tokrat gostili Lastovko iz Domžal. Do tretje četrtine so Šentjurčani držali prednost šestih košev, vse dokler se ni poškodoval mladi Peter Strašek. Takoj za njim sta klop grela še Nejc Pusser in Dani Drlić, tako da so gostje izkoristili šentjursko nemoč in v zadnjih dveh minutah zvišali rezultat.

BM

Šahovski telegram

Mlada Saša Drame državna prvakinja

Mladi šentjurski šahisti so v februarju dosegli nekaj odličnih rezultatov. Saša Drame je postala državna prvakinja v pospešenem šahu in se skupaj s Simonom Bankom odlično odrezala na osnovnošolskem prvenstvu v Kranju. Saša Drame in Klemen Četina se te dni borita na DP v Celju, Gal Rojc pa se je z DP mlajših kategorij vrnil kot sedemnajsti.

V konkurenci deklic do 12 let imamo po dolgem času zopet državno prvakinja v pospešenem tempu. To je postala Saša Drame, ki je bila pred dvema letoma že udeleženka evropskega prvenstva v Španiji. Saša je tokrat zanesljivo zmagala in brez poraza zbrala 7,5 točke (oddala je vsega skupaj tri remije) in se tako uvrstila v finale, ki bo konec februarja potekal v Celjskem domu. V Celju se poteguje za nastop na svetovnem (Grčija) ali evropskem prvenstvu (Turčija). Tja vodijo samo prva tri mesta, kar pa je Saša zagotovo sposobna doseči.

V finalu nastopa prvih deset igralk iz vsake starostne skupine iz DP v pospešenem šahu. Na prvenstvu v Celju bo nastopal tudi Klemen Četina, ki je v članski ligi lani osvojil naslov mojstrskega kandidata (MK).

V Kranju je bilo osnovnošolsko prvenstvo, na katerem sta sodelovala Simon Banko in Saša Drame. Saša je zasedla odlično 5. mesto v starostni skupini do 15 let, čeprav šteje le 12 let. Kot regijska prvakinja se je raje odločila za močnejši A turnir kot pa B turnir. Simon Banko je zasedel na B turnirju 14. mesto, kar je pričakovan rezultat.

Od 6. do 8. februarja 2004 je potekalo državno prvenstvo v starostni kategoriji 10-14 let, ločeno za kategoriji fantov in deklet. Iz ŠD Šentjur je nastopal Gal Rojc, ki je med 400 udeleženci zasedel 17. mesto. »Po moji oceni je odigral turnir odlično, saj še nima dovolj tekmovalnih izkušenj. Zbral je 5 od možnih 9 točk. S šestimi točkami bi se uvrstil med 10 najboljših in bi imel možnost nastopa v Celju na finalu,« je njegov nastop ocenil mentor mladih šentjurskih šahistov Marjan Drobne.

L. H.

Seid jo najraje zabije

Kljub temu, da šentjurski košarkarji letos ne blestijo, pa imajo v svojih vrstah enega prvih zvezdnikov slovenske lige. Seid Hajrić je 21-letni Bošnjak, ki je v Šentjurju že od lanskega avgusta, v letošnji sezoni pa je daleč najboljši skakalec lige in njen tretji strelec. Postavni Seid je v kratkem času postal ljubljeneц šentjurske publike, še posebej šentjurčank, tudi tistih, ki se na košarko ne spoznajo kaj prida. Posebej atraktivna je njegova modno obdelana desna obrv, sicer pa so ga v zadarskih časih zaradi frizure (imel je na belo pobarvane kitke) klicali »Beli Iverson«. Do novega leta je Hajrić živel pri Bohorču, zdaj pa se je preselil v Žonto, kjer smo se pogovarjali nekega dolgočasnega šentjurskega dopoldneva.

Hajrić je podobno kot legendarni Živko Misirača (v Šentjurju je igral pred tremi leti) kariero začel kot nogometni vratar, potem pa je šel po stopinjah starejšega brata Sanela. Najprej je igral v rodnem Tešanju, nato pa ga je sosed povabil v bližnjo Zenico k Čeliku. Pri šestnajstih

letih je na povabilo Bogdana Tanjevića za pol leta odšel v slavni Kinder, kjer je vadil z mlajšimi selekcijami, občasno pa treniral tudi s prvo ekipo na čelu z Danilovićem, Stojakovićem, Jarićem, Rigeđaujem in drugimi zvezdniki. Spet se je vrnil v Zenico in leta 2001 na povabilo Borisa Zrinskega prvič prišel v Slovenijo. Treniral je v Kopru, vendar zaradi spora s Čelikom ni bil registriran. Podobni zapleti so se dogajali leto dni kasneje, ko je okrepil Zadar, kjer je uspešno nastopal za drugo ekipo. V Dalmaciji se ni dobro počutil, saj je bil podvržen nacionalnim pritiskom, tako da so se s klubom kmalu razšli. Lani je igral za Chromeritz in z njim izpadel iz prve češke lige. Trener ekipe je bil bojda kar hišnik, na treningih pa so po večini igrali nogomet... Lani poleti ga je Boris Zrinski povabil na priprave v Kozje. S Šentjurčani je podpisal pogodbo 1+1. Zdaj igra najboljše v karieri in upa na obstanek v prvi ligi.

Kako gledaš na letošnjo sezono?
Z osebnega vidika sem lahko zadovoljen. Bil sem pravlčen tekem, saj sem doslej večino svoje kariere treniral in le malo igral. Zelo sem bil razočaran nad odnosom matičnega kluba iz Zenice, ki je oviral moj razvoj. Bil sem že tik pred tem, da zaključim kariero. Na srečo me je mama prepričala v nasprotno. Pred letošnjo sezono me je Boris Zrinski povabil v ekipo in mislim, da sem povrnil zaupanje. Žal nam nikakor ne uspe priti v zmagovalni ritem. Odločilen je bil začetek sezone, ko smo po nesreči izgubili nekaj tekem, pri čemer nam je padla samozavest, ki si je nismo uspeli pridobiti nazaj. Prišle so še poškodbe, krizo pa je sredi sezone zares težko premagati.

Pod vodstvom Borisa Zrinskega ste odlično trenirali, toda tega niste znali prenesti na tekme.

Boris je odličan trener in od njega sem se res veliko naučil. Je izvrsten človek, do igralcev se obnaša kot oče. Nikoli ne bo povzdignil glasu. Lahko bi rekel, da je celo predober za vodenje ekipe. Verjetno je bila njegova menjava res še edina možnost, saj je moštvo potrebovalo spremembo.

Novi trener je postal Matjaž Tovornik in z njim ste uspeli zmagati nekaj pomembnih tekem, prvič v sezoni pa ste bili uspešni tudi v gosteh.

Tovornik je uvedel disciplino. Ne zahteva lepe in fantazijske igre, temveč dobro zapiranje, skok, tek in zmage. Zaenkrat nam gre dobro. Prvič smo uspeli zmagati na gostovanju v Kopru in upam, da smo s tem prebili psihološko blokado. Doslej smo v gosteh igrali

zmeden in nervozno, menim, da bo zdaj lažje.

Tvoja kakovost je neverjeten skok, kjer si daleč najuspešnejši v celotni ligi. Kakšen odriv imaš in kje je skrivnost?

Moj odriv je meter in dva centimetra. Skok ti je prirojen in ga v največji meri ne moreš natreinirati, kljub vsemu pa imam v tem elementu igre še veliko rezerv. Sicer pa sem zelo soliden tudi iz zunanjih pozicij, v Kopru sem recimo v petih poskusih zadel štiri trojke. Res pa je, da raje igram pod koš. Najraje žoge zabijem v koš! Ni ga večjega užitka od zabijanja.

Verjameš v obstanek v prvi ligi?

To je zelo težko vprašanje. Seveda upam na najboljše. Trdo moramo delati na treningih in na tekmah dati vse od sebe, pa bomo videli. Pripravljamo se zelo dobro, se spodbujamo med sabo, na tekmah pa se ta žar zaradi pritiska popolnoma izgubi. Tukaj imamo še vedno rezerve.

Kako sicer ocenjuješ šentjursko publiko? Je življenje v Šentjurju dolgočasno?

Gledalcev je malo, a so zelo dobri. Čutim, da so me

sprejeli in me tudi pozdravljajo in ogovarjajo na ulici. Dogajanja v Šentjurju res ni kaj prida in je res kar malo dolgčas. Sicer hodim tudi v tretji letnik srednje strojne šole v Celju, kjer igram za tamkajšnjo ekipo Šolskega centra v ŠKL, tako da sem ob dopoldnevih zaposlen. Drugače pa imam veliko prijateljev, s katerimi gremo na kakšno pijačo. Je pa bilo zanimivo med EP v rokometu, ko smo tekme gledali tukaj v hotelu. Jaz sem navijal za Slovence, Dario Livajić (drugi šentjurski center, op. a.) pa za svoje Hrvate, ha, ha...

Kakšni so tvoji cilji? Sliši se, da imaš ponudbe velikih klubov?

Zdaj razmišljam samo o Šentjurju, s katerim upam, da bomo obstali v ligi. Res je, da se zame zanimajo različni klubi. Recimo španska Unicaja, Trst in slovenski klubi Olimpija, Krka in Pivovarna Laško. Bomo videli. Cilj mi je, prej kot NBA, igranje v dobrem evropskem klubu. Kot prvo pa si želim predvsem zdravja, da bom lahko brez težav pokazal vso svoje znanje.

L. H.

Osebnostna izkaznica

Ime in priimek: Seid Hajrić

Datum rojstva: 5. 6. 1983

Višina: 203 cm

Teža: 99 kg

Stan: samski

Nebesno znamenje: dvojčka

Naj hrana: vse, kar je sladko, še posebej palačinke z nutelo

Naj pijača: vroča čokolada

Naj košarkar: Predrag Danilović (Ko je bil v Bologni, mu je podajal žoge na treningu trojk. Svetoval mu je, da sta za uspeh potrebna volja in želja. Nanj je napravil največji vtis.)

Naj ekipa: Maccabi

Naj glasba: Balkan

Naj filmi: komedije

Hobi: playstation, telefoniranje

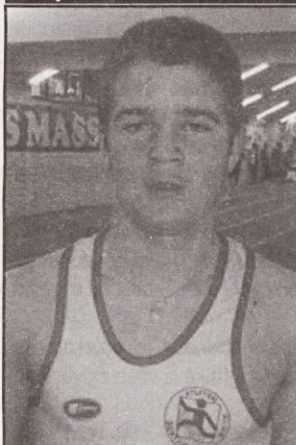
Košec in Brečko v B finalu

Atletskega dvoranskega državnega prvenstva za pionirje v Ljubljani se je udeležilo kar nekaj šentjurskih atletov. Vsi so nastopili v teku na 60 metrov. Med več kot 80 tekmovalkami je Natalija Labohar za 5 stotink zgrešila nastop v finalu. Tako je bil najuspešnejši šentjurski atlet Jernej Brečko, ki se je uvrstil v »B« finale. Velja omeniti tudi osebna rekorda Davida Skamna in Andreje Jernej. Zaradi bolezni ni

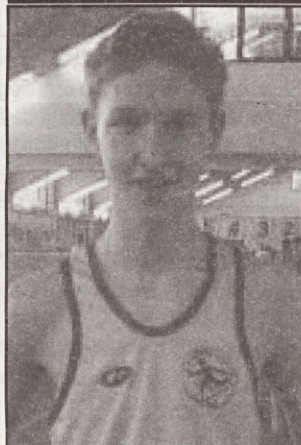
nastopil Andrej Zemljak, ki letos sodi med najhitrejšje pionirje v Sloveniji.

Prvenstva za mlajše mladince so se udeležili štirje šentjurski atleti. Najuspešnejši je bil po pričakovanjih Davor Košec, ki se je uvrstil v »B« finale in tam s časom 7:48 osvojil 3. mesto, kar je na koncu zadostovalo za 9. mesto. Za osebnim rekordom je zaostal zgolj za stotinko sekunde.

Jernej Brečko

Davor Košec

Nekdanja judoistka poveljuje šentjurskim košarkaricam

Predstavljamo kapetanko ŽKK Šentjur – Šmarje Tjaša Vraničar, ki med drugim svoje košarkarsko znanje brusi v kadetski reprezentanci Slovenije. »V 1. razredu OŠ sem se začela ukvarjati z judom, ki sem ga trenirala do 6. razreda. S prihodom na centralno OŠ v Šmarje sem se priključila košarki, ki je potekala pod mentorstvom Tatjane Kampuš. V 7. razredu sem obiskovala še atletiko, kasneje pa sem treniranje košarke nadaljevala v klubu,« nam je na začetku zaupala Tjaša.

Kako ocenjuješ nastopanje v slovenski kadetski ligi?

Letos smo celotno tekmovalje igrane z odločnostjo, da osvojimo naslov državnih prvakinj. Z našimi največjimi nasprotnicami še nismo odigrale tekem, zato zaenkrat še ne vemo prav, kje smo.

Kaj pa mladinska liga?

Osnovni namen igranja je bilo pridobivanje izkušenj in trening, da bi lažje nastopale v kadetski ligi. Sprva smo menile, da nimamo možnosti za zmage, a se je kasneje izkazalo, da znamo igrati tudi proti starejšim igalkam. Če bi se uvrstile v nadaljnje tekmovalje, bi se nam tekme zelo nakopičile. Poleg vsega bi se precej izčrpale in vprašljivo bi bilo, koliko moči bi nam ostalo za kadetski Final 4. Hkrati sem vesela, da nam je vodstvo kluba omogočilo igrati v mladinski ligi in upam, da nam bodo te izkušnje pripomogle k nadaljnjim športnim uspehom.

Kaj pričakuješ od kadetskega zaključka tekmovalja, t. i. Final 4?

Na finalu se bo treba maksimalno potruditi. Zavedamo se, da ne bo lahko priti do naslova prvakinj, vendar upam, da bomo takrat v najboljši formi in da bomo prikazale tako dobro igro, kot smo jo recimo proti mariborskim mladinkam.

Kam segajo tvoji košarkarski cilji?

Prvi in najbližji cilj mi je igrati tekme v članski ligi. Nekaj ponudb iz slovenskih klubov že imam,

vendar se še nisem odločila, kako naprej.

Bila si tudi udeleženka Dneva slovenske ženske košarke. Vtisi?

Na dnevu ženske košarke je bilo res super. Bila sem že na dveh prejšnjih, vendar na nobenem ni bilo tako dobre organizacije. Med odmori so nas zabavali navijači in plesalke, ki so pripravili pravo vzdušje. Veseli me, da je bilo povabljenih kar devet igalk iz našega kluba in upam, da smo izpolnile pričakovanja. Z izidom mladinske tekme sem zadovoljna, saj smo premagale ekipo iz zahoda.

Na zadnji kadetski tekmi ste izgubile proti Ježici, katero ste doma premagale. Kako ste prenesle prvi poraz?

Zadnjo tekmo smo izgubile po slabi, neodločni in nepremišljeni igri, ki na srečo ni bila odločilna. Po tekmi smo se igralkle med sabo pogovorile o vzrokih za slabo igro ter se odločile, da začnemo še bolj resno in zavzeto trenirati.

Bliža se tekma z Ilirijo, vašimi največjimi, če ne že edinimi, tekmicami za slovenski kadetski prestol. Kako se pripravljate na srečanje?

Tekme proti Iliriji so najtežje, saj ta ekipa igra hitro in agresivno. Igralke so uigrane in večina jih že nastopa v članski ligi. Potrebno se bo zelo

potruditi in odigrati, kot znamo. Prav vsaka od nas bo morala dati od sebe 120 %. Zaupam svojim soigralkam in vem, da se ne bodo pustile nadigrati.

Za kateri klub navijaš in kdo je tvoj vzornik?

Običajno navijam za tistega, ki mi je bližje. Če igra slovenska ekipa proti tuji, navijam za naše, če igrata na primer Olimpija in Laško navijam jasno za slednje. Vzornika nimam, občudujem pa Allena Iversona, ki kljub svoji višini nadigrava svoje nasprotnike.

Si kdaj ogledaš tekme KK Šentjur?

Včasih si jih ogledam, če ne s tribun, pa za zapisnikarsko mizo, kjer občasno pomagam.

BM

Osebnostna izkaznica

Šola: 2. letnik I. Gimnazije v Celju

Hrana: Sadje

Pijača: Zala- life, čokoladno mleko

Film: G.I. Jane

Hobiji: Ircanje, poslušanje glasbe

Najlepša tekma: Mladinska tekma proti Mariboru

Največji uspehi: dvakrat državna prvakinja v judu, državna prvakinja z OŠ Šmarje v košarki, srednješolski državni prvaki v košarki, dvakrat državna prvakinja z OŠ Šmarje v SKL, ter 2. in 3. mesto na državnem krosu Dela.

4. Dan slovenske ženske košarke

Osem Šentjurčank v Postojni

V soboto, 7. februarja, je v dvorani Srednje šole v Postojni potekal »4. Dan slovenske ženske košarke«. Svoje košarkarsko znanje je preizkusilo tudi 8 igalk ŽKK Šentjur – Šmarje.

Najprej so se pomerile igralkle, ki se potegujejo za nastop v državni reprezentanci letnik 90' in mlajše. Naše barve so v ekipi »vzhod 2« zastopale Živa Klarer, Tjaša Šalomon in Lea Jagodič. Julija Lojen pa se zaradi poškodbe tekme ni udeležila. Vsa tri dekleta so prikazala borbeno igro ter se enakovredno kosale z nasprotnicami.

Sledili sta dve tekmi selekcije 88' in 89', kjer sta v izbor prišli Tjaša Kampuš in Maša Šket. Zaigrali sta za ekipo »vzhod B« in se predvsem v obrambi ter z nekaj uspešno zaključenimi protinapadi postavile ob bok nekaterim najboljšim slovenskim košarkaricam. Za selekcijo 86' in 87' so iz našega tabora oblekle dres kapetanka Tjaša Vraničar, družbo sta ji delali še Tjaša Mlakar in Lili Leljak. Vse tri so z borbeno igro dosegale točke kot za stavo. Izjemno predstavo je pokazala Lili Leljak, ki je zadela tri trojke in uspešno zaključila še nekaj akcij.

Mlajše igralkle so se med polčasi pomerile tudi v igri »knock out«, kjer sta si zmagovalki zagotovili nastop v finalu, ki je potekal med odmorom članske tekme. Lea Jagodič je v svoji kategoriji osvojila 3. mesto.

Za zaključek zanimivega košarkarskega dneva je potekala še tekma članic, kjer so nastopile najboljše igralkle iz vseh slovenskih ženskih klubov.

BM

Ženska košarka

Po trinajstih zmagah prvi poraz

Kadetinje ŽKK Šentjur - Šmarje so nepričakovano izgubile proti Ježici, vendar na zadnji tekmi doma premagale Ilirijo, mladinke so s porazom v Murski Soboti končale sezono 2004, mlajše pionirke pa so zopet premagale Merkur.

V 2. krogu 1. SKL A lige so naše kadetinje porazile Odejo iz Škofje Loke. Z dobro igro v obrambi in hitrimi protinapadi so do odmora vodile za 17 točk. V drugem polčasu so nekoliko popustile, kar so domačinke izkoristile in se približale na 7 točk zaostanka. Rezultat ob koncu tekme je bil 57 : 64.

V začetku meseca so na tretji tekmi drugega dela tekmovalja I. SKL Šentjurčanke gostovale v Ljubljani pri ŽKD Ježica. Tekma je bila izenačena od vsega začetka, saj so »žabarke« držale naše v šahu vse do konca tekme. Tokrat so več sreče imele domačinke, ki so z minimalno razliko (72 : 71) Šentjurčankam zadale prvi poraz in jim prekinile niz 12-ih zaporednih zmag.

Na zadnjo domačo tekmo so v goste prišle košarkarice iz Ilirije. Obe ekipi sta prikazali dobro igro, a so domačinke v odločilnih minutah prevzele vajeti v svoje roke in premagale ljubljansko Ilirijo z 68

: 64. Kapetanka Tjaša Vraničar je takole komentirala srečanje: »Tekmo smo veliko bolje odigrale in tudi pozna se, da smo zavzeto trenirale. S trudom smo popravile napake, ki so bile storjene na tekmi proti Ježici. Vesela sem zmage, saj smo dokazale, da smo vedno bližje cilju. Vem, da bo povratna tekma težja, vendar bomo dale vse od sebe, da obranimo domačo zmago.«

Mladinke so v zadnjem krogu gostovale v Murski Soboti, kjer so priznale premoč domači ekipi. Gostiteljice so prvo četrtino zaigrale zelo dobro in si s hitrimi akcijami priigrale razliko 20 točk. V nadaljevanju so naše igralkle zaostanek zmanjšale na 3 točke, a so v drugem polčasu popustile in izgubile s 91 proti 62.

Mlajše pionirke so v začetku februarja ugnale tekmičice iz Celja. Šentjurčanke so agresivno zaigrale v obrambi in v napadu prihajale do lahkkih zadetkov. Pred zadnjo tretjino je razlika znašala 15 točk, tako da so priložnost na igrišču dobile najmlajše igralkle. Končni rezultat je bil 28 proti 51, najboljše strelke z 11-imi točkami so bile Lea Jagodič, Sergeja Kos in Amadija Cverlin.

BM

V Športni zvezi ne bo miru

Kot vse kaže, je razkol v Športni zvezi vse globlji. Obe strani se sicer pogovarjata o sodelovanju, o katerem pa v resnici ni ne duha ne sluha.

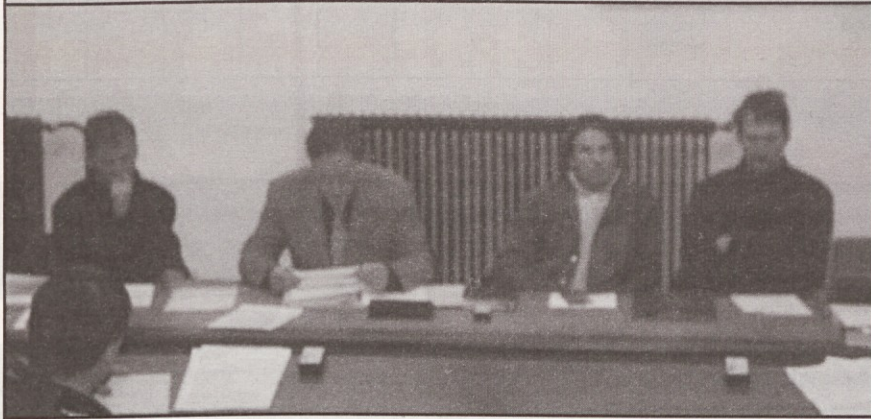
Vendar pa zadeve ne mirujejo in po zadnjih dogodkih sodeč, se Artnak-Pepevnikova frakcija vse bolj približuje svojemu cilju, absolutni prevladi v Športni zvezi. Nasprotno pa

uporniška frakcija, ki jo vodi Darko Plahuta, očitno nekoliko popušča in izgublja veter iz svojih jader. Novi UO, ki mu skupina okrog Darka Plahute ne priznava legitimnosti, je prejšnji petek sklical izredni občni zbor, na katerem so namesto prejšnjega neposlušnega Nadzornega odbora (Diaci, Gradišnik, Žafran), ki se zaradi znanih dogodkov (volilne manipulacije) na zadnjem volilnem občnem zboru ni hotel konstituirati, izvolila nov nadzorni odbor (Srečo Črep, Zoran Leskovšek in

Vili Škornik). Navzočih je bilo sicer samo 18 predstavnikov društev, od katerih jih je imelo glasovalno pravico le 15, toda zaradi tega se ni nihče preveč vznemirjal. Že za ta petek je Artnak - Pepevnikova frakcija sklicala še redni letni občni zbor, na katerem pa naj bi po neuradnih informacijah sodelovalo že 23 društev, kar pomeni, da se je v tem spornem vmesnem času število športnih društev, ki se borijo za svoj glas v SZ, krepko povečalo. Če bo prišlo še do enega izrednega občnega zbora SZ, ki ga obljublja skupina okrog Plahute (ki menda šteje 21 društev), bodo »uporniki« teoretično že v manjšini. Ker so med upornimi društvi v glavnem vsa največja in najuspešnejša šentjurska športna društva, ki se očitno ne nameravajo pridružiti Artnak - Pepevnikovi frakciji, lahko pričakujemo le še večje napetosti ter skorajšnjo ustanovitev vzporedne Športne zveze.

Kar morda niti ni tako slabo, saj bosta obe organizaciji poskušali druga drugi dokazati, da sta boljši.

F.K.

Valentinov namizni tenis

Športno društvo Gorica pri Slivnici je letos prvič počastilo valentinovo s prijetnim namizno teniškim športnim srečanjem v avli kulturnega doma, ki se ga je udeležilo okrog 20 pingpongašev.

Med osnovnošolci je bil prvi Andrej Štancer pred Gregorjem Brglezom.

V skupini deklet se je ob prvem tovrstnem športnem dogodku čutila prijetna valentinovska razigranost. Najboljša je bila Nuša Novak, drugo in tretje mesto pa je pripadlo Nini Gradič in Tini Drame.

V moški skupini je bilo bolj napeto od vsega začetka, dolgo se ni vedelo, kdo bodo prvi trije. Zoran Cimerman je bil nepremagljiv in nesporno najboljši, drugo mesto je osvojil Andrej Kavčič, tretji pa je bil Marjan Virant.

Hvala KS, gasilcem, planincem in turističenemu društvu, ki so nam omogočili nabavo dveh miz in zimskih srečanja v KD. Ne smem pozabiti našega »kroničnega« dobrotnika Franca Škoberneta in njegov Jimmy s.p.

Zoran Leskovšek

Medobčinska košarkarska liga

Sentjur 2000 ugnal študente

Tekmovanja v MKL se prevešajo v sklepno fazo, tako da vas bomo naslednjič morda že lahko obvestili o končnih uvrstitvah. Značilnost lige je izredno zaostajanje za urnikom, saj se preložitve, ki jih je bilo ogromno že januarja, ponavljajo tudi ta mesec. V najkakovostnejšem razredu se bo pričel play-off prvih štirih ekip, ker se ekipe niso strinjale s tretjim krog tekmovanja po Bergerjevem sistemu.

Šentjurski ekipe sta pretekli mesec komajda stopili na parket, najboljšo izhodiščno pozicijo pa so si priborili igralci iz Rogaške Slatine. Šentjurski derbi je po podaljšku pripadel Šentjurju 2000. Srečanje je potekalo dokaj mirno, študentje pa so z napakami v koncu rednega dela zapravili priložnost za zmago. Pri drugoligaših je pogled na lestvico dokaj težaven, saj imajo ekipe zelo različno

število odigranih tekem. Ekipe iz šentjurske občine sta nekoliko izgubili stik z vrhom. V medsebojnem dvoboju so bili boljši drameljski košarkarji. Tekmo je zaznamoval strelski boj domačega Rebernika in gostujočega dueta Lapornik - Zgonec, saj so skupaj dosegli kar 110 točk. Lestvica je varljiva, tako da lahko do konca v sam vrh poletijo tudi Planinčani, ki morajo nadoknaditi ogromno tekem, vendar bodo njihovi nasprotniki verjetno bolj spočiti.

I. LIGA

ŠKK Šentjur : ŠŠK Šmarje preloženo
Šentjur 2000 : Rogaška Slatina 58 : 65
21.2. ŠKK Šentjur : Šentjur 2000 70 : 80 (podaljšek)

Lestvica:

Rogaška Slatina 15 točk (8 tekem), Šentjur 2000 14 (8), ŠKK Šentjur 11 (7), ŠŠK Šmarje

9 (7), Kozje 8 (8)

II. LIGA

Tajfun Planina : Šedina 87 : 99 (Tajfun: Rebernik 47 točk; Šedina: Lapornik 32, Zgonec 31), Deportivo Pristava : Tajfun Planina 99 : 84 (Tajfun: Tovornik 34)
Dren Lesično : ŠD Šedina 83 : 71, Tajfun Planina : Dren preloženo
Šedina : Podčetrtek 83 : 81, 20.1. Bistrica : Šedina +2 za Šedino, 21.1. Šmarje B : Tajfun Planina preloženo

Lestvica:

Blanca 21 (12), Deportivo Pristava 21 (13), ŠD Šedina (-1) 19 (12), Šmarje B 16 (10), Dren 15 (10), Bistrica ob Sotli (-1) 15 (12), Podčetrtek 13 (11), Tajfun Planina 11 (8)

br

NAGRADNA KRIŽANKA

				NOVICE	BENEŠKI ČOLN	INDUSTR. MESTO V V WALESU	POKRAJINA V VZHODNI SLOVENIJI	TUJA ČRKA	NASPROTN O D STAR	PRIPOMOČKI ZA KLJUČE	UMRLI SLOVENSKE VELE-MOJSTER	NORVEŠKA REKA IN FJORD	OZNAKA KARLOVCA
					1						7		
								MEJNI PAS MORJE-KOPNO ANICA (LJUBK.)					
										3			VOZILO PO SNegu
						2			PRITOK LADOŠKEGA JEZERA BODICA				
												AVSTRIJA	14
SESTAVIL: FRANC PEŠEC	ŽENSKA, KI SE ČUDNO OBNAŠA	MALA MIŠ	NOVICE	PRIIMEK NAŠE ATLETINJE (BIKAR)	MESTO NA NOVI GVINEJI	TUJE Ž. IME	MESEČEVA MENA KLADA ZA SEKANJE	4				5	
									ANGL. MESTO (BLIZU YORKA)				
AMERICIJ		15	DANSKI ŠAHIST						DERIVAT ALKOHOLA				10
			RIMSKE 50-								PRIPADNIK INKOV BIVŠE ŠENTJURSKO PODJETJE		
AZUSKA OTOČNA DRŽAVA				11				PIVSKI VZKLIK ITALIJA		NASPROTN O D MEHKE TERMIN			
NOVA ŠTIFTA		9	OBLIKOVANI Z KLADIVOM NOVA GORICA		6			DRUŽINSKI NASLEDNIKI HIŠNI SVET					KRAJ PRI LJUBLJANI
MOZOLJA-VOST					PISATELJICA PEROCI ŠPANIJA			VODIK	12	GR. BOG VETRA ALT		NIKELJ FLUOR	
NOVICE	NAPADALEC			13				RAZKOŠNI SPOMENIK	8				

SLOVARČEK: OPERNA PEVKA - ONDINA; GRŠKI BOG - EOL

Šentjurske
NOVICE
Nagradna križanka
FEBRUAR 2004

Nagrade za januarsko križanko – po 7 posebnih kav Santana – prejmejo: **Stanka Frank** iz Dramelj, **Luka Jezovšek** iz Šentjurja in **Katja Bevc** iz Boletine.

Šalo

skupaj spraskal Silvester Lah

SEDMICA

Franc gleda v dnevni sobi TV, žena pa v kuhinji pomiva posodo. Po nogometnem prenosu je na vrsti žrebanje loto. Franc panično ugotovi, da je listek v kuhinji, zato se zadere ženi, naj kontrolira številke na listku.

"A je 13-ka je gor?"

"Seveda, Franc."

"Pa 11 tudi?"

"Ja, je."

"Pa 33?"

"Tudi."

"Pa 15?"

"Tudi."

"Pa 27?"

"Ja, je."

"Pa 22?"

"Aha."

Franc s tresočim glasom po izžrebani zadnji številki vpraša: "Kaj pa 39?"

Tudi je, samo čez to je pa križec narejen....."

PREDIGRA

Spalnica. Žena, pomanjkljivo oblečena na

postelji pričakuje moža. Mož je v kopalnici, od koder se sliši glas: "Draga, ti kar začni, jaz pa se ti pridružim v nadaljevanju!"

JE ŽE TAKO

Devetdesetletnik obišče doktorja in mu pove: "Spet se bom poročil, doktor!"

"Lepo! Koliko je pa stara nevesta?"

"Dvajset let!"

"Ljubi bog, to bo pa nevarno! Vsaka pretirana aktivnost v postelji je lahko smrtno nevarna!"

"Če bo umrla, bo pač umrla!" odvrne starček.

ŠOFERSKA

Pelje ponoči voznik po cesti in ga ustavi zeleni možiček:

"Sem z Marsa, sem idiot in sem lačen."

Pa mu voznik da jesti in pelje naprej. Zdaj sreča rdečega možička:

"Sem z Marsa, sem idiot in sem žejen."

Voznik mu da piti in pelje naprej. Ob cesti zagleda modrega možička. Voznik ustavi in pravi: "Mi je vse jasno: Si z Marsa in si idiot, a ne?"

No in kaj bi pa ti rad?"

"Za začetek vozniško pa prometno prosim."

POŠTENO

Policist se vseli v blok za policiste. "Kako lepa naprava za umivanje!" reče in položi grozdje v školjko.

Potegne vodo, da bi se sadje opralo, grozdje seveda izgine navzdol. Policist steče k spodnjemu sosedu: "Takoj mi vrni grozdje, ki ga je odplaknilo k tebi!"

"Bom," reče odločno sosed, "ko mi boš vrnil roletu, ki jo je odneslo k tebi gor!"

NA VRTU

Mož in žena, ki sta poročena 20 let, nekega dne delata na vrtu. On čisti gril, ona pa se sklanja in puli plevel, ko on reče:

"Tvoja rit je skoraj tako široka kot gril!"

Ona presliši pripombo. Nato on vzame meter in izmeri gril, nato pa še njeno rit in reče:

"Moj bog, tvoja rit JE tako široka kot gril!"

Ona presliši tudi to. Zvečer v postelji, ko pa bi se on malce pocrkjal, žena reče:

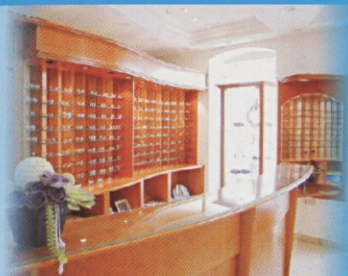
»Če misliš, da bom prižigala gril za en mali čevapčič, se pa hudo motiš!"

OPTIKA *gleščič*

GLEŠČIČ BORIS, s.p.
Gregorčičeva 4, 3000 Celje

OČESNA AMBULANTA

Ul. Leona Dobrotniška 6b, 3230 Šentjur, tel.: 03 492 34 10

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev z ENO do DESET LETNO GARANCIJO!

GRADBENIŠTVO, TRGOVINA, STORITVE

Elbatrade d.o.o.

ANTON KOŽELJ,
Ljubljanska cesta 26,
3230 Šentjur

tel.: 03/ 749 21 51
fax: 03/ 749 21 50
gsm: 041/ 771 151

POZOR!

Ker se plinski števec
neusmiljeno vrti,
oljna cisterna pa
se hitro prazni, je
zadnji čas za temeljit
servisni pregled.

TRGOVINA
pri Wiharju
SELIČ LEON

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55,
3230 Šentjur, tel.: 03/ 749 14 80

**ZA NAKUPE
KI SE SPLAČAJO!**

Delovni čas: delovnik 8.00 - 18.00, sobota 8.00 - 13.00

VULKANIZACIJA IN ROČNA AVTOPRALNICA MULEJ

Dejan Mulej, s.p., Ul. Tončke Čečeve 17, 3230 Šentjur,
tel.: 03 749 17 10, 749 17 12, GSM: 041 630 652

SUPER AKCIJA!

LETNE
PNEVMATIKE

TRAKTORSKE
GUME

ALU PLATIŠČA

**Možnost plačila
na več čekov!**

**26.6.2004
VELIKO
NAGRADNO
ŽREBANJE**

**OB OTVORITVI
NOVEGA
PNEVMATIK CENTRA!**

Vabljeni!

Celje - skladišče

D-Per

18/2004

5000014263,2

COBISS o

Pu vesolje!

Pisani pustni čas na Planetu Tuš Celje
Od 15. 2. do 15. 3. 2004

**Za vas smo na Planetu Tuš Celje pripravili pisani
ustvarjalni program.**

OSLARIJA

Starši pripeljite svoje otroke **v varstvo
v igralnico Oslarija**, kjer se lahko vsak
dan v tednu brezskrbno igrajo s svojimi
vrstniki.

Varstvo poteka:

vsak dan od ponedeljka do petka med 15. in 20. uro,
vsako soboto med 9. in 20. uro in
vsako nedeljo med 9. in 13. uro.

Otroci lahko ustvarjate tudi **v otroških
ustvarjalnih delavnicah Oslarija** in sicer:

vsak petek med 16. in 19. uro in
vsako soboto med 9. in 12. uro ter med 16. in 19. uro.

**V četrtek, 11. 3. vas vabimo na SPREHOD
PO EGIPITU** s turistično agencijo AB.

Srečni obiskovalec bo prejel **potovanje v Egipt**.

Vabljeni na vesele in ustvarjalne dni v Planet Tuš Celje!

Več informacij: ga. Jelka Žafran, tel.: 03/42 41 011

www.planet-tus.com

